



VIMANA

1  
1971



Neljä kertaa vuodessa  
ilmestyvä jäsenlehti

Julkaisija Interplanetistit ry -  
Interplanetisterna rf

Päätoimittaja Aili Nurmiaho  
Toimitussihteeri P. Teerikorpi

Kirjoitusten lainaaminen sal-  
littu lähde mainiten

Tietoja julkaisijayhdistyksestä:

Yhdistyksen tarkoituksena on  
tutkia ja välittää "lentäviä  
lautasia" koskevia tietoja.

Puheenjohtaja Tapani Kuningas

Vuotuinen jäsenmaksu 10 mk

Yhdistyksen postiosoite:  
postilokero 10101 Helsinki 10

Postisiirtotili 129 200



Luettelo paikalliskerhoista  
takakannen sisäsivulla

VIMANA

\*\*\*\*\*1971 1

Jorma Tuomi-Nikula:

## UFO on nyt lehdistön SUURSUOSIKKI

Tiskivesi. Siinäpä sana, jolla on kaikua. Tämä pieni sana tunnetaan Äkäslompolosta Helsinkiin. Siitä puhutaan, väitellään ja ennenkaikkea kirjoitetaan. Paljon.

Saapungin salaperäinen jälki ja sille annettu helsinkiläinen selitys toivat ufot Suomen lehdistöön tavalla, joka luultavasti hakee vertaistaan. Pelkästään viime tammikuussa löytyi lehdistä pitkälti toista sataa ufo-uutista. Helmikuun lehdistä ufo-uutisia tai -juttuja löytyi lähes 50. Jos näihin kaikkiin uutisiin on luottamista, nähtiin Suomen taivaalla tammi-helmikuussa lähes 40 ufoa ja maankamaralla ainakin kaksi humanoidia.

Ufo-uutisten valtava määrä näin lyhyessä ajassa ei sinänsä vielä hämmästyttä. Suurinta ihmetystä tarkkaavassa lukijassa herättää lehdistön suhtautumisen muuttuminen. Ufoista on lopultakin tullut vakavasti otettua uutismateriaalia. Nykyään ei ufojen näkijöitä enää heitetä hankeen toimitusten ovilta, vaan näkijöitä ja kokijoita etsitään ympäri maata. Tällaisen toiminnan tuloksena onkin moni vanha, jo vuosia sitten sattunut ufo-tapaus päässyt julkisuuteen. Myös ufo-tutkimus on saanut apuvoimia lehdistöstä. Ufo-

kerhojen ja yhdistysten nimiä ja osoitteita on levi-  
tetty varsin laajojen kansankerrosten tietoisuuteen  
lehtien välityksellä. Ovatpa eräät lehdet harrasta-  
neet omintakeista ufo-tutkimustakin. Tästä olkoon esi-  
merkkinä Savon Sanomat, joka pani pystyyn mielipide-  
tiedustelun ufoista. Lehteen saapui 300 täytettyä ky-  
selykaavaketta, joista ilmeni, että 172 vastaajaa piti  
ufoja maapallon ulkopuolelta tulleina avaruusaluksina.  
Vastaajista 33 oli epävarmoja kannastaan ja 76 piti  
ufoja väärinkäsityksen tai mielikuvituksen tuotteina.  
Jos tiedustelu antoi pienoiskuvan savolaisista, on  
johtopäätöksenä, että yli puolet savolaisista pitää  
ufoja todellisina.

Lehdistön lisäksi ovat ufot saaneet julkisuutta myös  
radion ja tv:n välityksellä. Eräät radiojutut tosin  
eivät täyttäneet aivan tasapuolisuuden vaatimuksia,  
mutta parempi kai jotain, kuin ei mitään.

#### Poimintoja lehdistöstä

Seuraavassa lehdistökatsauksessa on mukana vain murto-  
osa julkisuudessa olleista ufo-uutisista. Mukaan on  
otettu myös kolme viime vuoden lopun lehti uutista,  
jotka uskottavuudessa saavat varsin hyvät arvosanat.  
Poimintojen edessä olevat päivämäärät ilmaisevat ufo-  
havainnon hetken, ei siis lehden ilmestymispäivää.

28.4.1961 Neuvosto-Karjalasta löydettiin erään jär-  
ven rannalta salaperäinen kuoppa, joka ei ollut rä-  
jähdysten aiheuttama. Kuopan läheltä löytyi vihreäksi  
värjäytynyttä jäätä ja salaperäisiä ryynejä. Tarkat  
tieteelliset tutkimukset eivät ratkaisseet kuopan ar-  
voitusta. (Maailma ja Me, joulukuu 1970)

28.11.1969 Järvenpään lähellä näkivät toimittaja  
Seppo Porvali ja valokuvaaja Seppo Valjakka autosta  
voimakkaan valoilmion, joka aiheutti toim. Porvalin  
käsiin lieviä palovammoja. Ilmiön ollessa näkyvissä  
auton moottori ei suostunut käymään, myös radio vai-  
keni (Nyrkkiposti, joulukuu 1970)

29.11.1970 Ufo seurasi reittikonetta Kuopion lähetty-

villä. Lennonjohtaja Kalle Linden kertoi, että reit-  
tikoneen laskeutuessa "ilmassa oli jotain tunnistam-  
atonta". Ilmiö nähtiin tutkalla. (Etelä-Suomen Sa-  
nomat 15.12.1970)

#### Ja sitten tammikuun ufo-aaltoon:

3.1. Kuusamon Saapungissa sulatti valoilmio lunta  
mv. Mauno Talalan pihalta. (Tarkempi selostus si-  
vuilla 8 - 15.)

5.1. Pudasjärvellä nähtiin taivaalla useita valoil-  
miöitä. Näkijöinä mm. linja-autonkuljettaja Mauno  
Lammela sekä Atte Särkelä. (Kaleva ja Kainuun Sano-  
mat)

5.1. Seinäjoen-Peräseinäjoen rajalla outo valoilmio  
seurasi erään kemiläisen opettajapariskunnan autoa  
parin minuutin ajan. (Ilkka)

6.1. Pudasjärvellä ja Suomussalmella näkivät useat  
ihmiset taivaalla oudosti käyttäytyviä valoja. (Aamu-  
lehti)

8.1. Eräjärvellä löydettiin erään talon läheltä outo-  
ja, pyöreitä jälkiä, jotka alkoivat tyhjästä ja lop-  
puivat tyhjään. Sinä yönä, jolloin jäljet ilmestyi-  
vät, talon koira haukkui raivoisasti. Talon emäntä  
ei kuutamosta huolimatta havainnut yöllä mitään eri-  
koista. (Aamulehti)

11.1. Kuusamossa nähtiin taivaalla n. 5 minuutin ajan  
16 ufon muodostelma. (Liitto)

13.1. Pintamossa Pirin metsätyömaalla näkivät Urpo  
Illikainen ja Aatto Tumelius halkolanssilla ufon,  
joka näytti "kaksi kertaa kuuta suuremmalta". Ilmiö  
oli näkyvissä puolisen tuntia. (Kainuun Sanomat)

14.1. Lappeerannan taivaalla nähtiin outoja, liikku-  
via valoja. Niiden arveltiin johtuneen Neuvostoliit-  
ton puolella syttyneistä öljypaloista. (Etelä-Saimaa)

15.1. Pintamossa, Pirin työmaalla näki Eetu Niskasaa-  
ri autostaan kirkkaan, soikionmuotoisen ufon. (Kainuun  
Sanomat)

17.1. Oulussa nähtiin outo valoilmiö sekä reittikoneesta että maasta. Sen arveltiin johtuneen Kiirunan rakettkokeista. (Kainuun Sanomat)

17.1. Liedossa näki tv-kuvaaja Erkki Paakki taivaalla kirkkaan, pallonmuotoisen valon. Ilmiö pysyi paikallaan pitkähkön ajan. (Helsingin Sanomat)

18.1. Helsingin Niemenmäessä näki eräs perhe taivaalla kaksi valoilmiötä, jotka laskeutuivat hitaasti kohtisuoraan alas. (Ilta-Sanomat)

26.1. Sukevalla näki vanginvartija Reino Salminen hitaasti lentävän pallonmuotoisen ufon. (Eteenpäin)

28.1. Kemin mlk:ssa näkivät koululaiset Airi Jääskö ja Taina Vierto taivaalla kaksi ufoa, jotka lähestyivät toisiaan vastakkaisista suunnista. Kohdattuun ne jatkoivat matkaa samaan suuntaan. (Pohjolan Sanomat)

2.2.. Ylistaron Myllykoskella löydettiin erään autotalon pihalta outoja pyöreitä jälkiä. Lähistöllä olevasta kasvihuoneesta oli samana yönä särkynyt 34 ikkunaruuua. Myöhemmin kertoi eräs opiskelija tehneensä jäljet kurkkupurkin kansilla. (Vaasa)

2.2. Oulu-Kuusamo tiellä näkivät koululaiset Tarja Tyni ja Aini Määttä taivaalla lautasen muotoisen esineen. Se jätti jälkeensä savujuovan. (Liitto)

2.2. Kiimingissä näkivät rouva Sinikka Kuittinen ja rouva Manninen autosta valoilmion, joka seurasi heitä n. 10 metrin korkeudella. Esineen kadottua loikkasi tien yli noin metrin korkuinen, vihreän-ruskeaan asuun pukeutunut olento. Se katosi tien toiselle puolelle;

2.2. Pudasjärvellä näkivät Atte Särkelä ja Veikko Haverinen kaksi lentävää valoilmiötä. (Kainuun Sanomat)

3.2. Rauman ja Porin merialueella nähtiin "padanmuotoinen" ufo. Pirskerin merivartioaseman partio löysi ufon esiintymisalueelta jäältä 5 x 7 metrin suuruisen sulaneen painauman. (Sosiaalidemokraatti)

Viimeisin helmikuun mielenkiintoa herättävä ufohavainto tehtiin Turussa 22.2. Turun Sanomien mukaan viisi ihmistä näki taivaalla kirkkaan lentävän esineen. Samana iltana joutui eräs turkulainen mieshenkilö tekemisiin varsin oudon olennon kanssa. Tämä "olento" oli muistuttanut ulkomuodoltaan lähinnä ns. pultsaria. Outo kulkija pyysi miestä seuraamaan itseään ja hän lähtikin muukalaisen perään. Pian mieheltä meni kokonaan muisti. Toivuttuan hän huomasi seisoneensa toista tuntia pakkasessa samassa paikassa. Oudon vieraan jalanjälkiä ei näkynyt missään. Mies kertoi, että outo kulkija vain hävisi ilmaan, ja siinä vaiheessa häneltä meni muisti. Tapauksesta kertonut mies totesi pitävänsä itseään selväjärkinenä, mutta kokemaansa hän ei pystynyt ymmärtämään.

## Ufo kävi tutustumassa Limingan kirkonkylään

Limingassa nähtiin perjantai-iltana tunnistamaton lentävä esine eli ufo. Kyseinen esine oli ollut kirkas ja iso, lautasen tapainen. Se oli laskeutunut niin alas, että silminnäkijät olivat voineet erottaa jopa yksittäiset ikkunat, joista oli tulkinut erivärisiä valoja. Esine oli laskeutunut melko matalalle yhteiskoulun taakse ja jatkanut sitten matkaansa länteen. Valoilmion näkivät mm. yhteiskoulun abiturientit Antti Ollila, Veijo Meriläinen ja Heik-

ki Ruoka-aho. Ollilan kertoman mukaan esine tuli Oulusta Liminkaan päin ja sen reunoilla vilkkui kaksi valkoista valoa. Sitä olisi voinut luulla lentokoneeksi, mutta minkäänlaista ääntä ei kuulunut. Esineen nopeus oli suihkukoneen luokkaa. Ilmiö näkyi ½ minuuttia, noin kello 19.45—19.50 aikaan minkä jälkeen se jatkoi merelle päin. Pojat tekivät havainnon kirkkaassa pakkasäässä kirkon vieressä. Ilmiö näkyi kirkonkylästä pohjoiseen.

Kaleva 28.2.71

## POHJOIS-SUOMEN UFOILMIÖT

Matias Päätalo:

Suomen lehdistö on viime aikoina ollut täynnä UFO-uutisia Pohjois- ja Koillis-Suomesta. Tässä yhteydessä ei ole mahdollisuutta käsitellä muita kuin erittäin tärkeitä ja huomattavia havaintoja.

Lähes päättymätön UFO-havaintojen jakso sattuu seuraaville paikkakunnille: Puolanka, Hyrynsalmi, Pudasjärvi, Kuusamo. Myös muilla paikkakunnilla on tehty erilaisia havaintoja, mutta ne eivät ole kovin huomattavia.

### Puolangan Lylykylässä

Puolangan Lylykylässä 25 päivänä syyskuuta 1970 emäntä Enni Seppänen oli noutamassa postia Siltalan postilaatikosta, Tikkalasta. Saavuttuaan postilaitikon luo hänen huomiotaan kiinnitti noin 200 metrin päässä tiellä näkyvä paksu savupilvi, joka muistutti höyryveturin savua.

Rouva Enni Seppänen ihmetteli outoa savupilveä ja huomasi, että sen keskeltä nousi muodoltaan sähkölamppua tai päärynää muistuttava esine. Esineen yläosassa heilui jokin uloke edestakaisin ja koko esine muuten vaikutti harmaalta. Haastattelussa rouva Seppänen ilmoitti esineen korkeuspituudeksi noin 10 metriä ja leveydeksi 4 - 5 metriä. Esine nousi havaintohetkellä hitaasti ylös puiden latvojen yläpuolelle ja lensi etelään päin kohti Hyrynsalmen Hyttikylää. Ääniä tai hajuja ei haastateltava havainnut. Sää oli tapahtumahetkellä pilvipoutainen ja kello noin 10,30 - 11.00 välillä. Mainittakoon, että rouva Seppänen kertoi nähneensä samalla paikalla vuotta aikaisemmin vastaavanlaisen esineen.

Rouva Enni Seppästä kävi haastattelemassa Oulun UFO-kerho ry:n Ylä-Kainuun osaston puheenjohtaja, toimittaja Matti Vainio.

Haastateltava oli kokenut merkittävän UFO-tapauksen jo vuonna 1947, jolloin hän oli ollut heinäpellolla. Äkkiä oli taivaalle ilmestynyt kirkas pyöreä pallo, ja kun pallo oli alkanut laskeutua alaspäin oli Enni Seppänen pyörtynyt (ilmeisesti pelosta). Hänen herättyään tajuihinsa oli sää vaikuttanut kuin olisi ollut pimeä syysilta, vaikka oli heinäkuu. Tapauksen jälkeen rouva Seppänen oli viikkoja huonovointinen ja tunsu silmissään voimakasta kirvelyä. Jonkinlaista lievää kirvelyä oli rouva Seppänen tuntenut myös syyskuun 25 päivänä 1970 tekemänsä havainnon jälkeen.

### Outo painautuma pihalla

Joulukuun puolivälissä, 13. päivänä sunnuntaina Puolangan Hepovaaralla havaittiin outo ilmiö. Mattilan talon väki oli käynyt sunnuntai-iltana nukkumaan normaaliin tapaan. Aamuyöllä oli talon pirttisivassa nukkuma Ari Pyykkönen herännyt, kun koira oli tullut muristen hänen viereensä sänkyyn. Samalla hän totesi, että huone oli kirkkaasti valaistu ja valo tuli ulkoa. Ari-poika oli mennyt katsomaan ikkunasta ja havainnut, että talon lähellä matalalla leijui kirkas esine, josta tuli häikäisevä valo. Jonkin ajan kuluttua kirkas valopallo pompahti suoraan ylös ja katosi taivaalle. Samalla kuului jonkinlaista jyminää.

Ari Pyykkönen herätti vanhempansa, mutta he eivät ehtineet nähdä mitään. Vanhemmat totesivat, että 8-vuotias Ari oli yltä päältä hiessä ja kalpea.

Aamulla päivän valjettua talon nurkalta ilmiön esiintymispaikan kohdalta löydettiin T-kirjaimen muotoinen painauma, jonka pituus oli yksi metri ja poikkiviivan leveys 80 cm ja painauman leveys noin 30 cm sekä syvyys useita senttejä. Jäljen kohdalla lumi

oli painautunut tiukasti maata vasten. Mitään sulamiseen tai jäätymiseen viittaavaa ei havaittu.

Naapuritalossa Lakelassa oli 12-vuotias Pirjo Rusanen mennyt laskemaan samoihin aikoihin kissaa ulos, jolloin hän huomasi Mattilan talon pihalla kirkkaan valon, josta sinkoili säkeniä. Pirjo Rusanen kuvaili valoa valkeaksi ja kirkkaaksi.

#### HUOMATTAVA UFO-TAPAUS

##### Kuusamossa sulamisjälki maassa

Paljon kohua ja laajaa huomiota herättänyt Kuusamon Saapungin UFO-tapaus sattui tammikuun 3 päivänä klo 6,15 aikoihin.

Maanviljelijä Mauno Talala ja hänen vaimonsa Martta Talala tekivät päähavainnon kotinsa pihalla.

Ensimmäinen havainnon tekijä oli maanviljelijä, eläkeläinen Eetu Pätsi, joka havaitsi kirkkaan valon liikkuvan Saapunki-järven selällä. Kirkas valo liikkui hitaasti järven yli kohti Saapungin kyläryhmää. Valon havaitsi myös järven toisella puolella asuva maallikkosaarnaaja Kaarlo Häyhä, joka haastattelussa kuvaili Talalan pihalta loistaneen kirkkaan valkoisen valon muistuttaneen sähköhitsausliekkiä.

Kello 6.15 Talalat olivat juomassa aamukahvia pirtissään, kun äkkiä huone ja koko maisema leimahti kirkkaan valoisaksi. Välittömästi he huomasivat syyn: loistavan valoilmion pellollaan noin 20 metrin päässä.

Valo oli ikkunaa vasten niin kirkas, ettei sitä voinut suoraan katsoa, mutta se valaisi 300 metrin päässä järvellä olevan saaren puiden rungot.

Valoilmio kesti Talalan pihapellolla noin minuutin ajan. Maanviljelijä Talalan talossa sammuiivat sähköt kun valoilmio katosi. Talalat hiukan pelästivät valoilmiota ja aluksi ajattelivat tulipaloa, mutta totesivat, ettei se ollut sitä, vaan merkillinen kirkas valo.

Seuraavaksi havainnon tekivät Anna ja Edvard Saapunki, jotka myös olivat heränneet naapuritalossa. Aluksi he ajattelivat Talalan navetan olevan tulella, mutta totesivat asian olevan jotain muuta. Kirkas läikehtivä valo liikkui Talalan pihalla hetken ja he näkivät kuinka se nousi ilmaan pihalta ja hävisi lounaiselle taivaalle. Valoilmio havaittiin sen jälkeen useissa eri taloissa ja myöskin naapuripitäjissä.

Aamulla päivän valjettua lapset löysivät valoilmion esiintymispaikalta sulamisjäljen, joka oli muodoltaan jonkin verran pitkulainen ja kolmiomainen ja kooltaan 2,3 x 5,7 metriä. Sulamisjäljen keskellä oli merkillisen näköisiä piikkimäisiä jääpuikkoja, jotka olivat värjäytyneet tummanvihreäksi. Mv. Talala ihmetteli muodostumaa ja arveli, että asiasta on ilmoitettava jonnekin, koska muodostuma varmaan kiinnostaa muitakin. Paikalle kiirehti Koillisanomien päätoimittaja Matti Kyllönen, joka sai myös valokuvattua sulamisjäljen. Jo tällöin jäljen päälle oli ehtinyt sataa jonkin verran uutta lunta. Sulamisjäljessä oli todettavissa, että piikkomaiset jääpiikit olivat värjäytyneet vihreiksi ja niiden alla noin 1,5 cm vahvuudelta oli tavallista kirkasta jäätä. Sulaminen ei ollut ylettynyt maan pintaan saakka. Mv. Talala toi sulamisjäljen jäätä lasissa sisälle ja sulatti sen, jolloin siinä oli havaittavissa outo haju. Samalla vihertävä jäävesi ja siitä jäänyt sakka alkoi muuttua punertavan harmaaksi.

##### Kuusamon UFO-tapauksen tutkimukset

Vuorokautta myöhemmin Saapungin ilmiön esiintymisestä ilmoitettiin tapauksesta Oulun UFO-kerholle ja välittömästi organisoitiin tutkijaryhmä lähtövalmiiksi. Kuusamon Saapungin kylään lähtivät ensimmäisinä Oulun UFO-kerhosta johtaja Esko Häme, rva Marja-Liisa Häme, rva Ritva Karivieri ja biol.yo. Olli Pajula. Tutkijat haastattelivat havainnontekijöitä lomakkeelle ja ääninauhalle. Sulamisjälki valokuvattiin ja jäästä otettiin useita purkkeja näytteitä. Radioaktiivista säteilyä ei enää havaittu -

vaikka sitä aikaisemmin olisi saattanut esiintyäkin.

Tutkijaryhmä totesi silminnäkijöiden kertomukset yhtäpitäviksi sekä sen, että havainto on aito ja tuore.

Tutkimusten laboratoriovaihe aloitettiin Oulussa Oulun UFO-kerhon tutkimuspäällikön ins. Ahti J. Karivieren johdolla ja alkututkimus suoritettiin Oulu Osakeyhtiön laboratoriossa pääkemisti dipl.ins. Juha Alhojärven johdolla. Tällöin ensinäytteessä havaittiin orgaanisia aineita, kasvisolukkoa, josta osan arveltiin olevan peräisin näytteiden ottopaikasta, maaperästä, mutta myöhemmin asia todettiin toiseksi.

Orgaanisten aineosien pH-arvo oli näytteessä n:o 1 vain 4,8 normaalin 6,5 - 7 sijasta.

Oulussa suoritetussa röntgenanalyysissä todettiin titaania. Samoin on havaittu muita aineita runsaajärjestyksessä: kalsiumia, kaliumia, piitä, rautaa, klooria, titaania ja natriumia.

Merkkillisintä asiassa on se, että titaani esiintyi orgaanisena kasvimateriaaleissa. Oulun yliopiston kasvitieteen laitoksella yksityisenä tutkijana maisteri Matti Kauppi suoritti näytteen biologisen tutkimuksen. Tutkimus paljasti 10 % korkeampitasoista kasvisolukkoa. Näytteessä havaittiin pitkällä hajoamistilassa olevia kasvisjätteitä ja esim. pölyä ja hiekkaa vain muutamia hitusia. Lika-aineksissa oli myös sienirihmastoja sekä antosyanin kaltaista väriainetta, jota ei myöhemmissä tutkimuksissa ole voitu osoittaa antosyaniksi.

#### Valtakunnallinen tutkimus

Tutkimuspäällikkö ins. Ahti J. Karivieren toimesta syntyi valtakunnallisella tasolla toimiva ryhmä, joka tutkii Kuusamon UFO-jäljen näytteitä. Ryhmän toiminta tapahtuu pääasiassa Oulussa ja Helsingissä. Näyteanalyysi on suoritettu Helsingin yliopiston Puun ja Muovien kemian laitoksella kahden yliopiston tutkijan toimesta, joiden nimet julkaistaan myöhemmin Oulun UFO-kerhon lopullisen tutkimusraportin yhteydessä.

Helsingin yliopiston tutkijat totesivat näytteen pH-arvon olevan 3 tienoilla, joka todettiin happoemästitrauksella ja esim. väitetyn mustikan osien ollessa kyseessä sen pitäisi olla pH 7. Tutkijat totesivat, että kyseessä saattaa olla värikompleksi, jonka kesusatomina voi olla metalli.

Mikroskooppinen tutkimus osoitti, että näytteessä oli kasvikuittujen lisäksi levä- ja sienirihmoja, mikä todettiin myös Oulussa.

Myös kuukivitutkijalle, tri Birger Wiikille toimitettiin näyte. Tämän johdosta tri Wiik antoi julkisuuteen lausunnon, jonka mukaan sulamisjälki on syntynyt lumeen heitetystä tiskivedestä. Tri Wiikin lausunto ei ole vakavasti otettavissa, ja se on voitu kiistattomasti kumota jo ennen lausuntoa.

#### Vertaileva tutkimus

Vertailevan tutkimuksen suorittamiseksi Oulun UFO-kerhon toimesta noudettiin Kuusamosta uusi näyte-erä, ja sulamisjäljen ympäristöstä eri kohdista otettiin näytteet noin 15 metrin päästä sulamisjäljen keskipesteestä. Näytteet tutkittiin sulatettuna ja ne olivat kirkkaita ja värittömiä. Vertailevan näyte-erän pH vaihteli 5,6 - 6,5:een. UFO-jäljessä pH oli 4,8. Johtokyky vertailevassa näytteessä oli 6,8 - 9,0. Yksi näyte oli tavallista Talalan talon porraspielilunta, joka sisälsi tavanomaista likaa. UFO-jäljessä johtokyky oli vastaavasti 240. Sakkaa vertailevissa näytteissä oli puhtaimmissa 1,5 milligrammaa ja porraspielinäytteessä 33,7 mg ja sulamisjäljessä 55 mg.

Kaikista vertailunäytteistä poistettiin viimeksi saatanut puhdas lumi ja otokset sisältävät koko vanhan lumikerroksen osalla olleita aineksia. Otosten kohdalta talletettiin myös maan pinnasta näytteet vastaavien pintakerrosten määrittämiseksi.

#### Kuinka "tiskivesiteoria" kumotaan

Mikäli tri Wiik ei laskenut leikkiä, vaan oli vaka-

vissaan, siltä varalta seuraavat havainto-olosuhteet, todistajalausunnot ja tutkimustulokset kaatavat tri Wiikin lausunnon:

Tutkimuspäällikkö ins. Ahti J. Karivieri antoi tri Wiikin lausunnon johdosta Suomen lehdistölle yhteenvedon, jonka asiasisällön ja tosiasioiden perusteella voidaan osoittaa "tiskivesiteoria" mitättömäksi.

1. Kuusamon UFO-ilmiö havaittiin klo 6 - 6,15 välisen ajan 3.1.1971. Ilmiö liikkui kolmen kilometrin matkan melkein kävelyvauhtia, itäkaakosta ja tuli Talalan talon puutarhamaan taakse, missä viipyi yhden minuutin ajan.
2. Ilmiö liikkui koko havaitun matkan matalalla, noin 8 - 10 metrin korkeudella ja valaisi lähitienoon noin 3 kilometrin säteellä.
3. Valöilmiö aiheutti valojen sammumista talojen ohi kulkiessaan ja myös Talalassa.
4. Valoilmiö nähtiin samanaikaisesti vastakkaisilta suunnilta lähestymis- ja pysähtymisvaiheen aikana ja kaksi todistajaa näki sen himmennettyään nousevan ylös ja katoavan lounaaseen. Ilmiön tasainen ja erittäin voimakas valkoinen valo ei ole selitettävissä salamaksi, meteoriksi tai satelliitin osaksi.
5. Kemialliset analyysit ovat osoittaneet, että ilmiöstä ei ole jäänyt palamisjätteitä, joten se ei ole voinut olla valopommi eikä tavallisella polttoainesuihkulla toimiva laite.
6. Kovasta tuulesta huolimatta ilmiö liikkui osittain sivu- ja vastatuuleen, joten se ei ole voinut olla hehkuva kaasumassa.
7. Jäljen muodostumistapaa tutkittaessa on todettu, että sitä ei ole voitu jäljitellä laboratoriossa, eikä se voi olla lähiasukkaiden aikaansaannos.
8. Jäljessä ollut jäämuodostuma on todettu paljon normaalia likaisemmaksi, lian ollessa hajoamistilassa olevaa kasvisolukkoa.
9. UFO-jäljen kohdalta otetuissa näytteissä todettu titaani on jäljen likaisessa pintakerroksessa ja

on osoitettu, että titaani ei ole voinut tulla alla olevasta maasta eikä ympäristöstä.

10. Jäljessä oleva kasvimateriaali ei ole samaa, jota on maanpinnassa jäljen kohdalla.

On myös todistettu, että jäljestä tavattua väriainetta ei esiinny sen kohdalla eikä ympäristössä maanpinnassa, eikä sitä esiinny vertailevien näytteiden lumierissä eikä jäljen kohdalla olevassa pintajäätössä.

Jäljen ainekset osoittavat sen eroavan kaikista ympäristön kohteista. Titaania ei ole löydetty jäljen alla olevasta kasvikerroksesta tai maasta eikä kasvien jätteistä. Havaittu titaani on löydetty jäljen lika-aineksista, erityisesti kasvijätteitä sisältävästä osasta. Jäljen suodatetussa vesiosassa oli väriainetta, mutta ei titaania, muuta kuin häviävän pieniä määriä.

Erityisesti seuraavaan tutkimukseen kaatuu tri Wiikin olettaus:

Kokeellisesti on todettu, että väriaine ei ole voinut nousta höyrystymisen vaikutuksesta alla olevasta kasvikerroksesta ylös, sillä alla olleista kasveista ei ole keitetäessäkään saatu värjäävää ainetta höyrynä.

Jäljessä olevilla aineilla ja maan pinnassa samalla kohtaa olleilla aineilla ei ole yhteyttä toisiinsa.

Mikäli sulamisjäljen paikalle olisi jossakin vaiheessa kaadettu ns. tiskin jätevettä, olisi tiskivesi valahtanut lumen läpi maan pintaan ja tästä olisi saatu näyte samanlaisina vertailuaineksina, läpi koko kerroksen. Lisäksi viimeisimpien tutkimusten mukaan näytteissä ei ole havaittu ns. kolibakteereja, joita tiskivesijätteet erityisesti sisältävät. Ja korostamme vielä maanvilj. M. Talalan suullista todistusta, jonka mukaan he eivät kaada tiskivesiään ikkunoidensa alle.

#### Satelliittiteoria myös virheellinen

Suomalainen amatööritiedemies rehtori Veli Lumiala

Alavudelta on Apu-lehdelle ja Suomen Kuvalehdelle antamassaan haastattelussa selittänyt Kuusamon Saapungin UFO:n neuvostoliittolaiseksi Kosmos-sarjan tekokuun osaksi tai kantoraketin kappaleeksi, jonka tuhoutumisen kuusamolaiset olisivat nähneet 3.1.71. Tämä teoria kumoutuu seuraavalla tavalla:

1. Ilmiö liikkui hitaasti sivu- ja vastatuuleen ja sähkökatkot tapahtuivat kronologisesti, aikajärjestyksessä suhteessa kohteeseen.
2. Lumiala sivuuttaa todistajalausunnot osoittamatta niitä ensin paikkansapitämättömiksi.
3. Ilmiön valovoima on liian suuri tekokuun osan kitka- ja lämpöilmiön aiheuttamaksi.
4. Paikalta eikä lähiympäristöstä ole löydetty murustakaan, joka viittaisi tekokuun osiin, ja tekokuun osien höyrystyminen lähellä maanpintaa, jolloin valovoima on edellä kuvatun suuruinen, on fysikaalinen mahdottomuus, koska tekokuun aineosia olisi joka tapauksessa pitänyt tällöin löytyä.
5. Sulamisjälki ei sisältänyt mitään kovasta kuumuudesta aiheutuvaa palamisjätettä.
6. Sulamisjälki ei ole voinut syntyä ballistisesta iskusta, jonka putoava kappale aiheuttaa, eikä iskun aiheuttamaa ääntä tai räjähdystä ole kuultu.
7. Todistajalausuntojen, jotka ovat juridisesti päteviä, hylkääminen tieteessä on virheellistä. Ja kaksi havaitsijaa näki ilmiön poistuvan Talaan pihalta lounaaseen.
8. Pienimassainen tekokuun räjähteen osa, joka olisi sinkoutunut emäkappaleesta taaksepäin ei voi liikkua vastaavalla tavalla, eikä olisi voinut saapua maanpintaan saakka, koska esim. meteoriteista vain suurimmat saavuttavat maanpinnan tason.
9. Kaikissa tapauksissa, joissa tekokuun osat ovat

saavuttaneet maanpinnan tason, on löydetty eri kokoisia metallin osia, kuten vuonna 1967 Leppävirralta ja Kiteeltä. Nämä osat olivat varsin kookkaita ja ne löydettiin putoamispaikastaan.

Olipa siis Kuusamon UFO-ilmiön alkuperä tai luonne mikä tahansa, pätevää selitystä tavanomaista tietä ei ole löydetty. Tämän johdosta tutkimukset jatkuvat, ja tässä kirjoituksessa on käsitelty vain suppeasti eräitä jo saatuja ja julkisuudessaakin julkaistuja asiatietoja.

Korostan vielä, että on myös virheellistä tulkita ilmiötä, joka tätä kirjoitettaessa on tutkimusten alla, kirjaimelliseksi UFOksi, tunnistamattomaksi lentäväksi esineeksi, koska valoilmiön kirkkaudesta johtuen esineellisyyttä ei ole voitu havaita - vaikka siihen sellainen kätkeytyisikin.

Pitäytyminen tiukassa terminologiassa merkitsee, että on voitu osoittaa tunnistamattoman valaisevan kohteen = Unidentified luminous object = ULOn vierailleen Talalan talon pihalla edellä kerrotuin seurauksin (ufologinen terminologia on ihmeellistä).

Oulun UFO-kerho ry. julkaisee tapauksesta lopulliset tutkimustulokset myöhemmin.

#### Muodostelmalentoja

Saapungin UFO-ilmiön jälkeisenä maanantaina tehtiin runsaasti erilaisia havaintoja Ylä-Kainuussa, Ämmänsaaressa, Hyrynsalmen Hakokylässä, Hossassa ja Taivalkoskella.

Kajaanissa havaittiin 5.1.1971 sikaarin muotoinen esine, jonka havaittiin olevan näkyvissä kaksi tuntia. Murtomäessä lensi 4.1.1971 tunnistamaton kappale läheltä sähköjohtoja sillä seurauksella, että lähitalosta särkyi televisio ja sähköliesi.

Varsinainen määräennätys tehtiin jälleen Kuusamossa. Maanantai-aamuna klo 02.50 - 03.10 (11.1.71) välillä

kuusamolainen virkamies, joka ei anna nimeään julkisuuteen, havaitsi 16 kirkkaan esineen ylittävän Kuusamon kirkonkylän jonkinlaisessa muodostelmassa. Koko havainnontekijän perhe herätettiin katsomaan ilmiötä ja selostuksen mukaan havaittiin seuraavaa:

UF0t lensivät porrastetussa korkeudessa ja kellon mukaan ne ylittivät taivaan kannen viidessä minuutissa, joten vauhti oli verraten hidas. Ylimpänä lentävät olivat pallon muotoisia ja erittäin kirkkaita. Niiden korkeutta oli vaikea arvioida. Alimpana lentävät kiitivät harsopilvien tasalla ja ne näyttivät litteiltä (kork. 300 - 400 m) ja olivat väriltään punertavia. Alempana lentävät jättivät jälkeensä tulipyrstön, jota sen sijaan ylempänä lentävät eivät tehneet. UF0t lensivät idästä länteen, suoraan Pudasjärven Syöte-tunturin suuntaan, mutta siellä laivuetta ei kuitenkaan silloin havaittu.

#### UF0t saapuivat metsätyömaalle.

Tiistaina 12.1. oli päähavainnon tehnyt traktoriurakoitsija Urpo Illikainen tuomassa tukkipuomaa Pirin työmaan Myllyvaaran lanskille. Traktorin kopin seinään osui takaa hyvin kirkas valo, jonka vuoksi Illikainen kääntyi katsomaan ja huomasi lähes kolme kertaa kuun kokoisen punertavaa valoa hehkuvan esineen ylittävän traktorin ja se eteni vielä jonkin matkaa ja pysähtyi sitten noin minuutiksi.

Sekä Illikainen että hänen apumiehensä Aatto Tumelius näkivät selvästi ilmiön, mutta yksityiskohtia oli erittäin vaikea havaita. Miehet ajoivat metsätraktorin lanskille jolloin he totesivat, että ilmiö palasi jonkin matkaa takaisin päin, mutta jatkoi sitten matkaa ja katosi vaaramaisemaan. Samaan aikaan ilmiö nähtiin myös Särkivaaralla lähellä Syötettä. Autoilija Atte Särkelän kamerat olivat päiväystysvalmiina maastossa ja odotettiin, olisiko filmille tullut jotain (kameroissa infrapunafilmit), mutta ilmiö ei kuitenkaan osunut näkökenttään.

Kirjoittajalla oli tilaisuus käydä paikan päällä Pi-

rin metsätyömaalla, Myllyvaaralla ja haastatella urakoitsija Urpo Illikaista sekä Eetu Niskasaarta, Aatto Tumeliusta ei tavoitettu, mutta havaintokertomukset tukevat toisiaan.

#### Kuvia infrapunafilmiä

Pudasjärven Syötteellä UF0t näyttävät vierailevan jatkuvasti. Oulun UF0-kerho ry:n ja Pudasjärven UF0-kerhon kanssa on Syötteelle järjestetty jatkuva päiväystys, jota hoitaa autoilija Atte Särkelä. Ins. Ahti Karivieri on valmistanut infrapunakameraa varten erityisesti tarkoitusta vastaavan kauko-objektiivin, joka on verraton väline tunturimaisemassa. Infrapunapäiväystys tuotti ensi kerran tuloksia marraskuun 5 päivänä 1970. Tällöin todettiin, että lämpösäteilyä aikaansaava kappale oli kulkenut kolme kertaa kameran näkökentän poikki ja pysähtynyt yhden kerran. Tällöin saatiin ilmoituksia valoilmioista, joka oli tullut Kuusamon suunnasta ja se havaittiin eri puolilla kylää. Atte Särkelä haastatteli kyläläisiä ja hänelle kerrottiin, että valohehkuinen esine oli kulkenut Syötteen laelle päin.

Kyytitilauksen välillä Atte Särkelä asetti infrafilmillä ladatun kameran suljin avoimena vaaramaisemaan ja lähti ajoon. Myöhään illalla lapset kertoivat, että aikaisemmin havaittu valoilmiö oli mennyt takaisin samaan suuntaan, mistä se oli tullutkin. Kameran filmiä siirrettiin eteenpäin ja näin tehtiin jokaisena sateettomana yönä. Suljin oli avoimena kuvaa kohdalla 6 tuntia. Kun filmi kehitettiin, nähtiin tulokset.

Saatiin todella yksi kuva, jossa lämpösäteilyä hehkuvaa esine on liikkunut kuvakulman (50 astetta) poikki mutkitellen. Kuvaa tarkasteltaessa on voitu todeta, että kappale on ollut varsin kookas ja kiekon muotoinen. Jos ilmiö kulki 1/2 km etäisyydellä kamerasta, on sen täytynyt olla läpimitaltaan 100 metriä. Myöhemmin on saatu vastaavia kuvia, joista kerrottakoon myöhemmin.

\*\*\*

## Ruuturuuva:

Siitä asti kun professori Wiik julkisesti pesi käteensä ufo-jätteistä ilmoittaen, että se on tiskivettä koko kuusamolainen ufon jälki, on Suomen kansa vihdoinkin päässyt selville vesille näissä ufo-asioissa.

Tiskivesiteoria on naurattanut ihmisiä mahdollottomasti.

Ensiksi nauroivat kaikki ne jotka eivät ole nähneet ufoja eivätkä niihin usko. Toiseksi nauroivat ne ihmiset jotka ovat itse nähneet ufoja tai muuten uskovat niihin.

Kuka nauroi mitään. Yksi ufoja, toinen professoria ja kaikki yhdessä tiskivettä.

Myös ne kymmenen Saapunginkylän asukasta, jotka omin silmin näkivät juuri sen ufon. Sen joka laskeutui pihalle ja sulatti lumen likaiseksi.

Kumminkin professori lienee esittänyt tiskivesiteorian päästämisen kaikessa hiljaisuudessa jutusta eroon — ettei vain joutuisi naurunalaiseksi.

Mutta hyvä ja rehellinen Suomen kansa on mielissään. Se on kovasti vierastanut ufo-alan sanastoa, sillä tuntuisihan kuka ties sulta jos miehenin mies kertoisi että näin tässä humanoidin.

Esi-isämme olisi ihan tyyneesti todennut että tulipa haltia vastaan

ja hävisi siitä harmaaseen pilveen. Mutta mitenäs sitä nykyisin enää...

Meikäläinen sanoo paljon mieluummin että sen täytyi olla tiskivesimies.

★

Yhteinen tiskivesinauru on va-pauttanut ihmiset kertomaan merk-killisistä näkemisistään. Näin on tullut myös esille puolentoista vuo-den takainen tapaus Imatran Lin-nalasta.

Kuusi autoa joutui pysähtymään Karhumäen tien risteyksessä kes-kellä kirkasta elokuun päivää.

Tieltä nousi ilmaan iso vaalean-harmaa esine ja näytti nostattavan pyörteen, joka kaatoi tietyömaan puomit ja liikennemerkkit. Se oli noin 6 metriä halkaisijaltaan, kor-keutta puolentoista metriä.

Tuo jokin meni autojen välistä vajaan kahden metrin korkeudella, siirtyi tasaista vauhtia Vuoksen päälle ja katosi.

Seuraavan päivän lehdissä ker-rottiin Utissa ja Myllykoskella melkein samaan aikaan — 20 mi-nuuttia myöhemmin — nähdyistä valoilmiöistä, jota mm. ilmavoi-mien kone lähti tutkimaan.

— Ei tullut puhutuksi heti asiaa niiden toisten autoilijoiden kanssa, pahoitteli yksi Linnalan lautasen näkijöistä.

Keskustelu voisi olla paikallaan vieläkin, esimerkiksi paikkakunnan ufo-tutkijoiden välityksellä. Puhu-taan sitä turhammistakin asiasta

★

## TIEDÄTTEKÖ

kaukosiirroista - katoamisista?



★★★

Eri puolilla maapalloa on tapahtunut useita salape-räisiä katoamisia, ja monet ihmiset — jopa autotkin ovat yht'äkkiä siirtyneet seudulta toiselle tuhan-siakin kilometrejä. Tällaisia ilmiöitä on saattanut tapahtua myös Suomessa. Niitä lukijoitamme, joilla on tietoja tällaisista tapauksista, pyydetään il-moittamaan niistä mahdollisimman pian osoitteella Suomen UFO-tutkimus, Uro.

★★★

Kontaktitapauksista?

Nykyiset tapahtumat osoittavat selvästi, että yhä useammat suomalaiset ovat olleet yhteydessä tunte-mattomien kulttuurien edustajien kanssa. Lukijoiden joukossa on todennäköisesti useita henkilöitä, joil-la on kokemuksia tai tietoja tällaisista tapahtumista. Pyydämme ottamaan yhteyttä osoitteeseen: Timo Pyhälä Pietarink. 8 B 11 Helsinki 14, puh. 650 995. (Antamanne tiedot ovat luottamuksellisia)

★

AFSCA:n JÄSENET



Suomen alayksikön postisiirtotilin uusi numero on  
112173 - 9

Pyydämme käyttämään tätä numeroa kaikissa tilauksis-sa ja kirjoittamaan siirtokortin nimellä:

AFSCA Los Angeles/ Unit in Finland

FLYING SAUCERS INTERNATIONAL - lehti ei ole ilmesty-nyt AFSCA:n presidentin, Mr. G. Greenin henkilökoh-taisten vaikeuksien vuoksi. Viimeisin on n:o 29. N:o 30 on odotettavissa aikaisintaan toukokuussa. Kaikki kuuden numeron tilaukset ovat koko ajan voi-massa.

AFSCA Unit nr 90

# Ufon reitti valokuvattiin Pudasjärvellä Särkelässä

Kaleva

24.12.70

Pudasjärvellä Särkelän kylässä oli torstaina 5 päivänä marraskuuta yhtä pimeätä kuin muuallakin pohjoisessa, olihan päivä pilvinen vaikkakin kuiva. Iltapäivällä koululaiset olivat palaamassa koteihinsa ja muutenkin elämä kulki tavanomaisia latujaan. Tavanomaisuus on aivan oikea sana tässä paikassa, sillä maiseman pimeyttä ja harmautta kävi valaisemassa suhteellisen matalalla lentänyt UFO. UFO:n näkivät kymmenet koululaiset ja useammat aikuiset siihen aikaan ulkona liikkuneet Särkelän kylän lähiasukkaat.

Kello lähestyi neljää iltapäivällä, kun ilmiö havaittiin. Särkelässä Ahvenjärven lapset kiirehtivät ilmoittamaan havainnostaan naapurissa asuvalle autoilijalle Atte Särkelälle. Särkelä oli juuri ajoon lähdössä, mutta sai juoksusta hengästyneen pojan selityksestä selvän, että jotain erikoista hän oli näkynyt. UFO:n varalta autoilija Särkelällä oli jatkuvasti öisin kamera talon katolla asennettuna taivasta kuvaamaan. Tällä kertaa hän ei ennättänyt muuta kuin asettaa infrapunafilmillä ladatun kameransa siihen suuntaan, missä UFO oli näkynyt ja kiireellinen ajotehtävä piti lähteä hoitamaan. Kamera jäi odottamaan mahdollisesti palavaa outoa kulkijaa suljin avoimena ja siinä asennuksessa, jolla kirkkainäinä öinä oli saatu tähtien ja satelliittien radat piirtymään kauniina kaarina filmille. Jos siellä joku valoilmiö liikkuu, täytyy

sen näkyä myös kamerasilmällä, näin pääteltiin.

Myöhemmin illalla noin kello 22.30 tienoilla muun touhun päätyttyä Särkelä muisti alkuillaan UFO-tarinan varsinkin kun ulkosalla olleet lapset kertoivat ilmiön menneen takaisin samaan suuntaan josta se oli tullut. Kameran filmiä siirrettiin eteenpäin ja UFOjen metsästyks jatkui. Jokaisena sateettomana yönä tuli yksi kuva lisää filmiin ja odotettiin kehitysaikaa.

Kyläläisiä haastateltiin ja saatiin kuulla UFO:n tulleen Kuusamon suunnasta ja menneen kohti Syötettä. Syötteen tunturilla sen oli nähty tekevän pysäytysuuntaista heilumisliikettä ennen häviämistään. Muun osan tulomatka UFO oli kulkenut melko tasaisesti. Etäisyyden arviointi oli ollut vaikeata, mutta voitiin puhua useammankin kilometrin arvioidusta matkasta. Koko vaihteli eri näkijöiden selostuksissa: pienempi kuin kuusuurempi kuin tähdet, ja kaksikymmentä senttiä. (?) Väriltään ilmiö oli kirkas, kirkkaampi kuin kuu ja sillä oli havaittu tulipyrstön tapaista. UFO oli palannut takaisin parikymmentä minuuttia ensiesiintymisensä jälkeen, mutta kulkija ei ollutkaan enää rauhallisesti etenevä, vaan se oli kieppunut hurjasti tehden mennessään jonkinlaisia silmukoita tai värähdysliikettä. Samoihin aikoihin paria autoilevaa miestä oli nähnyt ilmiön aivan esineellisenä ellipsinmuotoisena kiekkona kymmen-

kunta kilometriä Särkelän kylästä.

Atte Särkelä on haastatellut useita silminnäkijöitä asian tiimoilta ja kaudesta tullaan samaan tulokseen: se on jotakin ihmiselle tuntematonta ja siis UFO. Ilmiön näki samaan aikaan sekä ihminen että myös kamera: maanantaina saatiin filmi valmiina sekä paperikuvin tarkasteltavaksi, jolloin siinä nähtiin UFO:n kulkureitti.

Kuvaa tarkasteltaessa tullaan pariin johtopäätökseen: ilmiö on ollut valtavan suuri tai sen lämpösäteilykenttä on ollut tavattoman laaja sekä toiseksi ilmiö on kuvaan liittyvän kuuden tunnin valotusajan puitteissa kolmasti ylittänyt kuva-alan. Kuva otettiin normaaliobjektiivilla jonka kuvakulma on noin 50 astetta. Jos ilmiö kulki puolen kilometrin etäisyydellä kamerasta, täytyi sen olla yli sata metriä läpimitaltaan.

Mitä ns. tiede sanoo tällä tavalla saaduista valokuvista? Ehkä: »Kyseessä on todennäköisesti ilmakehän joku tavanomainen sähköpurkaus.

Allekirjoittajat on kuitenkin eri mieltä ja toteaa tavanomaisuuden olevan liiankin selvä osoitus ilmiön yleisyydestä ja sen suunnattoman suuresta tutkimusarvosta, mitä nykyiset tiedemiespiirit eivät vielä tajua. Ilmiön selvittäminen tulee antamaan ihmiselle käyttöön aivan mittaamattomat uudet energiat ja materiaalikentät. Ahti J. Karivieri

Pudasjärven Särkelän kylässä kuvatut ufojen (?) jättämät valokuuvat taltioli katolle klinteästi asetettu kamera. Sulkimen usean tunnin mittaisena aukiolokaikana nähtiin UFO:n poukkoilevan alueen yläpuolella.

## ERÄÄSTÄ YLEISESTÄ PERIAATTEESTA

Ote Luis Schönherrin kirjoituksesta "Observations of a Sceptical Believer" (Flying Saucer Review 3/1970) (suom. Pekka Teerikorpi)

Oheisena julkaistun otteen tarkoituksena on tuoda esille eräs näkökohta keskusteltaessa kysymyksestä "Mikäli UFO-ilmiön takana on älyolentoja, miksi 'he' eivät ota meihin yhteyttä?" On heti todettava, että ko. kysymyksen ehtolause "UFO-ilmiön takana on älyolentoja" on sinänsä hyvin ongelmallinen eikä välttämättä missään mielessä tosi, mutta epäilemättä intuitiivisessa sävyssä voidaan tällais-takin kysymystä pohtia.

Keskustelu UFO-ilmiön mahdollisesta "älyllisestä" alkuperästä on usein tyrehtynyt yksioikoiseen päätelyyn "Jos 'he' ovat älykkäitä, niin miksi 'he' sitten eivät käyttäyty sen mukaisesti ja ota yhteyttä tiedemiehiin ja muihin silmäätekeviin?" Keskustelun jatkamiseksi tästä pisteestä eteenpäin esittää Luis Schönherr ehdotuksensa, joka perustuu erääseen tieteellisen tutkimuksen universaali-seksi oletettuun periaatteeseen. Lukija ratkais-koon, johtaako hänen ehdotuksensa mielekkääseen keskusteluun UFO-ilmiön eräästä selitysteoriasta:

### Havainnontekijästä lähtöisiä haittavaikutuksia

Tieteellisessä mielessä voidaan sanoa, että tark-kailun suorittaminen on jonkin järjestelmän tutki-mista. Tieteelliseen metodiin kuuluu hyväksyttynä periaatteena ennakolta varovainen asennoituminen tutkittavaan kohteeseen sekä sellaiset mittauslait-

teet ja tutkimustavat, jotka mahdollisimman vähän aiheuttavat ei-toivottuja vaikutuksia havaittavas-sa järjestelmässä. Muutoin saadut tulokset saatta-vat olla vääristyneitä ja seuraavan (vaikkakin kunnollisesti suoritettun) tutkimuksen hetkellä jär-jestelmä saattaisi olla erilainen kuin alunperin, ja tämä ainoastaan ensimmäisen tutkimuksen aikana sattuneen mittauslaitteen - tai havainnontekijän - ja järjestelmän välisen vuorovaikutuksen ansiosta.

Jos esimerkiksi halutaan mitata nestepinnan korkeus astiassa, voidaan mittaus suorittaa mittatangolla. Mutta koska mittatanko itse vie tietyn tilavuuden ja syrjäyttää nestettä, niin mittauksen aikana nestepinta on hiukan korkeammalla kuin sitä ennen.

Toinen esimerkki. Jos jännitemittarilla mitataan piirin sähköistä potentiaalia, tulee piiriin kyt-ketyksi ylimääräinen kuorma. Tästä aiheutuu jän-nitehäviö ja mittari osoittaa pienempää jännitet-tä kuin mikä mittauskohdassa todella vallitsee (so. ilman mittaria). Ääritapauksissa - kun mit-tarin sisäinen vastus on liian pieni - kytketty lisäkuorma saattaa aiheuttaa jopa pysyvää vauri-ota havaitun järjestelmän (piirin) komponenteille.

Nykyään on kehitetty kokonaan oma tieteenalansa määrittämään mittauslaitteen vaikutus mitatta-viin järjestelmiin ja suunnittelemaan kuinka tä-tä voidaan vähentää. Niinpä useimmissa käytän-nön sovellutuksissa on mahdollista päästä riit-tävään tarkkuuteen.

On kuitenkin korostettava, että tämä edellyttää ei vain mittauslaitteen vaan myös järjestelmän ja näiden välisten mahdollisten vuorovaikutus-ten perinpohjaisen tuntemisen. Käytännössä tut-kija pyrkii aina mieluummin etukäteen vähentä-mään mittauslaitteen vaikutuksen mahdollisim-man pieneksi kuin että hän vasta jälkeinpäin laskemalla korjaisi mittauksitulokset.

Yleisesti sanottuna mittauslaitteen vaikutuksen vähentämisellä on merkitystä vain mikäli sen järjestelmästä ottama energia on vähäinen verrattuna ko. järjestelmän kokonaisenergiaan.

Esimerkiksi alkeishiukkasfysiikassa tätä ehtoa ei voida toteuttaa. Juuri tämä havainto johti lopulta Heisenbergin esittämään epätarkkuusperiaatteensa. Mittauslaitteen vaikutus aiheuttaa mekaanisten tai sähköisten järjestelmien tutkimisen yhteydessä vaikeita ongelmia, jotka ovat kuitenkin vähäisiä verrattuna ongelmiin, joita syntyy tehtäessä havaintoja elävistä ja/tai älyllisen valvonnan alaisista järjestelmistä. Tällöin ei mahdollista havainnointeja aiheuttamaa vaikutusta voi määrittää pelkästään suhteellisten energiain avulla. Jos elävän järjestelmän tutkimisen käytetään huonosti steriloitua välinettä, niin vaikka välitön vaikutus puhtaalla energiatasolla onkin mitätön, saattaa se kuitenkin muuttaa koko järjestelmää siinä määrin, että sitä ei enää voidakaan tutkia, ei ainakaan elävänä järjestelmänä. Eläimen vainutessa tutkijan niiden välillä siirtynyt energia tai ainemäärä on häviävän pieni, mutta se saattaa aiheuttaa rajuja reaktioita.

-----

Sama pätee tutkittaessa sosiologisia järjestelmiä. Antropologi tietää oikein hyvin, että jos hän aikoo tarkastella jonkin alkusukkasheimon hedelmällisyytensä, on hänen katseltava sitä piilopaikasta; muussa tapauksessa hänen sallittaisiin nähdä vain merkityksetön korvike. On yleisesti tunnettua, että ihmiset käyttäytyvät eri tavalla, mikäli he tietävät olevansa tarkkailun alaisia ja että pelkästään se, että jotakin henkilöä haastatellaan, saattaa vaikuttaa hänen vastauksiinsa.

Tosiasiassa on hyvin harvoja periaatteita, jotka soveltuvat niin yleisesti kaikkiin tieteenaloihin

sekä jokapäivän asioihin kuin se, josta olen edellä antanut esimerkkejä.

Voidaan todeta, että

- 1) havaintojen tekeminen on mahdotonta ilman vuorovaikutusta havaitun järjestelmän ja havainnontekijän välillä;
- 2) tämä puolestaan vääristää senhetkisiä havaintotuloksia ja jopa myöhemmin saatavia havaintotuloksia (riippuen havaintotapahtuman irreversiibelisyyden asteesta);
- 3) tästä syystä tutkija pyrkii aina mahdollisimman tehokkaasti vähentämään vuorovaikutusta tutkittavan järjestelmän ja itsensä välillä.

Sen takia onkin varsin hämmästyttävää, mikäli tiedemiehet empimättä pitävät virallisen kontaktin puuttumista perusteluna sille väitteelle, että avaruudesta käsin tapahtuvaa maapallon tarkkailua ei ole suoritteilla. Näin tapahtuu huolimatta siitä, että tieteellinen kritiikki tuntuu aina olevan tietoinen edellä esitetystä periaatteesta UFO-raporttien tutkimuksen yhteydessä, jolloin usein viitataan havainnontekijän mahdolliseen vaikutukseen - tai ennakoasenteeseen <sup>1)</sup> mitä tulee havaitsemiseen ja raportoimiseen.

Ei ole epäilystäkään, etteikö tieteessä pitkälle kehittynyt ei-maanpäällinen äly-yhteisö olisi tietoinen yo. periaatteesta ja soveltaisi sitä. On vain muistettava, että edes meidän nykyiset tieteelliset ja tekniset aikaansaannoksemme eivät olisi lainkaan mahdollisia ilman sen huomioon ottamista.

1) Kaksi hiljan esiintynyttä esimerkkiä tästä asenteesta:

a) Teoksessa (A) tri D.H. Menzel kysyy: "Eikö olisikin luonnollista, että ulkoavaruudesta saapuneet olennot osoittaisivat kiinnostusta meitä

kohtaan? Mutta jos oletamme näiden olentojen - mikäli olennoista tosiaankin on kysymys - salakuunnelleen meitä vuosisatojen ajan, niin miksi sitten ei joku niistä olisi laskeutunut ja esittänyt Yhdysvaltain presidentille, jollekin Kansallisen Tiedeakatemian jäsenelle tai edes jollekin kongressin jäsenelle?" (Kts. (A) sivu 199).

b) Condonin raportti (B) sisältää noin 40 sivua asiaa havainnontekijän vaikutuksesta havaintoon ja raportointiin (Section VI, luvut 1 ja 2) ja havaintokertomusten yhteydessä lukuisia viittauksia tähän mahdollisuuteen (Section IV). Hypoteettisten ei-maanpäällisten älyolentojen kohdalla samasta ongelmasta kuitenkin selvittää yhdellä lauseella: "On myös ilmeistä, että jos ei-maanpäällisiä älyolentoja olisi läheisyydessämme, ei olisi mitään loogista syytä otaksua, etteivätkö ne ottaisi tai olisi ottaneet yhteyttä ihmisolentoon." (Kts. (B) Section III, 8. Remarks and Recommendations, sivu 74)

(A) "Symposium on Unidentified Flying Objects." Committee on Science and Astronautics U.S. House of Representatives, Ninetieth Congress. 29th July, 1968. Clearinghouse for Federal Scientific and Technical Information, Springfield, Va. 22151. No. PB 179 541.

(B) "Final Report of the Scientific Study of Unidentified Flying Objects." Conducted by the University of Colorado, under Contract to the United States Air Force. Dr. Edward U. Condon, Scientific Director. Bantam Books, New York, 1969. No. 553-04747-195.

**VIMANA**

aikaisempia numeroita voi tilata  
yhdistykseltä hintaan 1,50/kpl.

## Aamulehti 4.3.71 Ufo Helsingin aamutaivaalla

Litteän kiekon muotoinen tunnistamaton lentävä esine (ufo) nähtiin Helsingin taivaalla keski-  
viikkoaamuna. Esine oli näkyvissä noin puolen tunnin ajan ja sen näki ainakin viisi ihmistä. Alueella, jossa ufo nähtiin, ei lennonjohdon mukaan liikkunut aamulla lentokonetta.

Erittäin selväräjäinen ja kirkas kiekko ilmestyi näkyviin Myllypuron taivaalle hieman kello 7.30:n jälkeen. Se liikehti paikallaan noin puolen tunnin ajan ja katosi suurella nopeudella Suomenlahden suuntaan.

Ilmiön ollessa näkyvissä se kalisteli hitaasti puolelta toiselle. Siivulta nähtynä se muistutti terävräjästä viivaa, joka oheni kumpankin päähän. Ilmiö oli erittäin kirkas ja se näkyi täysin pilvettömällä taivaalla.

Saman valokuovan näki myös kaksi Helsingin lentoaseman lennonjohtajaa, jotka olivat tulossa töihin autollaan. Toinen silminnäkijöistä kertoi ilmiön vaikuttaneen valoheijastukselta.

— Tietääkseni myös Venus saattaa joskus aiheuttaa tällaisia valoilmiöitä, kertoi toinen silminnäkijöistä.

## Aamulehti 6.3.71 Suuri lamppu putoi maahan

Oltiin talvessa 1917. Ahlmanin maamieskoulun johtajana Tampe-  
reella oli agronomi Nillo Selin. Hänen luokseen oli tulossa vierailemaan hänen veljensä, varatuomari Into Selin. Asuin koululla vahempien luona ja kävin oppikoulua Tampereella. Jostain syystä agronomi Selin pyysi minua hakemaan hevosella vieraat Tampereen asemalta.

Matkasta en muista kuin yhden vaiheen, mutta sen sitäkin selvemmin. Oli kirkas ilta ajaessamme laajojen Hatanpään vainioiden

halki kohti Seppään taloa eli Ahlmanin koulua. Olimme tulleet pienen metsäkkeen kohdalle ehkä runsaan kilometrin päähän Lem-  
pään tienestä. Silloin neitonon reessä yhtäkkiä huudahti:

— Mikä ihmeellinen pilvi tuo on tuossa meidän yläpuolellamme! Sehän on ihan alhaalla.

Se oli erikoinen muodostuma. Kuin suuri kattilan kansi ja väriltään hohtavan violetinvihertävä. Se kulki todella melko matalalla, niin kuin arviokaupalla näytti, ja hevonenkin tuntui vaistoavan sen ilmestymisen.

Sitten 'pilvi' muutti suuntaa, erkaní meistä hieman oikealle ja leijaili tai oikeammin kiiti pois päin. Yhtäkkiä se pysähtyi. Se aivan kuin pysyi paikallaan. Mieleen tuli haukka, joka on saanut silmiinsä myyrän kaurapellossa. Sitten se laskeutui suoraan maata kohti.

Oli sen verran valon kajastusta, että saatoimme jokseenkin tarkkaan arvioida laskeutumispaikan eteläisen suunnan metsän ja maaston siluettia vasten. Sen verran 'pölystä' lähti valoa, että hienoinen kajo ilmestyi hangelle sen laskeutuessa. Siellä se nopeasti sammui.

Aamulla hiihdin paikalle, mistä arvelin löytäväni pudonneen koe-  
jeen. Mitään ei näkynyt.

Tiedustelin lähellä olevan Sil-  
lankorvan mökin emännältä, oliko heillä havaittu jotakin näkemä-  
me tapaista. Elvät olleet nähneet mitään poikkeuksellista. Joitakin vuosia myöhemmin sain kuitenkin hienoisen vahvistuksen, että me kolme reessä olijaa emme sitten-  
kään olleet nähneet harhanäkkyä. Pysähtyessäni juttelemaan Sillan-  
korvan emännän kanssa hän y-  
htäkkiä sanoi muistavansa, että pikku tyttö — vai oliko poika —  
oli pari päivää kertomani tapauksen jälkeen maininnut jotakin si-  
hen suuntaan, että hän oli katsel-  
lut ikkunasta, kun 'lamppu putosi  
maahan, suuri lamppu'.

Niihin aikoihin ei kirjoitettu ei-  
kä puhuttu 'lentävistä lautasis-  
ta'.

HARRI ELJANKO

# Sinertävä valopallo

25.1.71. Kaleva

## lenteli Sotkamossa

Sotkamo (TA)

Ufot ovat saapuneet jo Sotkamoonkin. Sunnuntain vastaisena yönä havaitsi Sotkamon Juurikalahdessa Hallalan talon nuori emäntä kotipellolla 4–5 metrin korkeudella maassa jalkapalloa huomattavasti suuremman valopallon. Emäntä kävi herättämässä miehensä, mutta tällä välin oli ilmiö jo hävinnyt. Pallon valo oli hieman sinertävä.

Havainto tehtiin talon toisesta kerroksesta. Samanaikaisesti oli noin sadan metrin päähän tunte mattomasta valopallosta, toiselle puolelle peltoja pysähtynyt henkilöauto. Emäntä arvelee autosta tehdyn samat havainnot.

Viime viikon perjantaina oli 2 km:n päässä nyt tehdystä havaintopalkasta nähty aamuhämärässä samanlainen valopallo. Silloin pallo oli kiertänyt taloja ja nousut tämän jälkeen ylös.

Etelä-Saimaa 28.2.71

## Salamaukko murisee

Överkalix, 27. 2. (STT—TT) — Pohjoiskalottialueella tänä talvena autoilijoita pelotellut pieni "salamaukko" osaa myös murista. Näin kertoo ainakin Överkalixista kotoisin oleva Åke Westerberg, joka parisen iltaa sitten näki tuon metrin mittaisen olennon kymmenen metrin päässä linja-autopysäkillä.

Aikoessaan tutkia ilmeistystä lähemmin, tämä alkoi murista ja katosi salamauksia muistuttaneen voimakkaan valonvälähdyksen saattelemana.

Aiemmin salamaukko pelotteli puolikuoliina kaksia autoilevaa naista Kuusamossa.

Ufoihin uskovat pohjoisen asukkaat ovat varmoja siitä, että olennon ilmestyminen liittyy lentäviin lautasiin "joilla on tapana laskeutua Pohjois-Suomeen".

## Ufoäijä taas liikkeellä?

Oudon valoilmiön näki Viljo Sotaniemi Posion Pernussa viime viikolla. Hänen ajaessaan työmaalta kotiin traktorilla, hän huomasi takaapäin lähestyvän kirkkaan valon. Sotaniemi luuli sitä autoksi. Hän ajoi traktorinsa äärimmäisen tien laidan mutta ohittaja ei tulutkaan, vaan sen sijaan valo näkyi hänen rinnaltaan tien sivusta, missä ei kulkenut tiettä.

Sotaniemi pysäytti traktorinsa ja seurasi valoilmiön kulkua. Se etenä hänestä pois päin noin 20 metrin korkeudella kadoten metsäsaarikkeen taakse.

Valoilmiö oli yläosastaan keltainen ja häikäisevän kirkas, alaosastaan sinertävä ja tummeten alaspäin. Sotaniemi arveli nähneensä ilmiön noin 30 metrin etäisyydeltä. Se oli usean metrin laajuinen.

Tapaus sattui Posion Rovaniemen tiellä 3 km Pernusta Rovaniemen suuntaan. Mitään jälkiä ei ilmiö paikalle jättänyt.

Lapin Kansa 2.3.71

## KAIKKEIN HÄMMÄSTYTTÄVIN TAPAUUS

Kirjaimilla A.V.B. on ufologiassa tietty merkityksensä: kyseinen kirjainyhdistelmä tuo perehtyneen ufo-tutkijan mieleen merkillisen tapauksen Brasiliasta. Kysymyksessä on maanviljelijä Antonio Villas Boasin hämmästyttävä kokemus, joka sattui hänelle 15. lokakuuta 1957. Tapaus on Suomessa varsin tuntematon (siitä ei ole ollut mainintoja suomeksi ilmestyneessä ufo-kirjallisuudessa), vaikka sen yleisesti lasketaan kuuluvan ns. klassisten ufo-ilmiöiden joukkoon.

Tässä VIMANAssa alkaa A.V.B.-tapausta käsittelevä moniosainen sarja, jossa tullaan kertomaan varsin yksityiskohtaisesti koko tapahtuma. Lähteenä käytetään Flying Saucer Review-lehteä, jossa asiaa on käsitelty moneen otteeseen; siitä on sarjan otsikkokin (The most Amazing Case of All). Aloittamme Antonio Villas Boasin omalla todistajakertomuksella, jonka hän esitti tohtori Olavo Fontesille ja toimittaja Joao Martinsille Rio de Janeirossa 22. helmikuuta 1958.

I osan lähteet: Gordon Creighton, Even more Amazing . . . Flying Saucer Review 1966/4 ja 5.

Käännös: Heikki Heimola

"Nimeni on Antonio Villas Boas. Olen 23-vuotias ja ammatiltani maanviljelijä. Asun perheeni kanssa omistamallamme farmilla lähellä Fransisco de Salesin kaupunkia Minas Gerais valtiossa, Sao Paulon valtion rajan läheisyydessä.

Minulla on kaksi veljeä ja kolme sisarta, jotka kaikki asuvat samalla seudulla (oli vielä kaksi lisää, mutta he ovat kuolleet). Olen toiseksi nuorin pojista. Me miehet työskentelemme kaikki far-

Sinertävä valopallo

milla, jossa meillä on monia peltaja istutuksia viljeltävänä. Meillä on myös International-merkin bensiinikäyttöinen traktori kyntämistä varten. Kun kyntöaika tulee, me ajamme traktoria kahdessa vuorossa. Päivisin tätä työtä tekee kaksi työmiestä, jotka palkkaamme sitä varten, öisin minä tavallisesti teen sitä yksinäni (ja nukun siis päivällä) tai joskus toisen veljeni kanssa. Olen naimaton ja terveyteni on hyvä.

Teen kovasti töitä ja suoritan myös kirjekurssia opiskellen mitä suinkin voin. Minulle oli uhraus tulla tänne Rioon, sillä minun ei olisi pitänyt lähteä farmilta, jossa minua kipeästi tarvitaan. Mutta minä tunsin velvollisuudekseni tulla tänne kertomaan niistä oudoista tapahtumista, joissa olen ollut mukana, ja olen valmis mukautumaan kaikkeen, minkä Te, hyvät herrat, katsotte parhaaksi - myös selostuksen antamiseen siviili- tai sotilasviranomaisien edessä. Haluaisin kuitenkin palata takaisin kotiin niin nopeasti kuin mahdollista, sillä minä olen hyvin huolissani siitä tilasta, johon farmi jäi lähtiessäni.

Se kaikki alkoi lokakuun viidennen päivän iltana vuonna 1957. Talossamme oli ollut kutsut ja me olimme menneet vuoteeseen tavallista myöhemmin, kello 23. Olin huoneessani veljeni Joao Villas Boasin kanssa. Kuumuuden vuoksi päätin avata luukut pihanpuoleisesta ikkunasta. Silloin näin tarkalleen keskellä pihaa hopeisen, fluorisoivan heijastuman, kuunvaloa kirkkaamman, joka valaisi koko alueen. Se oli hyvin valkoista valoa, enkä tiedä mistä se tuli. Se ikään kuin tuli korkealta yläpuoleltani kuin autonlyhdyn valo, loistaen alapäin ja levittäen valoaan kaikkialle. Mutta tällöin ei näkynyt mitään, mistä valo voisi tulla. Päätin kutsua veljeni ja näytin sitä hänelle, mutta hän on hyvin epäuskoinen henkilö ja hän sanoi, että meidän oli parempi mennä nukkumaan. Sitten suljin ikkunaluukut ja kävimme molemmat levolle. Mutta jonkin ajan kuluttua, kykenemättä voittamaan ute-

liaisuuttani avasin ikkunaluukut uudelleen. Valo oli yhä siellä, samassa paikassa. Jatkoin katselemista. Sitten se alkoi yht'äkkiä liikkua hitaasti kohti minun ikkunaani. Suljin nopeasti ikkunaluukut - niin nopeasti tosiaan, että se synnytti kovaa melua ja herätti veljeni, joka oli jo unessa. Katselimme yhdessä pimeässä huoneessa, kuinka valo tunkeutui sisään ikkunaluukkujen pikku raoista ja siirtyi sen jälkeen kohti kattoa hohtaen alas kattotiilien välistä.<sup>1)</sup> Siellä se vihdoinkin meni pois eikä enää palannut.

Seuraava episodi tapahtui lokakuun 14 päivän iltana. Sen on täytynyt olla kello 21.30 ja 22.00 välillä, vaikka en voikaan mennä takuuseen tästä, koska minulla ei ollut kelloa mukana. Olin kyntämässä traktorilla peltoa toisen veljeni kanssa. Äkkiä me näimme hyvin kirkkaan valon - niin kirkkaan, että se koski silmiimme - liikkumattomana pellon pohjoispäässä. Kun me näimme sen, se oli jo siellä ja oli suuri ja pyöreä, lähimain kärrynpyörän kokoinen. Se näytti olevan noin sadan metrin korkeudessa ja oli vaaleanpunainen väriltään valaisten laajan maa-alueen. Valon sisällä on täytynyt olla jonkin esineen, mutta en voi ehdottoman varmasti vahvistaa tätä, sillä valo oli liian voimakas pystyäkseen näkemään mitään muuta. Pyysin veljeäni lähtemään kanssani sinnepäin nähdäksemme, mikä se oli. Hän ei suostunut ja niin minä menin yksin. Kun pääsin lähelle esinettä, se äkkiä lähti liikkeelle ja siirtyi valtavalla nopeudella pellon eteläpäähän, jossa se jälleen pysähtyi. Menin uu-

<sup>1)</sup> Mainittakoon selitykseksi niille lukijoille, jotka ehkä kummastelevat, kuinka valo tällä tavoin voi tunkeutua katon läpi, ettei Brasiliassa (kuten monissa muissakaan kuumissa maissa) maalaistaloissa koskaan ole "välikattoja". Ilmanvaihdon parantamiseksi vapaa tila ulottuu lattiasta aina kattoon saakka ja Brasiliassa tosiaan hyvin usein sattuu, että varkaat tulevat sisään poistamalla muutamia kattotiiliä ja pudottaumalla sisälle taloon.

delleen sen perässä ja sama manööveri toistui; tällä kertaa se meni takaisin sinne, mistä se oli lähtenyt. Jatkoin yrittämistä ja sama manööveri toistui 20 kertaa. Siinä vaiheessa olin väsynyt ja niinpä lopetin sen seuraamisen ja menin takaisin veljeni luokse. Valo pysyi etäällä liikkumattomana vielä muutamia minutteja. Koko ajan se näytti lähettävän säteitä joka suuntaan välähdel- len valoa kuin laskeva aurinko. Sitten valo äkkiä ka tosi aivan kuin se olisi sammutettu. En ole varma, tapahtuiko todellisuudessa näin, sillä en voi muistaa, katselinko siihen suuntaan koko ajan. Olen saattanut katsoa pois päin toiseen suuntaan muutaman hetken ja se on saattanut kohota ja kadota näkyvistä ennen kuin vilkaisin uudelleen siihen suuntaan.

Seuraavana päivänä, joka oli 15 lokakuuta, olin yksin kyntämässä traktorilla samassa paikassa. Oli kylmä yö ja taivas hyvin kirkas lukuisine tähtineen. Tämälleen kello 1 yöllä näin äkkiä punaisen tähden taivaalla. Se tosiaan näytti yhdeltä noista suurista, kirkkaasti loistavista tähdistä. Mutta se ei ollut sellainen, kuten pian huomasin, sillä se alkoi nopeasti kasvaa ikään kuin kulkien minuun päin. Muutamassa hetkessä se oli kasvanut hyvin kirkkaasti valaisevaksi munanmuotoiseksi esineeksi, joka lensi minua kohti hirvittävällä nopeudella. Se liikkui niin nopeasti, että se oli traktorin yläpuolella ennen kuin ennätin ajatella, mitä minun pitäisi tehdä. Siinä tämä esine sitten äkkiä pysähtyi ja laskeutui, kunnes se oli ehkä 50 metriä tai niillä main päini yläpuolella valaisten aivan kuin päivänvalo traktorin ja maan kaikkialla ympärillä kalpean punaisella loisteellaan, joka oli niin voimakas, että traktorin valot, jotka paloivat, hukkuivat siihen täydellisesti.

Olin kauhuissani, sillä minulla ei ollut mitään käsitystä siitä, mikä se oli. Ajattelin paeta traktorilla, mutta huomasin, että sillä alhaisella nopeudella, jonka se pystyisi kehittämään, onnistumisen mahdollisuuteni olisivat vähäiset ottaen huomioon

suuren nopeuden, jota tällä välin edelleen siellä ilmassa paikallaan oleva esine oli osoittanut. Ajattelin myös hypätä maahan ja paeta jalan. Mutta auranterien kääntämä pehmeä maa olisi ollut vaikea este pimeässä. Minun olisi ollut hankala juosta jalkojeni upotessa polvia myöten petolliseen maahan ja jos jalkani osuisi koloon, saattaisin jopa taittaa sääreni. Jäin ehkä kahdeksi minuutiksi tähän hätäantyneeseen tilaan tietämättä mitä tehdä. Mutta sitten loistava esine siirtyi eteenpäin ja pysähtyi uudelleen noin 10 tai 15 metriä traktorin etupuolelle. Sitten se alkoi hyvin hitaasti laskeutua maata kohti. Se tuli lähemmäksi ja lähemmäksi ja nyt pystyin ensimmäisen kerran näkemään, että se oli merkillinen kone, melko pyöreä muodoltaan, pienten sinipunervien valojen ympäröimä ja etuosassaan valtava punainen valonheitin, josta kaikki näkemäni valo oli tullut silloin, kun se oli korkeammalla taivaalla, ja joka oli estänyt minua saamasta selvää mistään muista yksityiskohdista.

Voin nähdä selvästi koneen muodon, joka muistutti suurta, pitkänomaista munaa, jossa oli kolme metalliuloketta edessä (yksi keskellä ja yksi kummallakin sivulla). Nämä metalliulokkeet olivat paksuja tyvestään ja suippoja kärjestään. En kyennyt erottamaan niiden väriä, sillä ne verhoutuivat voimakkaaseen, punertavaan fosforihehkuun (tai ikäänkuin loistavaan, fluorisoivaan valoon), joka oli samaa värisävyä kuin etuosan valonheitin. Koneen yläosassa oli jotain, joka pyöri suurella nopeudella ja levitti myös voimakasta, punertavaa, fluorisoivaa valoa. Sinä hetkenä kun kone vähensi nopeuttaan laskeutuakseen maahan, tämä valo muuttui väriltään vihertäväksi, mikä - sellainen oli vaikutelmani - oli yhteydessä kierrosluvun vähenemiseen tuossa pyörivässä osassa, joka tästä paikasta näytti saavan pyöreän vadin tai litistyneen kupolin muodon. (Sen muotoa ei voinut saada selville aikaisemmin.) En osaa sanoa, oliko tämä tuon koneen huipulla pyörivän osan todellinen muoto vai oliko tämä yk-

sinkertaisesti sen liikkeen antama vaikutelma, sillä hetkeksikään sen liike ei lakannut - ei edes myöhemmin, kun alus oli maassa.

Luonnollisesti panin merkille suurimman osan tässä kuvailemistani yksityiskohdista vasta myöhemmin. Tuona ensimmäisenä hetkenä olin liian hermostunut ja kiihtynyt nähdäkseni paljoakaan. Olin sitä siinä määrin, että nähdessäni kolmen metallituen (jotka muodostivat kolmijalan) työntyvän esiin koneen alta sen ollessa vain muutaman metrin päässä maasta, minä kadotin täysin senkin vähäisen itsehillinnän, mitä minulla oli jäljellä. Nuo metallijalat oli ilmeisesti tarkoitettu ottamaan vastaan aluksen painon, kun se laskeutuessaan kosketti maata. Todellisuudessa en pystynyt näkemään tätä tapahtumaa, sillä lähdin liikkeelle traktorilla (jonka moottori oli ollut käynnissä koko tämän ajan) ja tein kierroksen toiselle puolelle yrittäen avata pakotien. Mutta olin edennyt vain muutamia metrejä, kun moottori äkkiä sammui ja traktorin valot katosivat. En pysty selittämään, kuinka tämä tapahtui, sillä virta oli päällä ja valot myös. Yritin saada moottorin käynnistymään uudelleen, mutta käynnistin oli eristettynä eikä antanut mitään elonmerkkejä. Silloin avasin traktorin oven päinvastaiselta puolelta, missä kone oli ja hypäsin maahan ja aloin juosta. Mutta olin näköjään menettänyt kallista aikaa yrittäessäni saada traktorin käynnistymään, sillä olin juossut vain muutaman askeleen, kun joku tarttui toiseen käsivarteeni.

Ahdistelijani oli lyhyt olento (ulottuen minua olkapäähän) ja pukeutunut kummallisiin vaatteisiin. Epätoivoissani pyörähdin rivakasti ympäri ja annoin hänelle voimakkaan töytäyksen, joka heitti hänet pois tasapainosta. Tämä pakotti hänet hellittämään otteensa minusta ja hän kaatui selälleen maahan noin kahden metrin päähän minusta. Yritin käyttää saavuttamaani voittoa hyödykseni jatkamalla pakoani, mutta kimppuuni kävi oitis kolme muuta olen-

toa sivuilta ja takaa. He tarttuivat käsiini ja jalkoihini ja nostivat minut maasta riistäen näin minulta kaikki mahdollisuudet puolustautua. Kykenin vain rimpuilemaan vastaan ja vääntelehtimään, mutta heidän otteensa minusta oli luja, eivätkä he päästäneet minua. Aloin kiljua kovalla äänellä apua ja kiroilla heille vaatien päästä vapaaksi. Heidän raahatessaan minua kohti konetta huomasin, että puheeni näytti herättävän heissä hämmästyksiä tai uteliaisuutta, sillä joka kerran kun puhuin, he pysähtyivät ja tirkistelivät tarkkaavaisesti kasvojani päästämättä kuitenkaan tiukkaa otettaan minusta. Tämä sai minut tuntemaan hieman huojusta heidän aikeittensa suhteen, mutta en vielä kään lakannut rimpuilemasta.

Tällä tavoin he kantoivat minua kohti konettaan, joka seisoi noin kahden metrin korkeudella maasta kolmen metallituen varassa, joista olen maininnut. Aluksen takaosassa oli avoin ovi. Tämä ovi avautui ylhäältä alas asti muodostaen ikäänkuin sillan, jonka päähän oli kiinnitetty metalliset tikapuut, jotka oli tehty samasta hopeanhoitoisesta metallista kuin koneen seinät. Nämä tikapuut ulottuivat maahan asti. Minut nostettiin ylös tikkaille; tehtävä, joka ei ollut heille helppo, sillä ne olivat kapeat suoden hädintäkin tilaa kahdelle henkilölle rinnakkain. Sitä paitsi ne olivat liikkuvat ja taipuisat heiluen puolelta toiselle yrittäessäni päästä vapaaksi. Tikkaiden molemmin puolin oli myös pyöreä metallikaide, noin ludanvarren paksuinen, helpottamassa kiipeämistä. Tartuin siihen kiinni useita kertoja yrittäen estää heitä hinaamasta minua ylös, ja tämä sai heidät pysähtymään irroittaakseen otteeni. Myös tämä kaide oli taipuisa (kun myöhemmin tulin alas tikkaita myöten, minusta tuntui, ettei kaide ollut yhdestä kappaleesta, vaan valmistettu monista pienistä metalliosista, jotka oli liitetty yhteen).

Päästyämme sisälle koneeseen huomasin heti, että olimme tulleet pieneen neliön muotoiseen huoneeseen. Sen kiiltävät metalliseinät välkehtivät heijastellen fluorisoivaa valoa, joka tuli monista pienistä neliön muotoisista metallikattoon upotetuista lampuista, joita oli joka puolella lähellä katon ja seinien yhtymäkohtaa. En voinut laskea, kuinka monta näitä lamppeja oli, sillä nyt he laskivat jalkani lattialle ja ulko-ovi tuli ylös ja sulkeutui mukanaan siihen kiinnitetyt ja kokoon käärityt tikapuut. Valaistus oli niin hyvä, että se näytti päivänvalolta. Mutta jopa tässä fluorisoivassa valkoisessa valossakin oli mahdotonta enää saada selville, missä ulko-ovi oli ollut, sillä sulkeutuessaan se näytti muuttuneen osaksi seinää. Ainoastaan seinään kiinnitettyjen metallitikkaiden ansiosta voin kertoa, missä se oli ollut. En pystynyt huomioimaan enempää yksityiskohtia, koska eräs miehistä - heitä oli kaikkiaan viisi - antoi minulle kädellään merkin mennä kohti toista huonetta, jonka voi nähdä vilahdukselta avoimesta ovesta vastakkaisella puolella ulko-ovea. En tiedä, oliko tämä toinen ovi auki jo tullessani sisälle alukseen, sillä en ollut tähän asti katsonut tuohon suuntaan. Päätin totella häntä, sillä miehet pitelivät edelleen minusta kiinni ja olin nyt suljettuna sinne heidän kanssaan eikä minulla ollut mitään muuta valinnan varaa.

Me jätimme pikku huoneen, jossa en nähnyt mitään huonekaluja tai laitteita, ja astuimme paljon suurempaan, puolisoikion muotoiseen huoneeseen, joka oli tyyliltään samanlainen kuin toinenkin osasto ja jossa oli samat hopeankiiltoiset metalliseinät. Minä luulen, että tämä huone oli koneen keskikoh- ta, sillä keskellä huonetta oli katosta lattiaan ulottuva metallipilari, joka oli leveä ylä- ja alaosastaan ja hivenen kapeampi keskeltä. Se oli pyöreä ja näytti kiinteältä. En usko, että se oli siinä vain koristeena; sen on täytynyt kannattaa

välikaton painoa. Ainoa huonekalu, jonka voin nähdä, oli merkillisen muotoinen pöytä, joka oli huoneen yhdellä sivulla ympärillään useita selkänöjattomia kääntötuoleja (samanlaisia kuin baareissa käytetyt pyöreät tuolit). Ne oli kaikki valmistettu samasta valkoisesta metallista. Pöytä ja kaikki tuolit myös suippenivat alaspäin yhdeksi ainoaksi jalaksi, joka - näin oli laita pöydän suhteen - oli kiinnitetty lattiaan tai yhdistetty liikkuvaan renkaaseen, jolla oli kolme vankkaa kannatinta (lattiaan upotettuja), jotka pistivät esiin kukin puoleltaan (näin oli siis laita tuolien suhteen, joilla istuvilla oli mahdollisuus kääntyä joka suuntaan).

Jäin seisomaan loputtomalta tuntuvaksi ajaksi tuohon huoneeseen, käsivarteni edelleen kahden miehen tiukassa otteessa, samalla kun nuo merkilliset ihmiset tarkastelivat minua ja puhuivat minusta. Sanon "puhuivat" ainoastaan jotenkin ilmaistakseen sen, sillä todellisuudessa kuulemallani ei ollut mitään yhtäläisyyttä minkään inhimillisen puheen kanssa. Se oli sarja haukahduksia, jotka lievästi muistuttivat koiran aikaansaamia ääniä. Tämä samankaltaisuus oli hyvin vähäinen, mutta se on ainoa, jonka avulla voin yrittää kuvailla noita ääniä, jotka niin täysin poikkesivat kaikesta, mitä olen koskaan aikaisemmin kuullut. Ne olivat verkkaisia haukahduksia ja ulvahduksia, eivät kovin selviä eivätkä kovin käheitä, toisinaan sisältäen useita erilaisia ääniä samalla kertaa ja toisinaan päättyen värisevään ääneen. Mutta ne olivat yksinkertaisia ääniä, eläimellisiä haukahduksia, eikä niissä voinut erottaa mitään, mitä voisi pitää tavun äänenä tai vieraskielisenä sanana. Ei kerrassaan mitään! Minusta se kaikki kuulosti samanlaiselta, niin että en voi palauttaa mieleeni sanaakaan siitä. Voin ainoastaan ihmetellä, kuinka on mahdollista, että nuo ihmiset, voivat ymmärtää toinen toisiaan tuolla tavoin. Värisen vieläkin, kun ajattelen noita ääniä. En

voi toistaa niitä Teidän kuultavaksenne, hyvät herrat . . . minun ääntäni ei kerta kaikkiaan ole tehty sitä varten.

Kun haukkuminen lakkasi, he näköjään olivat selvittäneet kaiken, sillä he tarttuivat minuun uudelleen - viisi heistä - ja alkoivat päättäväisesti riisua minua.

Jälleen me kamppailimme. Minä vastustelin ja yritin tehdä sen heille niin hankalaksi kuin suinkin mahdollista. Esitin vastalauseita, kiroilin ja sadattelin. Ilmeisesti he eivät voineet ymmärtää minua, mutta he pysähtyivät ja katselivat minua ikään kuin yrittäen saada minut ymmärtämään, että he olivat kohteliasta väkeä. Sitäpaitsi, vaikka he käyttivätkin voimaa, he eivät missään vaiheessa vahingoittaneet minua pahasti, eivätkä edes repineet vaatteitani - lukuunottamatta ehkä paitaani (joka oli repeytynyt jo aikaisemmin, niin etten voi olla varma tästä yksityiskohdasta).

Vihdoin he saivat riisuttua minut alastomaksi ja pelkäsin jälleen kuollakseni tietämättä, mitä tapahtuisi seuraavaksi. Sitten yksi miehistä lähestyi minua jotakin kädessään. Se näytti eräänlaiselta märältä sieneltä ja hän alkoi sillä levittää nestettä kaikkialle iholleni. Se ei voinut olla mikään tuollainen kumisieni, sillä se oli paljon pehmeämpi. Neste oli kirkasta kuin vesi, mutta oikein paksua ja hajutonta. Luulin että se oli jonkinlaista öljyä, mutta erehdyin, sillä ihoni ei tullut rasvaiseksi tai öljyiseksi. He levittivät tätä nestettä kaikkialle ruumiiseeni. Minä palelin, sillä yölämpötila oli jo kylmä ja noissa kahdessa huoneessa koneen sisällä oli vielä huomattavasti kylmempää. Kun he riisuivat minut, aloin väristä ja nyt tämä neste sitten vielä pahensi tilannetta. Mutta se näköjään kuivui nopeasti ja lopulta en enää tuntenut paljoakaan eroa. Sitten kolme näistä miehistä johdatti minut kohti ovea, joka oli vastakkaisella puolella sitä

kohtaa, mistä olimme tulleet sisälle. Tehden merkkejä käsillään, että tulisin heidän mukaansa ja haukhdellen silloin tällöin toisilleen, he kulkiivat tuohon suuntaan ja minä heidän keskellä. Etummainen mies painoi jotain keskellä ovea (en voinut nähdä, mikä se oli - ehkäpä kahva tai napula, joka sai oven avautumaan sisäänpäin kahtena puoliskona ikään kuin baarihuoneen ovi). Sulkeuduttuaan tämä ovi ulottui sisäkatosta lattiaan saakka ja sen yläosassa oli eräänlainen itsevalaiseva kaiverrus - tai jokin sen tapainen - jonka piirretyt punaiset merkit näyttivät valon vaikutuksesta johtuen työntyvän noin kaksi tuumaa esiin metalliovesta. Tämä kaiverrus oli ainoa laatuaan, mitä näin koneessa. Merkit olivat täysin erilaisia harakanvarpaita kuin meidän tuntemamme kirjaimet. Yritin painaa mieleeni niiden muodon ja juuri sitä hahmottelin kirjeessä, jonka lähetin herra Joao Martinsille. Nykyään en enää muista, miltä ne näyttivät.

Mutta palataksemme tapahtumiin: kysymyksessä oleva ovi johti pienempään huoneeseen, joka oli neliön muotoinen ja samalla tavoin valaistu kuin muutkin huoneet. Kun olimme astuneet sisälle (minä ja kaksi näistä miehistä), ovi sulkeutui jälleen takanamme. Vilkaisin silloin taakseni ja näin jotain, mitä en pysty selittämään. Siellä ei ollut enää lainkaan koko ovea. Kaikki mitä voin nähdä, oli samanlainen seinä kuin muuallakin. En tiedä, kuinka tämä saatiin aikaan - ellei sitten oven sulkeuduttua jonkinlainen suojaverho laskeutunut alas ja kätkenyt sitä näkyvistä. En voinut ymmärtää sitä. Varmaa sensijaan on, että vähän myöhemmin seinä avautui ja ovi oli jälleen siinä; en nähnyt mitään suojaverhoa.

Tässä vaiheessa kaksi miestä tuli sisään kantaen kassissaan kahta melko paksua kumiputkea, jotka kumpikin olivat yli metrin pituisia. En osaa sanoa, oliko niiden sisällä jotain, mutta tiedän kuitenkin, että ne olivat onttoja. Toinen näistä putkista oli toisesta päästään kiinnitetty maljan muotoiseen

lasipulloon. Putken toisessa päässä oli muodoltaan kupaussarvea muistuttava suukappale, joka pantiin leukani iholle, tähän näin, jossa voitte tummana täplänä nähdä sen jättämän arven. Sitä ennen kuitenkin tehtävää suorittava mies puserteli putkea käsillään ikään kuin tyhjentääkseen sen ilmasta. En tuntenut mitään kipua tai pistosta silloin - aistin pelkästään, että ihoani imettiin tai vedettiin sisään. Mutta myöhemmin tämä kohta alkoi kuumottaa ja syyhytä (ja jälkeensä huomasi, että ihoa oli revitty ja raavittu). Kun putki oli laitettu minuun, näin vereni hitaasti virtaavan maljaan, kunnes se oli puolillaan. Sitten tämä puuha lopetettiin ja putki irroitettiin ja korvattiin toisella, joka oli varalla. Sitten minulta iskettiin jälleen suonta leuasta, tästä toiselta puolelta, jossa te, hyvät herrat, voitte nähdä toisen samanlaisen tumman jäljen. Tällä kertaa malja täytettiin ääriään myöten ja sitten kupaussarvi irroitettiin. Iho oli raavittua myös tästä paikasta, kuumottaen ja syyhyten kuten toinenkin puoli. Sitten miehet menivät ulos, ovi sulkeutui heidän jälkeensä ja minut jätettiin yksin.

(Jatkuu seuraavassa numerossa)



## Outoa valoa Härmälässä

Outo valolmiö havaittiin perjantaina illalla Härmälässä Tampereella. Pyöreän, oranssin värisen esineen nähtiin liikkuvan hitaasti Kolvukujan talojen yllä, Ranta-

Aamulehti 6.3.71

perklön kentältä kohti Pyhäjärveä. Valolmiö oli näkyvissä ehkä puollisen minuuttia ja se liikkui hitaasti ja erittäin matalalla. Hie-  
man talon kattojen yläpuolella liikkunut esine eteni tasaisella nopeudella ja häipyi metsän taa.

Valolmiö ei ollut 'tavallisen' liitteähkön ufon näköinen, vaan pyöreä ja näytti suurikokoiselta. Li-  
miö havaittiin kello 21.50.

### PAIKALLISKERHOT:

#### Helsinki

Timo Pyhälä puh.650995  
os. Pietarink. 8 B 11

#### Jyväskylä

Erkki Erähonka puh.941/33568  
os. Postilokero 171

#### Kemi

Kari Kuure  
os. Urheilukatu 11

#### Kotka

Pekka Teerikorpi  
os. Merikatu 4 B

#### Lahti

Pentti Karjalainen  
os. Lautamiehenkatu 17

#### Lappeenranta

"UFO 66"  
Tapani Kuningas puh. Uro 71  
os. Uro kk.

#### Mikkeli

Matti Kinnunen  
os. Sairila Visulahti

#### Nurmijärvi

Viljo Penttilä puh. 204034  
os. Nurmijärvi kk.

#### Pori

Jarl Lund puh. 938/15908  
os. Valtakatu 5 D

#### Seinäjoke

Runar Smedlund puh.961/14719

#### Vaasa

Keijo Muukka puh.961/20525  
Ilveksentie 11



**VIMANA**



VILMANA 1/1970<sup>1</sup>

## UFO-NEWS IN THE FINNISH PRESS

The following selection comprises just a fractional part of the UFO-news published in the Finnish press. Also three news items dating back to the end of last year have been included in the list. The dates indicate when the sightings took place.

28.4.61 In the Soviet-Carelia on the shore of a lake a mysterious pit was detected. The pit was not caused by an explosion. Near the pit there was green-coloured ice and some peculiar grains. Careful scientific research work has not solved the mystery of the pit. ("MAAILMA JA ME" (World and We), December 1970).

28.11.69. Near Järvenpää a journalist, Mr. Seppo Porvali and a photographer Mr. Seppo Valjakka saw from the car a strong light phenomenon causing slight burns on the hands of the journalist. During the time the phenomenon lasted the car motor did not function, also the radio kept silent. ("NYRKKIPOSTI" (Fist Post) December 1970).

29.11.70 an UFO followed a passenger aeroplane in the vicinity of Kuopio. The flight control officier, Mr. Kalle Linden told that as the plane descended there was "something strange in the air". The phenomenon was observed by radar (Etelä-Suomen Sanomat (News of South-Finland, 15.12.1970).

### UFO-Flap of last January:

3.1. At Saapunki in Kuusamo a light phenomenon melted snow in the courtyard of farmer Mauno Talala.

5.1. At Pudasjärvi several light phenomena were seen in the sky. Eye-witnesses among others: bus driver Mauno Lammela and Atte Särkelä. ("KAIEVA" and "KAINUUN SANOMAT" (Kainuu News).

5.1. At the border of Seinäjoki and Peräseinäjoki an odd light phenomenon for a few minutes followed the car of a married couple, both of them teachers from Kemi. ("IKKA").

6.1. At Pudasjärvi and Suomussalmi quite a few people observed in the sky lights behaving in a peculiar manner. ("AAMULEHTI" (Morning paper)).

8.1. At Eräjärvi in the vicinity of a farmhouse strange, round traces were detected. These traces began from nowhere and ended suddenly. On the night when the traces appeared the housedog barked furiously. Despite the moonlight the farmer's wife did not notice anything special. ("AAMULEHTI").

11.1. In Kuusamo a formation of 16 UFOs were seen for approximately 5 minutes in the sky. ("LIITTO" (Union)).

13.1. At Pintamo in the timber-cutting area of Piri Urpo Illikainen and Aatto Tumelius saw an UFO which looked "twice bigger as the moon". The phenomenon was visible for half an hour. ("KAINUUN SANOMAT").

14.1. In the sky of Iapteenranta peculiar, moving lights were seen. Their origin is supposed to be oil fires on the Soviet side of the border. ("ETELÄ-SAIMAA").

15.1. At Pintamo in the timber-cutting area of Piri Eetu Niskasaari saw from his car a bright oval-shaped UFO. ("KAINUUN SANOMAT").

17.1. A strange light phenomenon was seen in Oulu both from a passenger plane and from the ground. Its origin is presumed to be the rocket tests performed at Kiruna. ("KAINUUN SANOMAT").

17.1. At Lieto a TV-cameraman Erkki Paakki saw a bright, ball-shaped light in the sky. The phenomenon remained stationary for quite a long time. ("HELSINGIN SANOMAT" (News of Helsinki)).

18.1. At Niemenmäki in Helsinki a family observed in the sky two light phenomena descending slowly vertically downward. ("ILTA-SANOMAT" (Evening News).

23.1. At Sukeva a prison guard, Mr. Reino Salminen saw an UFO like a flying ball. ("ETEENPÄIN" (Forward).

28.1. In the rural commune of Kemi two school children Airi Jääskö and Taina Vierto saw in the sky two UFOs approaching each other from the opposite directions. After they met the flying objects continued their course in the same direction. ("POHJOLAN SANOMAT" (News of North).

2.2. At Myllykoski in Ylistaro peculiar round traces were found in the courtyard of a deserted farmhouse. In the nearby greenhouse 34 windows were broken on the same night. Later a student told he had made the traces using lids of cucumber pot. ("VAASA").

2.2. On the Oulu-Kuusamo highway the school children Tarja Tyni and Aini Määttä observed a smoke-emitting saucer-shaped object in the sky. ("LIITTO").

2.2. At Kiiminki Mrs. Sinikka Kuittinen and Mrs. Manninen observed from the car a light phenomenon following them at a height of about 10 metres. After the object had disappeared an about a metre tall entity wearing a green-brown dress leaped across the road. It vanished on the other side of the road.

2.2. At Pudasjärvi Atte Särkelä and Veikko Haverinen observed two flying light phenomena. ("KAINUUN SANOMAT").

3.2. In the naval area of Rauma and Pori a "kettle-shaped" UFO was seen. A patrol of the naval guard station of Pirskeri detected a 5 x 7 metre big melted mark on the ice in the area where the UFO was seen. ("SOSIAALIDEMOKRAATTI" (Socialdemocrat).

The latest interesting UFO-sighting in February was seen in Turku on 22.2. According to "TURUN SANOMAT" five people saw a bright flying object in the sky. On the same evening a resident of Turku met a very singular creature. This "creature" resembled in his appearance a tramp. The odd vagabond asked the man to follow him, and he did so. Soon the man lost his memory completely. After having recovered, he noticed that he had been standing for more than an hour on the same spot in the intense cold. The stranger had not left any footprints. The man told that the odd vagabond just disappeared in the air, and then he lost his memory. The man who related the incident told that he had always held himself mentally sane, but did not understand what he had experienced.

#### UFO-PHENOMENA IN NORTHERN FINLAND

Matias Päätaalo:

In recent times, a lot news on UFO-sightings in northern and northeastern Finland have been published in the Finnish press. Below a resume of the most important sightings is given.

Nearly an endless sequence of UFO-sightings have taken place in the following localities: Puolanka, Hyrynsalmi, Pudasjärvi, Kuusamo, UFO-phenomena of less importance have also occurred in other localities.

##### At Iylykylä in Puolanka

On 25th September Mrs. Enni Seppänen, a farmer's wife, went to fetch the mail from Siltala's postbox at Tikkala. While standing at the postbox she observed at a distance of 200 metres a thick cloud of smoke on the road resembling that emitted by a steam engine.

Mrs Seppänen was wondering at the peculiar cloud of smoke and noticed that from amidst rose an object resembling an electric bulb or a pear. In the upper part of the object a protuding part was swaying to and fro. She got the impression that the whole object was grey in colour. When interviewed Mrs. Seppänen told that the object was about 10 metres tall and 4-5 metres wide. At the moment of the sighting it rose slowly above the treetops and flew southward in the direction of Hyttikylä in Hyrynsalmi. Mrs. Seppänen detected neither voices nor smells. At the moment of the sighting the weather was dry, but there were clouds in the sky. The sighting occurred between 10.30 - 11.00 o'clock. It can be mentioned that Mrs. Seppänen told that she saw a similar object a year ago on the same spot. She was interviewed by reporter Matti Vainio from Ylä-Kainuu section of the UFO-club of Oulu.

As early as in 1947 Mrs. Seppänen experienced a significant UFO-case. While she was working in the hayfield a bright round ball appeared in the sky. When the ball began to descend Mrs. Seppänen fainted (apparently for fear). When she came back to her senses the weather seemed to her like a dark autumn evening, although it was July. After the incident Mrs. Seppänen felt sick for weeks, and her eyes smarted very much. After the sighting on 25th September 1970 Mrs. Seppänen also felt slight smarting in her eyes.

#### A peculiar mark in the courtyard

In the middle of December, on Sunday the 13th a strange phenomenon was seen at Hepovaara in Puolanka. The people of Mattila farmhouse went to sleep in the normal way on Sunday night. The boy Ari Pyykkönen slept in the living room. Suddenly he woke up when the dog came growling to his bed. At the same time he noticed that the room was brightly lit and that the light came from outside. Ari went to the window and saw that near the house a bright object emitting dazzling light was hovering very low. After some time the bright light ball bounced

straight upwards vanishing in the sky. At the same time some kind of rumbling was heard.

Ari Pyykkönen woke his parents, but it was too late. They did not see anything except that their 8-year-old son Ari was pale and perspiring all over.

At dawn a T-shaped mark was found around the corner of the farmhouse where the phenomenon took place. The mark was one metre long, 30 cm in width and several centimetres in depth. On the trace the snow was pressed tightly down to the earth. There was no sign of melting or freezing.

At the same time in the neighbouring farmhouse Lakela a 12-year-old girl Pirjo Rusanen let the cat out and saw a bright light in Mattila's courtyard. She further related that the white bright light emitted sparkles.

#### A REMARKABLE UFO CASE IN KUUSAMO

##### A melted spot in the earth

On January 3rd at 3.15 a.m. an UFO-case which has aroused much attention and provoked widespread stir and agitation occurred at Saapunki in Kuusamo. Farmer Mauno Talala and his wife Martta made the principal sighting in their courtyard.

However, the first eyewitness was Mr. Eetu Pätsi, a pensioned farmer, who detected a bright light moving over Saapunki lake. It was slowly approaching the village of Saapunki. Mr. Kaarlo Häyhä, a lay preacher, also saw the white light which, according to his description, shone brightly in the Talala courtyard like a welding flame.

At 6.15 a.m. Mauno and Martta Talala were taking their morning coffee. Suddenly the room and the whole landscape in a flash became bright white. The reason for the flash could easily be detected: a shining light phenomenon in their field at approximately 20 metre distance from the house. The light was so

bright against the window that it was impossible to look straight at it. The phenomenon lit the trees on an island in Saapunki lake (300 metres away).

The light phenomenon lasted for about a minute. Then the electricity was cut off. Mr. and Mrs. Talala were scared at the phenomenon. They first thought of a fire, but then established that it was just a peculiar bright light.

The light phenomenon was also seen by Anna and Edvard Saapunki living in the neighbouring farmhouse. They first thought Talalas' cow stable had caught fire, but soon changed their minds. The bright iridescent light moved in the Talala courtyard for a while, and the neighbours saw how it rose up in the air and disappeared in the southwestern sky. Afterwards the light phenomenon was sighted from several houses and also in neighbouring parishes.

At daybreak the children found on the spot of the sighting a trace where the snow had melted. It was slightly oblong, triangular and 2,3 x 5,7 meters in size. In the centre of the vestige there were peculiar looking sharp-pointed dark green icicles. Mr. Talala wondered at the formation, and thought that the incident should have been reported somewhere because the formation should surely be of interest to other people too. Mr. Matti Kyllönen, the editor of "KOILLISSANOMAT" visited the spot and photographed the trace which was already slightly covered by new snow. It could be established that under the sharp-pointed green-coloured icicles there was ordinary bright 5 cm thick ice. The surface of the ground was still frozen. Farmer Talala brought home some ice in a glass taken from the vestige and melted it. The smell was really odd. At the same time the greenish ice water and the remaining sediment began to change colour becoming reddish-grey.

#### The investigations of the UFO-case

A day and a night had lapsed from the Saapunki phenomenon when the case was communicated to the UFO-club of Oulu, and immediately a group of investigators

was organized to visit the spot of the sighting. The first investigators were Dir. Esko Häme, Mrs. Marja-Liisa Häme, Mrs. Ritva Karivieri and a student of biology Olli Pajula. They had interviews with the eyewitnesses which also were recorded on tape. The vestige was further photographed and several pots were filled with samples taken from the ice. Radioactive radiation was no more detected.

The group of investigators established that the account of the eyewitnesses tallied and that the sighting was authentic and fresh.

The laboratory phase of the investigations began in Oulu under the leadership of the research chief of the UFO-Club of Oulu, Eng. Ahti J. Karivieri, and the initial research was performed in the laboratory of Oulu Osakeyhtiö under the direction of their head chemist, Mr. Juha Alhojärvi, M. Sc. Eng. In the first sample organic substances, i. e. plant cell tissue, were discovered. Of this substance part was presumed to originate from the soil from where the samples were taken, but later on the investigators found out that this was not correct.

The pH-value of the organic substances in sample No. 1 was only 4,8 instead of the normal one 6,5 - 7.

In the radiological analysis made in Oulu titanium was detected. Also other substances were discovered in the following order of abundance: calcium, calcium, silicium, iron, chloride, titanium and sodium.

The most curious fact was that titanium appeared organic in the vegetable substances. At the Botanic Institute of the University of Oulu, Mr. Matti Kauppi, M. A. as private researcher carried out a biological test on a sample taken from the vestige. The test revealed 10 % plant cell tissue of a higher level. The sample further contained plant residue that was in a far-advanced state of decomposition, and. e. g. just a few particles of dust and sand. In the dirt was also found mycelium and pigment resembling antosyan which in the subsequent

investigation could not be proved to be antosium.

#### State-wide research

At the instigation of the research chief, Eng. Ahti J. Karivieri was created a group on State level investigating primarily samples of the Kuusamo UFO-vestige. The sample has been analyzed at the Institute of Wood and Plastic Chemistry by two university researchers whose names will be revealed later in connection with the final investigation report of the UFO-Club of Oulu.

The researchers of Helsinki University found out by means of acid alkali titration that the pH-value of the sample was approx. 3, and if the question were of the alleged blueberry parts the said value should be 7. The investigators established that the question could be of a colour complex, of which the centre atom could be a metal.

A microscopic test revealed that besides vegetable fibres the sample contained algae and mycelium, which also was found out in Oulu.

Moreover, the researcher of moon stones, Dr. Wiik's statement cannot be considered seriously, and its contents could be indisputably disproved already before it was given.

#### A comparative research

In order to carry out a comparative research the UFO-Club of Oulu arranged a new sample lot to be secured from Kuusamo, and samples were taken from different spots near the vestige, i.e., at approx. 15 metre distance from the centre of the trace. The samples were examined in a melted state, and they were bright and colourless. The pH of the comparative sample lot varied between 5,6 and 6,5. In the UFO-vestige the conductivity was correspondingly 240. The purest of the comparative samples contained 1,5 milligrams precipitate, the corresponding figure for the "doorstep samples" was 33,7

milligrams and for the vestige 55 milligrams.

In all the comparative samples the pure snow which came down latest was taken off. The off-takes contained the same substances as the old snow. As to the off-takes also the samples taken from the earth surface were preserved in order to determine the corresponding surface layers.

### Flights in formation

On the Monday following the UFO-phenomenon a great many different sightings were made at Ylä-Kainuu, Ämmänsaari, Hakokylä in Hyrynsalmi, Hossa and Taivalkoski.

In Kajaani, on 5th January, 1971, a cigar-shaped object was visible for two hours. At Murtomäki, on 4.1.71 an unidentified object was flying near the electric lines with the consequence that a television set and an electric stove got broken in a nearby house.

The quantitative record was again attained in Kuusamo. On Monday morning, 11.1.71, at 2.50 - 03.10 o'clock an official living in Kuusamo who does not want to disclose his name in public, observed 16 bright objects flying over Kuusamo village in a sort of formation. The sighter woke up his family to watch the phenomenon, and according to their report the following was seen:

The UFOs flew at a gradated height and according to the watch they crossed the sky in five minutes, so their speed was rather slow. The UFOs flying highest had the shape of a ball and they were extremely bright. It was difficult to establish the altitude. Those flying lowest were soaring at the level of the hazy clouds and they were reddish. The latter also left behind a fire tail, which the former did not do. The UFOs flew from east to west straight in the direction of the mountain Syöte in Pudasjärvi, but the escadrille was not seen there.



**VIMANA 2**  
1971

**VIMANA**

Neljä kertaa vuodessa  
ilmestyvä jäsenlehti

Julkaisija Interplanetistit ry -  
Interplanetisterna rf

Päätoimittaja Aili Nurmiaho  
Toimitussihteeri P. Teerikorpi

Kirjoitusten lainaaminen sal-  
littu lähde mainiten

Tietoja julkaisijayhdistyksestä:

Yhdistyksen tarkoituksena on  
tutkia ja välittää "lentäviä  
lautasia" koskevia tietoja.

Puheenjohtaja Tapani Kuningas

Vuotuinen jäsenmaksu 10 mk

Yhdistyksen postiosoite:  
postilokero 10101 Helsinki 10

Postisiirtotili 129 200



Luettelo paikalliskerhoista  
takakannen sisäsivulla

**VIMANA**

1971 **2**

## UFO- SEMINAARI

pidetään Oulussa 7 - 8 elokuuta

Ufopäivien alustava ohjelma on seuraava:

Perjantaina 6.8. tehdään retki Pudasjärvelle, päätepisteenä Iso-Syöte. Oulusta lähdetään klo 19 joko linja-autolla tai henkilöautoilla osallistujain määrästä riippuen. Perillä mahdollisesti ohjelmaa.

Varsinainen seminaari alkaa lauantaina 7.8. klo 12. Ohjelmassa on alustuksia ja esitelmää päättyen klo 18 alkavaan paneeliin.

Sunnuntaina 8.8. alkaa ohjelma klo 10 ja kestää klo 16, jolloin seminaari päättyy.

Kehotamme jäseniä kääntymään ufo-päiviä koskevine tiedusteluineen suoraan Pohjois-Suomen Ufo-tutkimus ry:n puoleen os. Taisto Virtanen, Valtatie 15 - 17 A 3, 90500 Oulu 50.

Suuntaamme siis joukolla Ouluun elokuussa.

## UFOISMI EI OLE USKONTO

Suunnilleen yllä olevan tapainen oli teemana insinööri Ahti Karivieren esityksessä, jonka hän piti huhtikuun 18 päivänä Helsingissä Pikku-Messuhallissa järjestetyssä yleisötilaisuudessa. Tilaisuuden oli järjestänyt Interplanetistit ry. ja sunnuntain iltapäivä oli kerännyt ufo-asioista kuulemaan lähes kaksituhatta henkeä. Insinööri Karivieri, joka edusti Pohjois-Suomen UFO-tutkimus ry:tä, kertoi esityksessään melko laajasti viimeaikaisemmista ufo-havainnoista Pohjois-Suomessa.

Toinen mielenkiintoinen puheenvuoro kuultiin järjestävää seuraa edustavan Tapani Kuninkaan luodessa aluksi pohjustavan katsauksen. Hän selvitteli eri puolilla maata tehtyjen ja tehtävien ufo-havaintojen rekisteröimismenetelmiä ja havaintojen kokoamista yhtenäisiksi ja totuudenmukaisiksi. Samalla hän korosti sitä, että kaikki havainnot ovat merkityksellisiä juuri siinä mielessä, että vain siten pystytään luomaan eränlaisia periodeja, aikakausia, jaksoja meille tuntemattomien lentävien esineiden liikkumis- ja esiintymistiheydestä.

Tilaisuuden paneeliin osallistuivat Tapani Kungas, Timo Pyhälä, Aino Kassinen, Ahti Karivieri, Elis Grahn, Raimo Heiskanen, Toivo Kovanen, Helge Lindroos, Sirpa Silventoinen ja Leila Vanhanen.

Väliajalla ja ennen tilaisuuden alkua myytiin eteisessä suomeksi ilmestynyttä asiaa koskevaa kirjallisuutta, josta varsinkin Rolf Telanon kirja Borealis: Tulemme avaruudesta oli kysytynpi kuin tarjonta edellytti.

E.M.

## Kinnulan humanoidi

Huhtikuun 4. päivänä kävin muutamien jyvskyläläisten ufoharrastajien kanssa tutkimassa ns. Kinnulan tapausta, joka lienee viime aikojen hämmästyttävin suomalainen ufo- ja humanoidi-ilmiö. Tutkimusten perusteella laadin tapauksesta seuraavanlaisen yleisselostuksen:

Perjantaina 5. päivänä helmikuuta 1971 kinnulalaiset nuoret miehet Petter Aliranta (21) ja Esko Juhani Sneck (18) olivat metsätöissä Kinnulan Knagaskylässä, lähellä Keski-Suomen ja Vaasan läänin rajaa. Kellon lähetessä kolmea iltapäivällä he olivat lopettelemassa töitään, sillä pilvinen päivä alkoi jo vähitellen hämärtyä il-laksi. Aliranta oli juuri sammuttanut moottorisahansa, kun hän äkkiä huomasi puiden latvojen tasalla oudon metallinvärisen esineen, joka laskeutui suoraan alaspäin. Se oli kahden vastakain asetetun lautasen muotoinen, läpimitaltaan ehkä noin viisi metriä. Aluksen pohjapuolella oli neljä ohutta (5 - 10 cm) laskeutumisjalkaa, joilla oli pituutta yli kaksi metriä. Muutamassa hetkessä esine laskeutui pienelle metsäaukealle, noin 15 metrin päähän Alirannasta ja Sneckistä. Viimeksi mainittu ei kuitenkaan vielä tässä vaiheessa havainnut tapausta, sillä hän oli keskit-tynyt puun karsimiseen.

Lentolautasen pohjapuolen keskiosassa oli jo laskeutumisvaiheessa näkynyt pyöreä aukko, josta heti, kun aluksen jalat työntyivät tukevasti maan pinnalle, leijui alas merkillisen näköinen pieni olento. Se todellakin leijui tuon parin metrin putouksen hangen pinnalle, kysymyksessä ei ollut normaali putoamisliike. Tämän jälkeen olento lähti tulemaan Alirantaa kohti. Sen liikkeet olivat hyvin jäykkiä ja askeleet lyhyitä. Avaruusmiestä

tai robottia muistuttavan olennon pituus oli alle metrin - ehkä 90 cm. Ruumiin peitti yhtenäinen puku, joka oli väriltään vihreä. Pää oli saman värisen suojakuvun peitossa. Sen keskiosassa oli eräänlainen linssi, joka kohdistui menosuuntaan. Kädet olivat pyöreäpäiset, mitään sormia ei näkynyt. Jalassa olivat "saappaat" olivat nekin vihreät ja liittyivät kiinteästi pukuun.

Humanoidi näytti kulkevan merkillisellä tavalla hangen pinnalla: se ei vajonnut lumeen, kuten olisi odottanut. Koska olento koko ajan lähestyi Alirantaa (tosin aika hitaasti), käynnisti hän hädissään moottorisahansa ja lähti sen kanssa kummallista kävelijää kohti. Tässä vaiheessa myös Esko Sneck huomasi oudot tapahtumat; moottorisahan ääni oli saanut hänet katsomaan, mitä Aliranta oikein puuhaili.

"Pieni vihreä mies" ja Aliranta lähestyivät toisiaan - välimatkaa oli enää vajaat kymmenen metriä. Äkkiä olento kuitenkin kääntyi ympäri ja lähti takaisin kohti lentolautasta. Aliranta sai tästä lisää rohkeutta ja kiirehti ottamaan humanoidin kiinni. Lautasen sisällä näkyi nyt muitakin olentoja: aluksen kyljessä oli kolme "ikkunaa" (ne olivat suunnilleen metrin levyiset), joista oikeanpuoleisessa erottui kolme liikkuvaa ihmishahmoa. Mitään yksityiskohtia ei hahmoista kuitenkaan voinut nähdä.

Kun Petter Aliranta oli juuri saamaisillaan olennon kiinni - noin kolmen metrin päässä lentolautasesta - nousi humanoidi merkillisellä tavalla ilmaan alkaen leijailla kohti avoinna olevaa luukkua, josta se oli tullutkin. Kun olento oli noussut jo yli metrin korkeudelle ilmaan, Aliranta ennätti vielä saada oikealla kädellään (se oli paljas) otteen humanoidin oikean jalan "saappaan" kannasta. Hänen oli kuitenkin päästettävä kätensä heti irti humanoidin jalasta, sillä se poltti kuin kuuma rauta (tapauksesta aiheutuneet palohaavat peukalossa, etusormessa ja kämmenessä

näkyivät selvästi vielä kaksi kuukautta myöhemmin). Samalla Aliranta vaistomaisesti perääntyi muutaman askeleen, jolloin olento saattoi kaikessa rauhassa leijailla aluksensa sisälle.

Välittömästi kun humanoidi oli päässyt lautasen sisälle, alkoi kuulua heikkoa surinaa tai suhinaa, ja alus nousi hitaasti ylös. Aliranta tunsu, kuinka nouseva lentolautanen aiheutti heikon il-mavirran, mutta mitään savua tai hajua ei ollut havaittavissa, ei myöskään minkäänlaista valoilmiota. (Itse aluksessakaan ei näkynyt ainuttakaan valoa koko aikana.) Kun lentolautanen kohosi ylöspäin, sen pohjassa ollut pyöreä aukko sulkeutui (laskeutumisjalat sen sijaan pysyivät paikallaan), ja noin viidentoista sekunnin kuluttua koko esine hävisi taivaalle.

Silminnäkiöiden arvioiden mukaan tämän oudon aluksen vierailu kesti useita minutteja - ainakin kolme minuuttia. Vaikka lentolautanen oli poistunut, miehet eivät saaneet sanaa suustaan, ihmettelivät vain. Jäsenet tuntuivat kankeilta, liikkuminen oli hankalaa. Kesti lähes tunnin, ennenkuin miehet pystyivät lähtemään metsästä pois. Ennen lähtöään he tarkastelivat jonkin aikaa niitä lumessa näkyviä jälkiä, jotka olivat jääneet todisteeksi tästä ihmeellisestä kokemuksesta.

Lentolautasen pohjapuolella olleiden neljän laskeutumisjalan alapäässä oli jonkinlaiset pyöreät levyt, jotka olivat laskeutuessa painuneet maahan saakka (paikalla oli lunta noin 40 cm). Nämä levyt olivat jättäneet neljä noin 35 cm:n läpimittaista pyöreää jälkeä, jotka muodostivat neliön (sivun pituus oli noin kaksi metriä). Tämän neliön sisäpuolella lumi oli sulanut hangen pinnasta 5 - 10 cm. Myös humanoidin jäljet näkyivät selvästi. Ne olivat pieniä (15 cm) ja varsin pyöreitä. Askeleen pituus oli koko ajan pysynyt samana (takaa-ajon aikanakin): noin 20 cm.

Kun miehet sitten pari tuntia tapauksen jälkeen

saapuivat kotiin ja kertoivat siitä toisille, kukaan ei suhtautunut heidän kokemukseensa vakavasti. Kotiväki arveli, että "pojat olivat itse keksineet koko tarinan". Petter Alirannalla tosin oli oikeassa kädessään palohaavoja, mutta sellaisiahan saattoi saada melkein mistä hyvänsä. Kertomus "pienestä vihreästä miehestä" oli aivan liian uskomaton.

Seuraavana päivänä Alirannan käsi oli niin kipeä, ettei kirves tahtonut pysyä kädessä. Metsään miehet kuitenkin menivät - tavalliseen tapaansa - sillä mitään muita oireita ei heissä ilmennyt. Työnteko ei kuitenkaan sujunut aivan normaalisti, sillä miehet tarkkailivat ympäristöään tavallista ahkerammin. Vähitellen tapauksen synnyttämä pelko hävisi, mutta vielä kaksi kuukautta myöhemmin Aliranta valitteli, ettei hän rohjennut kulkea yksin pimeässä. Muita jälkiseurauksia ei ollut havaittavissa.

Suoritetuissa tutkimuksissa ei ilmennyt mitään sellaisia seikkoja, jotka olisivat asettaneet miesten kertomuksen epäilysten alaiseksi. Ympäristön (lähinnä kotiväen) kielteinen suhtautuminen oli kuitenkin saanut aikaan sen, etteivät he enää halunneet puhua kokemuksestaan muille. Tästä syystä tapauksesta saatiin tietää niin myöhään, että esim. laskeutumiset olivat peittyneet jo noin puolen metrin paksuisen lumikerroksen alle.

Samana helmikuun 5. päivänä oli Kinnulassa sattunut toinenkin ufotapaus. Kello 07.20 metsätyömies Pentti Piispanen oli nähnyt noin metrin läpimittaisen tulipallon, joka oli liikkunut kahden minuutin ajan puiden latvojen yläpuolella. Havainto tehtiin noin 15 kilometrin päässä Kangaskylän laskeutumispaikalta. Kotiin palattuaan Piispanen oli kertonut havainnostaan muille (mm. sanomalehdelle), mutta häneenkään ei aluksi uskottu. - Monet muutkin Kinnulan asukkaat näkivät talven 1971 aikana tunnistamattomia lentäviä esineitä ja salaperäisiä valoilmiöitä.

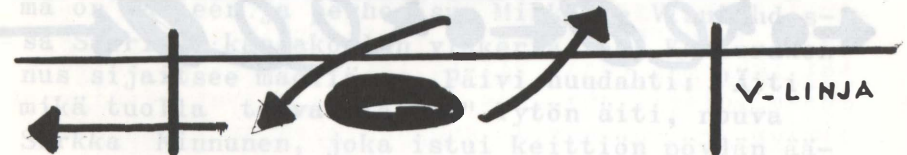
Tapani Kuningas

## IMATRAN - LAPPEENRANNAN KEVÄINEN MINI-UFO-AALTO

Kuluneen kevään aikana on sekä Imatralla että Lappeenrannassa sattunut useita mini-UFO tapauksia, joiden silminnäkijämäärä nousee kymmeniin. Seuraavassa selostus muutamasta tapauksesta:

### Ensimmäinen tapaus

Maaliskuussa myöhään eräänä iltana näki rouva N.N., joka ei muista tarkempaa aikaa, lähellä Imatran keskustaa omakotitalonsa ikkunasta värikkään mini-ufon, joka kulki Liisankadun voimalinjojen luona. Ufon pääväreinä olivat punainen ja vihreä, mutta välillä näkyi myös sinertävää väriä. Ufon kulkutapa voimalinjoilla ilmenee alla olevasta kuvasta. Rouva N.N. kertoi ufon olleen muuten pyöreän, mutta kahdella sivulla näkyi pyrstöntapainen muodostuma. Havaintoaika oli muutama minuutti.



### Toinen tapaus

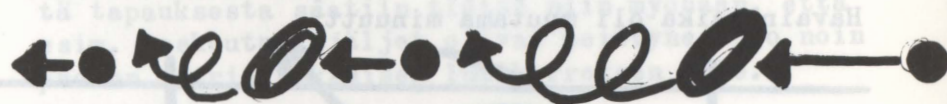
31.3. näki koululainen Aija Karjalainen klo 19 - 20 Imatran Mansikkalassa kaksi oranssinväristä palloa, jotka kumpikin suorittivat jonkinlaista pyörimisliikettä samalla laskeutuen taivaalla alaspäin. Havaintoaika oli n. 5 minuuttia ja ufojen koko ainakin kaksi kertaa vertailukohteena olleen tähden suuruus. Ilmiöllä oli paljon silminnäkijöitä.

### Kolmas tapaus

31.3. näki klo 19.30 koululainen Maija Härkönen Imatran Mehiläismäellä yhden noin kaksi kertaa tähden kokoisen oranssisen ufon, joka pyörien liikkui eteenpäin samalla laskeutuen alaspäin. Tässäkin oli havaintoaika noin 5 minuuttia. Haastattelujen perusteella kaikki viittaa siihen, että tämä ufo on sama tai ainakin täysin samanlainen kuin edellisen tapauksen ilmiö. Mansikkalasta on Mehiläismäelle linnuntietä noin kolme kilometriä ja Mehiläismäki sijaitsee Mansikkalasta katsoen itään päin. Tässäkin oli paljon silminnäkijöitä.

### Neljäs tapaus

6.4. näki koulutoverini Jukka Silfersten Imatran Räikkölässä klo 20.57 noin yhden minuutin ajan kirkkaan valkoisen mini-ufon. Se kulki vuorotellen suoraan ja pyörien. Suoran kulkiessaan se oli pyöreä, mutta pyöriessään se näytti kiekolta. Ilmiö näkyi läntisellä taivaalla edellä mainitun yhden minuutin ajan, jonka jälkeen se hävisi.



### Viides tapaus

7.5. näki koulutoverini Markku Rajaniemi lähellä Imatran keskustaa talojen takana metsän rajassa noin jalkapallon kokoisen kirkkaasti loistavan esi-  
neen klo 21.40. Ufo kulki tasaisesti muutaman minuutin ajan luoteesta koillisen suuntaan, jonka jälkeen esine katosi näköpiiristä muiden talojen taakse. Ilmiöllä oli ainakin yksi muu silminnäkijä, samoin edellisessä tapauksessa.

### Yhteenveto

Kaikissa tapauksissa on silminnäkijöitä ollut vähintään kaksi, jolloin kumpikin on nähnyt ilmiön. Lisäksi kolmessa tapauksessa viidestä ovat ufot tai ufo myös pyörineet selvästi havaittavalla tavalla. Kaikki nämä ufot on nähty illalla, joten aurinkoon ei voi vedota virhemahdollisuutena. Lausunnot osoittavat myös, että kaikki tavalliset virhemahdollisuudet, kuten kuu, tähdet, säähavaintopallot tms. on pakko jättää pois laskuista. Mielestäni kaikissa tapauksissa on kysymys aidoista ns. mini-ufoista.

Ilkka Seppänen

## Suuri PESUVATI Visulahden taivaalla

Kansakoulunopettaja Matti Kinnusen 5-vuotias Päivi-tytär leikki tiistai-iltana toukokuun 19. kotinsa keittiön ikkunalaudalla - ikkunan näky-  
mä on länteen ja perhe asuu Mikkelin Visulahdes-  
sa Sairilan kansakoulun yläkerrassa. Kouluraken-  
nus sijaitsee mäellä. - Päivi huudahti: "Äiti, mikä tuolla taivaalla on?" Tytön äiti, rouva Sirkka Kinnunen, joka istui keittiön pöydän ääressä sisarensa Helvi Toijosen ja vieraansa Kirsti Lohkon kanssa, siirtyi ikkunan ääreen ja ja havaitsi harvinaisen selvärajaisen, hiillock-  
sen punaisena hehkuvan ufon, jonka kupoliosa oli korkea. Ufo pysyi liikkumatta paikallaan kuusten latvojen yläpuolella parinkymmenen sekunnin ajan ja oli pilvien alapuolella selvärajainen kuin taulu jo lievästi hämärtyvää pilvistä taivasta vasten. Ufo ei sykkinyt eikä siitä heijastunut sädekimppuja. Ufon lähtiessä

liikkeelle hävisi kupuosa ensiksi näkyvistä. Liike oli lipuvaa, ei nopeaa, loivasti ylöspäin kohoavaa. Liike näkyi lopuksi pitkulaisena valolujuvana, vaaleanpunertavan hehkuisena. Saman havainnon tekivät myös silminnäkijöinä olleet liikeapulaiset Helvi Toijonen ja Kirsti Lohko sekä koululainen Jarmo Kinnunen (13 v), jotka kaikki seurasivat samasta ikkunasta ufoa. Opettaja Matti Kinnunen ei ollut kotosalla. - Ufoista jäi vaaleanpunertava heijastuma pilviin joskin aikaa. Tapahuma-aika oli n. klo 20.50.

Sairilan kansakoulun naapurissa, noin 1 km etelään koululta Mikkelin Visulahdessa asuva emäntä Salme Ikonen ja hänen 4-vuotias tyttärensä Eeva-Kaisa sekä 12-vuotias tyttärensä Tarja olivat edellämäinnittuna iltana samaan aikaan edellisen tapauksen kanssa havainnut ufoilmiön. He olivat kotipihallaan - asuvat laakealla harjulla - menossa lähinaapuriin Eeva-Kaisan huudahtaessa: "Äiti, ufo on tuolla." Myös Tarja totesi sen ufoksi. Emäntä Ikonen sanoi sitä kuitenkin "rumaksi auringonlaskuksi" ja määritteli ilmiön värin eriskummallisen, oudon punaiseksi.

Edelleen samana iltana n. klo 21 Mikkelin Lehmuskylän kaupunginosassa oli kolme koulupoikaa, 7 - 12 vuotiaita, nähnyt punahehkuisen ison ufon, jossa he sanoivat nähneensä myös jonkinlaisen luukun tai ikkunan. Pojat olivat istuneet kotona katsele-massa televisiota, kun ikkunasta olivat havainneet ilmiön. - Lehmuskylän kaupunginosa on linnuntietä n. 8 km päässä Visulahdesta länteen.

Leila Vanhanen

Keski-suomalainen  
23.5.

## Jyväskylän ufokerhon vierailun jälkeen nähtiin Mikkeliissä ufo

Jyväskylän Ufo-kerho vieraili Mikkeliissä viime maanantaina onnistuneesti, mutta vielä onnistuneempi käynti olisi voinut olla päivää myöhemmin. Tiistai-iltana haettiin Mikkelin pohjoispuolen taloilla selvärajainen ilmiö.

kuinen ylösalaisin olevaa pesuvätiä muistuttava esine, mikä oli kooltaan varsin suuri. Esineen silminnäkijöitä oli useita.

Esine vilpui paikalla muutaman kymmentä sekuntia ja häipyi pois melko nopeasti jättämällä pysähdyspaikalle vaaleanpunaisen heijastuksen. Samanaikaisesti kun esine oli näkyvissä, havaittiin erään pohjoisen kaupunginosan televisiossa sykehäiriöitä ja erään perheen koira oli käyttäytynyt oudo-

## ERÄS HELSINKILÄINEN KONTAKTI

Kirjoituksen kontaktihenkilö N.N. on 47 vuotias helsinkiläinen mies. Tässä kerrottu tapaus sattui 17.10.1969 illalla.

N.N. tuli ulkoa ja oli puristamassa hedelmämehua tiskipöydän ääressä, kun jokin veti häntä rinnasta ensin kevyesti, sitten voimakkaasti, jolloin hän joutui ottamaan pari taka-askelta. Hän pyyhkäisi samalla rintaansa ja huomasi, että jokin valojuova tuli oikean kainalon alta ja kiertyi rinnan ympäri. Se oli mitoiltaan noin 6 x 2 cm, läpinäkymätön, selvärajainen, jossa mustalla pohjalla väreili pituussuunnassa tiheässä riisiryynin kokoisia, kirkkaita, vaalean kullankeltaisia valopisteitä, jotka sijaitsivat symmetrisesti keskenään. Musta näkyi ainoastaan aivan läheltä katsottuna.

N.N. pyyhki sädetä pois rinnaltaan, mutta tuloksetta. Se ei edes tuntunut käteen. N.N. kääntyi ympäri ja näki 4 metrin päässä puolen metrin korkeudella tv-ruudun kokoisen kirkkaan, värittömän valon, joka ei ollut selvärajainen, vaan himmeni reunoiltaan 10 cm leveydeltä. Valojuova lähti tästä valosta sen himmeästä kohdasta vasemmasta alakulmasta.

N.N. kuuli tuttavallista puhetta katon rajasta valon yläpuolelta: "Me olemme toisesta aurinkokunnasta ja meillä on sinulle asiaa." N.N. käveli valon ohi avamaan ikkunaa katsoakseen, kuka ulkona pilailee. Tällöin valoa ei näkynyt. Ääni sanoi: "Turhaan sinä sitä avaat, et sinä siellä mitään näe." N.N. luuli vieläkin tämän olevan pilaa, meni pöydän taakse istumaan 3 metrin päähän valosta.

- "No mitäpäsi siinä sitten, no tervetuloa vaan."

- "Me ollaan yritetty monta kertaa, johan sinä olet vihdoinkin yksin." (N.N. oli todella yksin ensimmäisen kerran yli kuukauteen.) "Me ollaan tultu tänne suurella aluksella ja se on tällä hetkellä Mars planeetan takana. Me ei voida sillä tällä hetkellä tulla lähemmäksi maata, sillä maan tiedemiehet voisivat sen kaukoputkillaan havaita ja se herättäisi maan ihmisissä pelkoa ja paniikkia. Me ollaan tällä hetkellä maan ilmakehässä. Me ollaan tultu pienemmällä laitteella tänne."

N.N. kysyi: "Mitä siellä Mars planeetalla on?"

"Saat tietää sen myöhemmin", kuului vastaus.

Tässä vaiheessa N.N. alkoi uskoa, että kyseessä ei olekaan pila ja kysyi: "Minkä takia juuri minuun otatte yhteyttä?"

- "Sen takia sinuun, koska sinä kuulut maan ihmisistä niihin, joka et pelkää meitä."

- "No mistä te sellaista päätelette?"

- "Me tunnetaan sinut. Me ollaan seurattu sinua kauan vaikka sinä et itse sitä tiedäkään. Älä nyt tuota hämmästy, et sinä ainoa ole, meillä on ennestään jo paljon tuttavuuksia maan ihmisissä."

- "Ketä esimerkiksi, tunnenko minä ketään. Ketä esimerkiksi Suomessa?"

- "Saat tietää myöhemmin. Me pyydetään, että niin usein kuin sinulla on tilaisuus, levittäisit tietoa meistä. Kerro näin, että meitä on ja me halutaan ihmisille hyvää ja etteivät ihmiset tekisi meistä uskontoja, legendoja eikä pelotuskampanjoita vaan pysyisivät tosiasioissa meidän suhteemme. Älä väkisin uskota ihmisiä."

- "Eikö mitään muuta; mitä voisinkin kertoa?"

- "Tällä kertaa me ei kerrota enempää, saat tietää seuraavalla kerralla lisää."

- "Kun te kerran tunnette ja näette minut, niin minäkin tahtoisin nähdä teidät. Tulkaa tuohon pihalle."

- "Se ei käy."

- "Tulkaa tuonne kalliolle."

- "Sekään ei käy."

- "Pallokentällä on hyvää tilaa."

Ääni ei vastannut ja N.N. meni jäähallin taakse. Sinne ei tullut ketään 10 minuuttiin ja N.N. ajatteli: "Tämmöistäkö se on, kun ihminen tulee hulluksi?" Hän käveli hyvin hitaasti takaisin ja noin tunnin kuluttua, kun hän astui sisään, sama valo syttyi samassa paikassa väreilemällä muistuttaen ilman väreilyä auringon paisteessa. N.N. sammutti kattovalon ja istuutui. Samalla valokuova lähestyi hitaasti ja kiertyi hänen hartioilleen. Tunne hartioilla oli kuin vetoa, joka ei kuitenkaan vetänyt.

N.N. aloitti: "Ettehan te tulleetkaan sinne."

- "Me ei voitu tulla sinne, koska Töölössä on niin paljon koiria."

- "No mitä se Töölön koirille kuuluu, missä me tavataan?"

- "Me tutkittiin se tilanne siellä. Kyllä se kuuluu. Tämä laite, jolla me liikutaan, me saadaan tämä ihmisiltä äänettömäksi ja tarvittaessa näkymättömäksikin, mutta laitteestamme lähtee sellainen korkea ääni, jonka eläimet ottaa vastaan, etenkin koirat, ja tätä ääntä me ei kyetä eliminoimaan pois. Ne koirat tulee raivotautisiksi, kun ne kuulee tämän äänen. Ne voivat tehdä pahoja ja käydä ihmisiin kiinni."

"Mikä vempale se tämä on", kysyi N.N. ja koetteli valokuovaa kädellään, mutta ei tuntenut mitään. Ei vastausta.

- "Olkoon sitten mikä hyvänsä, ainakin tämä on mukava hieromakone. Voisitko hieroa tällä selkääni, se onkin ollut kipeä."

Valojuova alkoi puristella. Se irtosi, siirtyi ja taas puristi ja jatkoi läpi koko selän.

- "Kyllä me sinun selkäs terveenä pidetään."

Hieromisen jälkeen valo kirkastui.

- "Saatko tuota valoasi pienemmälle, se käy mulle silmiin."

- "Sopiiko tämä?" Samalla valojuova alkoi puristaa lujaa.

- "Älä nyt noin kovasti purista, minähän tukehdun." Ote palautui entiselleen.

- "No mitenäs me se tapaaminen järjestetään?"

- "Meillä ei tällä matkalla ole enää aikaa, vaan täytyy pian lähteä pois, koska aikataulusta on pidettävä kiinni. Me tullaan kahden vuoden kulluttua."

- "Miksi vasta silloin? Miksi ei aikaisemmin?"

- "Se aurinkokunta, josta me lähdetään, ja tämä ovat silloin edullisimmassa asemassa keskenään. Tule silloin erämaahan semmoiseen paikkaan, missä ei ole ihmisiä eikä kotieläimiä lähettyvillä. Me tullaan sinne."

- "Mitä tykkäätte, jos minä satun haisemaan tupakalle ja koskenkorvalle?"

- "Se ei meitä häiritse, me ei puututa siihen, koska se on sellainen asia, jonka sinä osaat itse harkita."

- "Kertokaa nyt jotain." - Pieni tauko.

- "Kyllä meidän nyt täytyy lähteä, kun meillä on sovittu tapaaminen toisessa paikassa. Näkemiin,"

Äkkiä valojuova lakkasi olemasta ja valo sammui niinkuin oli syttynytkin. Jälkeenpäin paikalla tuntui mieto desinfiointiaineen haju. Timo Pyhälä

Keski-Pohjanmaa 3.5.71

## Ufo "herätti" ihmisiä Ullavan korvessakin

Myöhään toissailtana Kaarle-  
lassakin nähty tunnistamaton esi-  
ne lieene tutkinut hyvin tarkkaan  
Keski-Pohjanmaata. Ullavan Kor-  
venkylästä vieraili eilen toimi-  
tuksessamme Jussi Korpi, joka  
kertoili edellisillan näkemästään:

— Minut tuli naapurin isästä  
herättämään 23.50 aikaan ja he-  
räsi sitä samaa ilmetystä seura-  
maan pari muutakin aikuista. Esi-  
ne näyttäytyi eteläisellä taivaalla  
ja noin tunnin paikallaanolon jäl-  
keen se häipyi Rahkosen kylän  
suuntaan.

Aluksi se oli arvioltaan ma-  
kaan noin 300 metrin korkeuden-  
sa, mutta nousi myöhemmin noin  
800 metriin ja se oli varsin hy-  
vin havaittavissa. Tarkemmin  
kiikarilla tutkittaessa osoittautui  
esine soikion muotoiseksi, jossa  
oli kolme selvästi havaittavaa

luukkua tai ikkunaa ja näistä toista  
vielä kirkkaampi valo. Lisäksi  
siinä oli toinen lukuisampien ja  
pienempien "ikkunain" rivi. Esi-  
ne heijasti keltaista ja punerta-  
vaa voimakasta valoa.

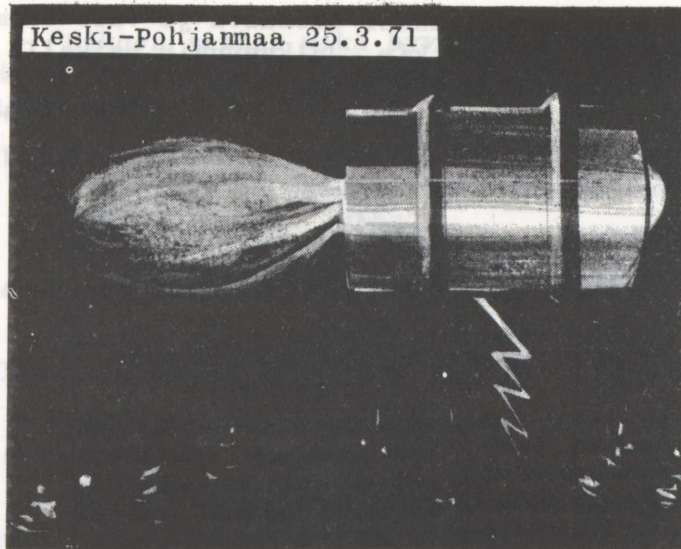
Mitään ääntä ei esineestä kuu-  
lunut, kertoi Jussi Korpi. Samal-  
la hän myös leimasi mahdollotto-  
miksi ajatukset sääraketeista tai  
säähavaintopalloista. Pitkä pai-  
kallaanolo puhuu tätä teoriaa vas-  
taan. Eikä myöskään tähdestä  
voinut olla kysymys, koska tai-  
vas oli silloin pilvessä eikä esine  
ollut mainittuja metrimääriä kor-  
keammalla.

Jussi Korpi sanoi nyt näh-  
neensä tunnistamattoman esineen  
taivaalla toisen kerran. Ensim-  
mäinen kerta oli tapahtunut v.  
1963. Toisille maanantai-iltojen  
havainnon toteaminen oli Kor-  
venkylässä ensimmäinen.

### ★ HELSINGIN UFOKERHO ★

Kerhon vakinaiseksi kokouspaikaksi on saatu  
Balderin sali Aleksanterinkatu 12. Kerhon kokouk-  
set pidetään tiistaisin 4 viikon välein, ensim-  
mäinen 14.9. ja seuraavat: 12.10., 9.11., 7.12.  
Tilaisuudet alkavat klo 19.

Keski-Pohjanmaa 25.3.71



## Lentävä valotynnyri säikäytteli perholaisia

Perhossa tirkistellään nyt illat pitkät taivaalle. Kokkonevan kylän suurin puheenaihe on UFO. Se joka tiistai-iltana piti kyläläisiä pari tuntia pihalla kiikaroimassa taivaalle. Se joka pani seitsentoistavuotiaat nuoretmiehet pelkäämään jotakin. Se joka ykskaks illalla oli ilmestynyt kylän keskelle, pellon laitaan ja seuraili kyläläisten puuhia, mopoilevia poikia ja hävisi kohta korkeammalle, erottui sieltä kiikarilla vielä parin tunnin ajan selvästi ja katosi.

Mutta tämä ei ollut Perhon ainoa ufo. Kolme viikkoa sitten muuan ufo juoksutti perholaista emäntää kohti naapurin navettaa...

## KAIKKEIN HÄMMÄSTYTTÄVIN TAPAUUS

(Kertomuksen alku edellisessä numerossa 1/1971)

Minut jätettiin sinne pitkäksi aikaa, ehkäpä yli puoleksi tunniksi. Huone oli tyhjä lukuunottamatta suurta sohvaa sen keskellä - jonkinlainen sänky luultavasti, mutta ilman päätä ja reunoja ja vähän epämukava makuupaikaksi, sillä se oli hyvin korkea keskeltä, jossa oli suorastaan kumpu. Mutta se oli pehmeä, ikään kuin vaahtokumista tehty ja päällystetty paksulla, harmaalla aineella, joka myös oli pehmeää.

Istuuduin sille, koska olin väsynyt sellaisen kamppailun ja niin suuren mielenliikutuksen jälkeen. Silloin huomasin merkillisen tuoksun ja aloin voida pahoin. Oli kuin olisin hengittänyt paksua, tukehduttavaa savua, jota syntyy maalattua kangasta poltettaessa. Ehkäpä se todella oli kin sitä, sillä tutkiessani seiniä huomasin nyt ensimmäisen kerran pääni korkeudella työntyvän lukuisia pieniä metalliputkia, joiden päät oli suljettu, mutta pistetty täyteen reikiä kuin suihkussa ja joista tuleva harmaa savu hajaantui ilmaan. Tuoksu aiheutui tästä savusta. En osaa sanoa, tuliko savua jo silloin, kun miehet ottivat minusta verta toisessa huoneessa, koska en ollut huomannut sitä aikaisemmin. Ehkäpä ilma oli oven sulkeutuessa ja avautuessa kiertänyt siellä paremmin niin etten huomannut mitään erikoista. Mutta joka tapauksessa, nyt en voinut hyvin ja pahoinvointi lisääntyi niin paljon, että lopulta annoin ylen. Kun halu tehdä niin yllätti minut, juoksin huoneen nurkkaan, jossa voin rajusti pahoin ja annoin ylen kaiken. Sen jälkeen

hengittäminen helpottui, mutta olin edelleen melko pahoinvoipa savun hajusta. Sen jälkeen olin hyvin masentunut odotellen siellä jotain tapahtuvaksi.

Minun täytyy selittää, että tähän mennessä en ollut vielä saanut minkäänlaista käsitystä noiden outojen miesten ruumiinmuodosta tai kasvopiirteistä. Kaikki viisi olivat pukeutuneet hyvin tiukasti istuviin paksusta, mutta pehmeästä kankaasta tehtyihin suojapukuihin, jotka olivat väriltään harmaat ja joissa oli mustia juovia siellä täällä. Tämä vaatekappale ulottui niskaan saakka, jossa se yhtyi eräänlaiseen saman värisestä aineesta (en tiedä, mitä se oli) tehtyyn kypärään, joka näytti jäykemmältä ja oli vahvistettu selästä ja edestä ohuilla metalliliuskoilla, joista yksi oli kolmiomainen sijaiten näiden korkeudella. Nämä kypärät kätkeyivät kaiken jättäen näkyviin ainoastaan näiden ihmisten silmät kahden silmälasin linssejä muistuttavan pyöreän ikkunan läpi. Näiden ikkunoiden läpi miehet katselivat minua silmillään, jotka näyttivät vähän pienemmiltä kuin meidän - mutta luulen tämän vaikutelman johtuneen ikkunoista. Heillä kaikilla oli vaaleat silmät, jotka minusta näyttivät sinisiltä, mutta en voi mennä takuuseen tästä. Heidän kypäröidensä korkeuden silmien yläpuolella on täytynyt vastata kaksi kertaa normaalia suurempaa pään kokoa. On todennäköistä, että siellä kypärän sisällä, pään yläpuolella oli jotain muutakin, mutta mitään ei voinut nähdä ulkopuolelta. Mutta ylhäältä keskeltä päätä työntyi esiin kolme pyöreää, hopeanhoitoista putkea (en osaa sanoa, olivatko ne kumista vai metallista valmistettuja), jotka olivat vähän ohuempia kuin puutarhan kasteluletku. Nämä putket, yksi keskellä ja yksi kummallakin sivulla, olivat notkeita ja ne jatkuivat taaksepäin ja alaspäin kaartuen kohti kylkiluita. Siellä ne menivät vaatteiden sisälle, joi-

hin ne oli sovitettu tavalla, jota en osaa selittää. Keskimäinen niistä meni sisälle selkärangan kohdalla. Kaksi muuta oli kumpikin puolellaan kiinnitetty olkapäiden alapuolelle paikkaan, joka oli melkein kyljessä noin neljä tuumaa kainalokuopasta alaspäin siinä kohdassa, josta kylkiluut alkavat. En huomannut mitään kyhmyä tai ulkonemaa, joka olisi ilmaissut, että nämä putket olivat yhteydessä johonkin vaatteiden alle kätkeytyyn laatikkoon tai laitteeseen.)

Suojapukujen hihat olivat pitkät ja tiukat ulottuen aina ranteisiin saakka, josta ne jatkuivat edelleen paksuina samanvärisinä hansikkaina, joissa oli viisi sormea ja joiden on täytynyt jonkin verran haitata heidän kädenliikkeitään. Huomasin tässä yhteydessä, etteivät miehet pystyneet taivuttamaan sormiaan niin pitkälle, että sormenpäät olisivat koskettaneet kämmeniä. Tämä hankaluus ei kuitenkaan estänyt heitä pitelemästä minua tiukasti kiinni eikä käsittelemästä näppärästi kumiputkia heidän ottaessaan minusta verta.

Vaatetuksen on täytynyt olla eräänlainen univormu, sillä kaikki miehistön jäsenet kantoivat rinnan korkeudella eräänlaista ananasviipaleen kokoista

1) Tämä toteamus sai minut esittämään erään kysymyksen. Kerroin Villas Boasille, etten voinut ymmärtää, kuinka miehistön jäsenet voivat hengittää koko ajan noiden umpinaisten univormujensa ja kypäröidensä sisällä, koska heillä ei ilmeisesti ollut mitään kannettavia säiliöitä (kuten sukeltajilla ja syväveden uimareilla), joista he olisivat saaneet hengittämiseen tarvittavan ilman tuon suljetun järjestelmän sisälle. Hän vastasi: "Tuota en tullut ajatelleeksi. En tiedä, kuinka se on selitettävissä. En huomannut mitään kohoumaa tai pulistumaa, joka saattaisi osoittaa, että nuo putket olivat kiinni jossain vaatteiden alle kätkeytyssä laitteessa tai laatikossa." -O.T.Fontes.

pyöreää, punaista kilpeä, joka jatkuvasti heijasteli valoa. Itse kilvistä ei lähtenyt mitään valoa, vaan heijastumia ikään kuin auton takavalojen yläpuolella olevista punaisista lasinpalasista, jotka heijastavat toisen auton valot aivan kuin niissä itsessään olisi valo. Tästä keskellä rintaa olevasta kilvestä tuli suikale hopeanhohtavaa kangasta (tai laminoitua metallia) yhtyen leveään, tiukalle vedettyyn vyöhön, jossa ei ollut solkea ja jonka väriä en muista. Yhdessäkään suojapuvussa ei näkynyt sen paremmin taskuja kuin nappejakaan.

Myös housut olivat tiukasti istuvat takamusten, reisien ja säärien kohdalta eikä niiden kankaassa ollut mitään näkyviä poimuja tai ryppyjä. Nilkan kohdalla ei ollut mitään selvää rajaa housujen ja kenkien välillä, jotka toinen toisensa jatkeena olivat osa yhdestä kokonaisuudesta. Kengänpohjat eivät kuitenkaan eräässä kohden olleet samanlaiset kuin meillä. Ne olivat hyvin paksut, 2 tai 3 tuumaa paksut ja aivan ylöspäin kääntyneet tai holvaut edestä (niin että kärjet näissä kengissä, jotka muistuttivat tenniskengiä, olivat aivan ylöspäin kaartuvat), mutta kuitenkin erilaiset kuin entisaikojen kengät historiankirjoissa. Päättellen siitä, mitä myöhemmin näin, noiden kenkien on täytynyt olla koko joukon suuremmat kuin jalka niiden sisällä. Tästä huolimatta miesten käynti oli aivan vapaata ja luontevaa ja he olivat varsin ketteriä liikkeissään, vaikka tuo täysin umpinainen suojapuku luultavasti jonkin verran häiritsikin heidän liikkeitään, sillä ne olivat aina hiukan jäykkä heidän kävellessään.

He olivat kaikki samanpituisia kuin minäkin (tai ehkä hiukan lyhyempiä kypärän huomioon ottaen) - luukuunnottamatta yhtä ainoaa heistä, nimittäin juuri sitä, joka ensimmäisenä tarttui kiinni minuun ulkona. Hän ei ulottunut minua leukaan asti. He näyttivät kaikki olevan voimakkaita, mutta eivät niin vahvoja, että olisin pelännyt heidän nujertavan minut, jos olisin taistellut heidän kanssaan yksi kerrallaan.

Luulen, että aukealla paikalla olisin samoilla ehdoilla voinut kohdata kasvoista kasvoihin kenen tahansa heistä.

Mutta tällä ei ollut mitään tekemistä sen tilanteen kanssa, jossa nyt huomasin olevani . . .

Mittaamattoman väliajan jälkeen ovelta kuuluvat äänet saivat minut hypähtämään pystyyn. Käännyin tuohon suuntaan ja koin valtavan yllätyksen. Ovi oli auki ja nainen astui sisälle kävellessä minua kohti. Hän tuli hitaasti ja hätäilemättä, ehkäpä huvittuneena hämmästyksestä, jonka on täytynyt näkyä kasvoiltani. Olin ällistynyt - enkä suinkaan syyttä. Nainen oli ilkialaston, yhtä alaston kuin minäkin, ja lisäksi paljain jaloin.

Sitäpaitsi hän oli kaunis, joskin eri tyyppiä kuin aikaisemmin tuntemani naiset. Hänen tukkansa oli vaalea, melkein valkoinen (kuin vetysuperoksidilla valkaistu), sileä, ei kovin runsas ulottuen alhaalla puoleen väliin hänen nenäänsä. Keskeltä se oli jakauksella kihartuen hiusten latvoista sisäänpäin. Hänen silmänsä olivat suuret ja siniset, enemmän pitkänomaiset kuin pyöreät ja ulospäin vinot. (Kuin puoliavoimet silmät eräillä tytöillä, jotka mielikuvituksellisella tavalla meikkaavat itsensä näyttämään arabialaisilta prinsessoilta; sillä erotuksella vain, että tässä tämä kaikki oli luonnollista eikä meikkiä ollut lainkaan). Hänen nenänsä oli suora, ei kuitenkaan terävä, kippura eikä liian suuri. Erikoista hänen kasvonpiirteissään olivat hyvin korkeat poskipäät, jotka tekivät kasvot hyvin leveiksi (paljon leveämmiksi kuin Etelä-Amerikan intiaaninaisilla. Mutta siitä alaspäin kasvot kapenivat hyvin jyrkästi päättyen terävään leukaan. Tämä piirre antoi hänen kasvojensa alaosalle aivan kolmiomaisen muodon. Hänen huulensa olivat hyvin ohuet, tuskin näkyvät. Hänen korvansa (jotka näin myöhemmin) olivat pienet ja samanlaiset kuin tuntemillani naisilla. Nämä korkeat poskipäät saivat aikaan sellaisen vaikutelman,

että alla oli esiinpistävä luu, mutta kuten myöhemmin huomasin, ne olivat pehmeät ja täyteläiset eikä mitään luuta tuntunut.

Hänen vartalonsa oli paljon kauniimpi kuin yhdelläkään aikaisemmin tuntemallani naisella. Se oli hoikka, rinnat olivat korkeat ja selvästi toisistaan erottuvat, vyötärö oli kapea ja vatsa pieni, lanteet ja reidet leveät. Hänen jalkansa olivat pienet, hänen kätensä pitkät ja kapeat ja hänen sormensa ja kyntensä normaalit. Hän oli aika tavalla minua lyhyempi, hänen päänsä ulottuessa olkapääni korkeudelle.<sup>1)</sup>

<sup>1)</sup> Jos nainen olisi kantanut kypärää, hän olisi Villas Boasin mukaan ollut vähän pitempi ulottuen häntä leukaan asti. Pitäen tätä lähtökohtanaan ja ottaen huomioon sen tosiasian, että neljä miehistön jäsenistä oli (kypärineen) saman pituisia kuin hän itse, hän vakuutti, ettei hänellä ollut vähäisintäkään epäilystä siitä, että tämä nainen ja se miehistön jäsen, joka ensimmäiseksi tarttui häneen kiinni, olivat yksi ja sama henkilö. Villas Boasin pituus kengät jalassa on 164 cm (mittaus suoritettiin minun vastaanottohuoneessani). Kun siis niiden huomioiden mukaisesti, joita hän teki heidän kengänpohjiensa paksuudesta ja kypäröiden aiheuttamasta pituuden lisäyksestä, tehdään välttämättömät johtopäätökset näistä tekijöistä, on jokaisen miespuolisen miehistön jäsenen todellisen pituuden täytynyt olla 155 cm tai hivenen vähemmän. Koska nainen oli paljon pienempi, hänen pituudekseen tulee näiden laskelmien mukaan 135 cm. Se toteamus, että nainen ulottui hänen olkapäähänsä, olisi - Joao Martinsin mielestä - tehnyt hänelle mahdottomaksi hieroa päätään Villas Boasin kasvoja vasten, kuten tämä kertoi hänen tehneen. Tämä oli Joao Martinsin mielestä toinen ristiriitaisuus, joka voitiin osoittaa Villas Boasin selostuksessa. Minä olen eri mieltä. Luulen, että jos nainen seisoi varpaillaan, hän pystyi helposti suoriutumaan kuvastusta manööveristä. - O.T. Fontes.

Katsoen minua odottavasti tämä nainen tuli ääneti minua kohti ja syleili yllättäen minua alkaen hieroa päätään puolelta toiselle vasten kasvojani. Samanaikaisesti tunsin koko hänen ruumiinsa liimaantuvan omaani ja tekevän myös liikkeitä. Hänen ihonsa oli valkoinen (kuin tšekäläisten vaaleaverikköjen)<sup>1)</sup> ja käsivarsissa kesakkojen peittämä. Lukuunottamatta hänen naisellista tuoksuaan en tuntenut iholla tai hiuksissa mitään muuta tuoksua.

Ovi suljettiin jälleen. Yksinäni siellä, tuon naisen syleillessä minua ja antaessa selvästi ymmärtää, mitä hän halusi, minä aloin kiihoittua . . . Tämä tuntuu uskomattomalta siinä tilanteessa, johon olin joutunut. Luultavasti neste, jota he olivat hieroneet ihooni, oli syynä tähän. Heidän on täytynyt tehdä se tarkoituksella. Tiedän vain sen, että tulin seksuaalisesti hillittömän kiihoittuneeksi - asia, jota ei ollut koskaan aikaisemmin tapahtunut minulle. Lopulta unohdin kaiken, tartuin kiinni naiseen ja vastasin hänen hyväilyihinsä vielä suuremmilla hyväilyillä . . . Se oli normaali toiminto ja hän käyttäytyi aivan kuten kuka tahansa nainen, ja teki niin vielä uudelleenkin, yhä useampien hyväilyjen jälkeen.

Lopulta hän oli väsynyt ja hengitti nopeasti. Minä olin edelleen kiihkeä, mutta hän kieltäytyi nyt yrittäen paeta ja vältellä minua lopettaakseen siten kaiken. Kun huomasin tämän, viilenin minäkin. Juuri tätä he halusivat minulta - hyvän oriin pa-

<sup>1)</sup> Vaikka Villas Boas onkin, kuten hänen valokuvistaan näkyy, kaunis ruskea nuorukainen ja syntyperältään hyvin monien muiden brasilialaisten tapaan osaksi portugalilainen ja osaksi intiaani, on erityisesti eteläisissä valtioissa, verraten lähellä hänen kotiaan, runsaasti puhtaasti eurooppalaisia (pääasiassa saksalaisia) ainesta, joten hän lie-  
nee nähnyt paljon brasilialaisia vaaleaverikköjä.

-G.C.

rantamaan omaa rotuaan. Loppujen lopuksi siinä oli kaikki. Olin vihainen, mutta sitten päätin olla välittämättä koko asiasta. Olinhan joka tapauksessa viettänyt muutamia miellyttäviä hetkiä. Ilmeisesti en vaihtaisi meidän naisiamme häneen. Minä haluan naisen, jonka kanssa voi jutella ja keskustella ja tehdä itsensä ymmärrettäväksi, kuten ei ollut laita tässä tapauksessa. Sitä paitsi jotkut murahdukset, joiden kuulin tulevan tämän naisen suusta tiettyinä hetkinä, olivat vähällä pilata kaiken synnyttäneen epämiellyttävän vaikutelman, että olin tekemisissä eläimen kanssa.

Eräs asia, jonka panin merkille, oli se, ettei hän koko aikana suudellut minua kertaakaan. Eräässä vaiheessa muistelen hänen avanneen suunsa ikään kuin aikoisi tehdä niin, mutta se päättyi lempeään puraisuun leuastani, mikä osoittaa, ettei se ollut suudelma.

Lisäksi huomasin, että ihokarvat hänen kainalokuopissaan ja eräässä toisessa paikassa olivat hyvin punaiset, melkein veren väriset. Pian sen jälkeen kun me erkanimme, ovi avautui. Eräs miehistä ilmestyi kynnykselle ja kutsui naista. Sitten hän meni ulos. Mutta ennen poistumistaan hän kääntyi minuun päin, osoitti vatsaansa<sup>1)</sup> ja sitten minua ja lopuksi hymyillen (sen tapaiselta se ainakin

<sup>1)</sup> Tämä kädenliike oli Villas Boasin kertoman mukaan ehkä tärkein syy siihen pelkoon, jonka vallassa hän oli vuoden 1957 lokakuusta lähtien elänyt ja odottanut oudon naisen minä hetkenä hyvänsä palaavan vangitsemaan hänet lopullisesti. Ilmeisesti se on kaikkea muuta kuin loogisin selitys mainitulle kädenliikkeelle. Tätä me korostimme Villas Boasillekin ja esitimme hänelle, että naisen käyttämä elekieli todennäköisesti tarkoitti seuraavaa: "Aion synnyttää lapsemme, sinun ja minun, siellä kotiplaneetallani." Hän yhtyi tähän tulkintaan ja myönsi, että se tosiaan vaikutti paremmalta kuin hänen esittämänsä. - O.T.Fontes.

näytti) taivasta - luullakseni etelän suuntaan. Sitten hän meni ulos . . . Tulkitsin tämän kädenliikkeen varoitukseksi, että hän aikoi palata takaisin viedäkseen minut mukanaan sinne, missä hän asui. Tästä syystä tunnen pelkoa vielä tänä päivänäkin. Jos he tulevat takaisin siepatakseen minut uudelleen, olen hukassa. En halua jättää omaa matkani ja kansaani, en mistään syystä.

Sitten mies tuli sisälle kantaen käsivarrellaan vaatteitani. Hän antoi minulle merkin pukeutua ja minä tottelin ääneti. Kaikki esineet olivat tasakuissani lukuunottamatta erästä niistä - "Homero"-merkkistä sytytintäni, joka oli poissa. En tiedä, olivatko he ottaneet sen vai oliko se pudonnut vangitsemiseni yhteydessä käydyssä kamppailussa. Tästä syystä en edes yrittänyt protestoida.

Sitten me menimme ulos ja palasimme toiseen huoneeseen. Kolme miehistön jäsentä istui siellä kääntötuoleissaan jutellen (tai pikemminkin murahdellen) keskenään. Seurassani oleva mies liittyi heihin jättäen minut huoneen keskellä olevan pöydän luokse, josta olen aikaisemmin maininnut.

Olin nyt täysin rauhallinen, sillä tiesin, etteivät he tekisi minulle mitään pahaa. Sillä välin kun he selvittelivät asioitaan, minä yritin kuluttaa aikaa tekemällä huomioita ja painamalla mieleeni jokaisen yksityiskohdan kaikesta, mitä voin nähdä (seinistä, huonekaluista, univormuista jne). Eräässä vaiheessa huomasin, että miesten lähellä pöydällä oli neliönmuotoinen laatikko, jonka päällä oli lasikansi suojaamassa herätyskellon kellotaulua muistuttavaa numerotaulua. Siinä oli osoitin ja tumma merkki kello 6:ta vastaavassa kohdassa. Samanlaiset merkit olivat kello 9:n ja 3:n kohdallakin. Kello 12 vastaava kohta oli erilainen; siinä oli neljä pientä, tummaa merkkiä rinnatusten. En osaa selittää niiden merkitystä, mutta näin ne siinä olivat.

Aluksi luulin, että laite oli eräänlainen kello, koska yksi miehistä piti sitä jatkuvasti silmällä.

Mutta luultavasti se ei ollut sellainen, sillä kat-  
selin sitä aika kauan, enkä koko aikana nähnyt  
osoittimien liikkuvan. Jos se olisi ollut kello,  
näin olisi ajan kuluessa tapahtunut.

Sitten sain ajatuksen siepata tuon esineen. Muis-  
tin, että minun täytyi ottaa jotain mukaani todis-  
teeksi seikkailustani. Jos voisin saada tuon laa-  
tikon, tämä ongelma olisi ratkaistu. Saattaisihan  
olla, että huomattuaan kiinnostukseni sitä kohtaan  
miehet päättäisivät lahjoittaa sen minulle.

Hivuttauduin hitaasti lähemmäksi ja lähemmäksi sitä,  
ilman että miehet kiinnittivät minuun mitään huomi-  
ota, ja tartun äkkiä laitteeseen molemmiin käsin  
ja vedin sen pois pöydältä. Se oli raskas painaen  
ehkä yli kaksi kiloa. . . . Mutta minulle ei jäänyt  
aikaa edes tutkia sitä. Salamana eräs miehistä hyp-  
päsi pystyyn ja sysäten minut syrjään riisti sen  
vihaisena minulta ja meni ja laittoi sen takaisin  
paikoilleen. Minä peräydyin, kunnes tunsin selkäni  
koskettavan lähintä seinää. Pysyttelin hiljaa siinä,  
vaikka en ollutkaan pelästynyt. En pelkää ainoata-  
kaan ihmistä. Mutta oli paras pysytellä hiljaa,  
sillä oli todistettu, että he kohtelivat minua hie-  
notunteisesti ainoastaan silloin, kun käyttäydyin  
kunnolla. Miksi yrittää sellaista, mistä ei olisi  
mitään tuloksia? En kuitenkaan malttanut olla  
raaputtamatta kynsilläni seinää nähdäkseni, pys-  
tyinkö irroittamaan lastun tuosta metallista. Mut-  
ta kynteni kilpistivät kiilloitetusta seinästä  
löytämättä minkäänlaista otetta. Sitä paitsi me-  
talli oli kovaa enkä voinut saada siitä mitään irti.  
Niinpä vain pysyttelin siinä ja odottelin.

En koskaan nähnyt naista uudelleen (en pukeutuneena  
enkä alastomana) sen jälkeen, kun hän meni toiseen  
huoneeseen. Mutta sain selville, missä hän oli.  
Tuon suuren huoneen etuosassa oli toinen ovi, jonka  
kautta en ollut kulkenut. Se oli nyt hivenen raol-  
laan ja kuulin sieltä jatkuvasti ääniä ikään kuin  
joku olisi liikuscellut paikasta toiseen. Se saattoi

olla ainoastaan nainen, sillä kaikki toiset olivat  
samassa huoneessa minun kanssani merkillisen univor-  
muineen ja kypärineen. Luulen, että tuon etuosaston  
on täytynyt vastata huonetta, jossa olisi koneen  
ohjauksesta huolehtiva pilotti. Mutta en voinut var-  
mistua tästä.

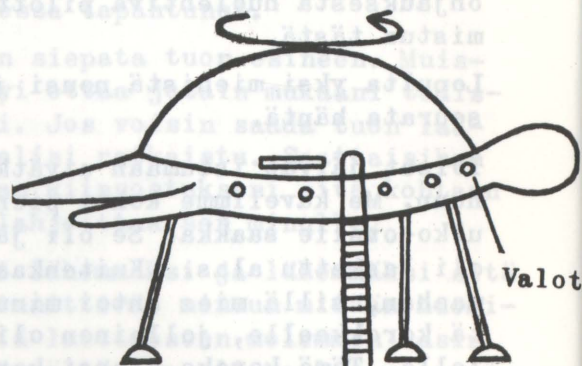
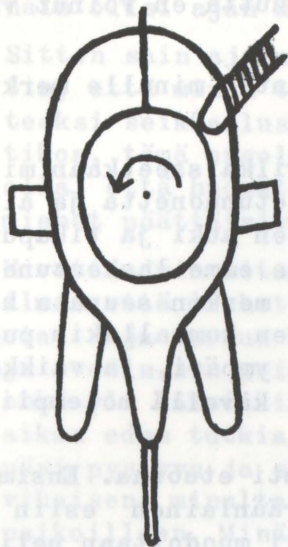
Lopulta yksi miehistä nousi ja antoi minulle merkin  
seurata häntä.

Toiset jäivät istumaan eivätkä vilkaisseetkaan mi-  
nuun. Me kävelimme kohti pientä etuhuonetta ja aina  
ulko-ovelle saakka. Se oli jälleen auki ja tikapuut  
oli laskettu alas. Kuitenkaan me emme laskeutuneet  
maahan, sillä mies antoi minulle merkin seurata hän-  
tä korokkeelle, jollainen oli oven kummallakin puo-  
lella. Tämä koroke kiersi koneen ympäri, ja vaikka  
se olikin kapea, sitä myöten voi kävellä molempiin  
suuntiin.

Aluksi me menimme eteenpäin kohti etuosaa. Ensimmäinen havaitsemani asia oli eräänlainen esiin  
pistävä metalliulkonema, joka oli muodoltaan neli-  
kulmainen ja lujasti kiinnitetty koneen kylkeen  
(toisella puolella oli samanlainen). Elleivät nä-  
mä kaksi osaa olisi olleet niin pieniä, olisin  
otaksunut niiden olevan siipiä, joiden tehtävänä  
oli auttaa laitetta lentämään. Niiden ulkonäöstä  
päättelin, että niiden tarkoituksena oli ehkä liik-  
kua ylös tai alas ohjaillen koneen nousua tai  
laskua. Myönnän kuitenkin, etten missään vaiheessa  
- en edes silloin, kun alus nousi ilmaan - huomannut  
niissä mitään liikettä. Ja siksi en pysty sel-  
littämään, mitä tarkoitusta ne palvelivat.

Vielä lähempänä etuosaa mies osoitti minulle kol-  
mea metalliuloketta, joista olen jo maininnut. Kak-  
si ulommaista niistä oli tukevasti kiinnitetty  
koneen sivulle ja keskimmäinen suoraan eteen, niin  
että ne olivat ikään kuin kolme metallikannusta.  
Ne olivat kaikki samanmuotoisia ja -pituisia, hy-  
vin paksuja tyvestä ja kärjestä teräviksi suipentu-  
via. Kaikki kolme olivat vaakasuorassa asennossa.

En tiedä, olivatko ne samaa metallia kuin aluskin, koska niistä lähti heikkoa, punertavaa fosforihehkua ikään kuin ne olisivat tulipunaisia. Mitään kuumuutta en kuitenkaan tuntenut.



Antonio Villas Boasin piirros aluksesta, jossa hän koki merkillisen seikkailun yöllä 15.10.57. (Piirros on vuodelta 1961)

Vähän sen kohdan yläpuolella, jossa niiden tyvipäät kiinnittyivät alukseen, olivat sen runkoon upotettuina punertavat valot. Kaksi sivuvaloa olivat pienempiä ja pyöreitä. Edessä oleva, joka oli suunnattoman suuri ja pyöreä sekin, oli se etuosan "valonheitin", josta jo olen kertonut. Kaikkialla aluksen rungossa vähän korokkeen yläpuolella hohtivat punertavaa valoaan lukemattomat neliönmuotoiset pikku lamput, jotka ulkonäöltään olivat samanlaisia kuin koneen sisäosan valaistukseen käytetyt.

Edessä koroke ei jatkunut koko matkaa yhtenäisenä, vaan päättyi lähellä suurta, puoliksi esiin työntyvää, paksua lasiruutua, joka suippeni sivuille päin ja oli tukevasti upotettu metalliin. Ehkäpä se toimi ikkunana, sillä missään muualla niitä ei ollutkaan. Luulen kuitenkin, että sen läpi katseleminen olisi ollut vaikeaa, sillä ainakin ulkopuolelta katsottuna lasi näytti hyvin samealta. En tiedä, millaiselta se näytti sisäpuolelta, mutta luulen, ettei se voinut olla yhtään sen läpinäkyvämpää.

Luultavasti nuo etukannukset luovuttivat sen energian, joka kuljetti konetta eteenpäin, koska lentoon lähtiessä sen valoisuus lisääntyi tavattomasti sulautuen täydellisesti yhteen valonheittimien valojen kanssa.

Nähtyäni koneen etuosan me palasimme taakse (takaosa pullistui ulospäin paljon enemmän kuin etuosa). Mutta ennen sitä me pysähdyimme muutamaksi hetkeksi ja mies viittasi ylöspäin, jossa pyöri suunnaton vadin muotoinen kupoli. Se pyöri hitaasti kylpien kokonaan vihertävässä, fluorisoivassa valossa, jonka alkulähdettä en tiedä. Vaikka liike olikin hidas, saattoi kuulla äänen ikään kuin pölynimurin vetäessä ilmaa sisäänsä. (Tämä ääni - eräänlainen vihellys - muistutti sellaista ääntä, joka syntyy, kun ilmaa imetään lukuisten pienten reikien läpi. Mitään reikiä en kuitenkaan nähnyt, joten tämä on tarkoitettu vain vertaukseksi.

Kun kone myöhemmin alkoi nousta maasta, tämä pyörivä kupoli lisäsi nopeuttaan siinä määrin, että se muuttui näkymättömäksi. Ainoastaan valon saattoi nähdä silloin ja senkin kirkkaus lisääntyi melkoisesti samalla kun väri muuttui heleän punaiseksi. Siinä vaiheessa myös ääni voimistui (osoittaen olevansa yhteydessä aluksen yläosassa pyörivän vadin kierrosnopeuteen) ja muuttui todelliseksi surinaksi tai kovaaääniseksi vinkunaksi. En tiedä näiden muutosten syitä enkä sitäkään, mikä tarkoitus voi olla tällä loistavalla, pyörivällä vadilla, jonka pyöriminen ei koskaan hetkeksikään lakannut. Mutta jotain käyttöä sillä on täytynyt olla, koska se oli siellä.

Tuon pyörivän kupolin tai vadin keskellä näytti olevan pieni punertava valo, mutta liike esti minua saamasta varmuutta tästä.

Me palasimme nyt koneen takaosaan ja kulkien uudelleen oven editse jatkoimme kävelyä seuraten takimaista kaarretta. Aivan takana, siinä paikassa, josta lentokoneen pyrstö työntyisi esiin, oli suorakulmainen metallikappale, joka pystysuoraan asen-

toon upotettuna ulottui korokkeen poikki laidasta laitaan. Mutta se oli aivan matala - vain polvenkoruinen - ja minä pystyin helposti astumaan sen yli ja palaamaan jälleen takaisin.

Tehdessäni niin, huomasin korokkeen lattiassa kaksi siihen upotettua punertavaa valoa, yhden kummallakin puolella levyä. Ne vastasivat lentokoneen valoja, joskaan ne eivät vilkkuneet.

Luulen kuitenkin, että mainittu metallikappale oli eräänlainen peräsin, jota käytettiin aluksen suunnan muuttamiseen. Joka tapauksessa näin tämän metallikappaleen kääntyvän sivulle sinä hetkenä, kun nousun jälkeen määrätyllä korkeudella ilmassa paikallaan pysyttelevä kone äkkiä muutti suuntaa ennen kuin se lähti liikkeelle fantastisella nopeudella.

Kun olin nähnyt myös koneen takaosan, me palasimme ovelle. Oppaani osoitti nyt metallitikkaita ja antoi minulle merkin laskeutua maahan. Minä tottelin. Kun olin alhaalla maassa, katsoin ylös. Hän oli yhä siellä. Sitten hän osoitti itseään, sitten maata ja vihdoinkin taivasta etelän suunnassa. Sitten hän antoi minulle merkin astua taaksepäin ja katosi koneen sisälle.

Metallitikkaat alkoivat nyt lyhentyä ja puolat asetuivat toinen toisensa yläpuolelle kuin laudat tapulissa. Kun tikkaat olivat vetäytyneet kokoon, alkoi vuorostaan ovi (joka avattuna oli lattia) kohota, kunnes se uppoutui seinään ja muuttui näkymättömäksi.

Kaikki metallikannusten, valonheitinten ja pyörivän vadin valot muuttuivat kirkkaammiksi samalla kun vati pyöri yhä nopeammin ja nopeammin. Alus alkoi hitaasti kohota pystysuoraan. Tuona hetkenä kolmijalan varret, joiden varassa se oli seisunut, kohosivat kohti reunoja ja kunkin varren alaosa (ohuempi, pyöreä ja laajentuneeseen jalkaan päättyvä) alkoi työntyä yläosan (joka oli paljon paksumpi ja nelikulmainen) sisälle ja kun se oli päättynyt, nämä yläosat alkoivat työntyä sisälle koneen pohjaan. Lopulta siellä ei enää näky-

nyt mitään; pohja oli sileä ja kiiltävä ikään kuin koko kolmijalkaa ei olisi koskaan ollut olemassakaan. En pystynyt erottamaan jälkeäkään niistä kohdista, joista varret olivat työntyneet sisälle. Nuo ihmiset tekivät totisesti työnsä hyvin.

Alus jatkoi hidasta nousuaan ilmaan, kunnes se oli saavuttanut noin 30-50 metrin korkeuden. Siellä se pysähtyi muutamaksi sekunniksi ja samanaikaisesti sen valovoima alkoi kasvaa yhä suuremmaksi. Ilmavirrasta aiheutuva vinkuva ääni tuli paljon voimakkaammaksi ja pyörivä vati alkoi kiertää peloittavalla nopeudella samalla kun sen valo muuttui eri värien kautta, kunnes se oli kirkkaanpunainen. Sillä hetkellä kone muutti äkillisellä liikkeellä nopeasti suuntaa synnyttäen kovemman äänen, eräänlaisen "iskun" (tämä tapahtui silloin, kun näin "peräsimeksi" kutsutun osan kääntyvän sivulle).

Sitten tämä merkillinen kone kallistui hiukan sivulle ja ampaisi kuin luoti kohti etelää sellaisella nopeudella, että se oli kadonnut näkyvistä muutamassa sekunnissa.

Sitten palasin takaisin traktorini luokse. Lähdin aluksesta suurin piirtein klo 5.30 aamulla ja sisälle siihen olin mennyt klo 1.15. Olin siis ollut siellä 4 tuntia ja 15 minuuttia. Varsin pitkä aika tosiaankin.

Yrittäessäni käynnistää traktorin moottoria, huomasin, ettei se vielääkään toiminut. Katsoin sitä nähdäkseni, oliko siinä jokin vika ja huomasin, että yksi akkujohdoista oli irroitettu ja pois paikaltaan. Joku oli tehnyt sen, sillä hyvin kiinnitetty akkujohdot ei irtaudu itsestään (olin tarkastanut ne lähtiessäni kotoa). Jonkun miehistä oli täytynyt tehdä se sen jälkeen, kun traktori oli pysähtynyt sen moottorin sammuttua - todennäköisesti sillä hetkellä, kun he vangitsivat minut. Se on voitu tehdä tarkoituksella estää minua pakenemasta uudelleen, jos onnistuisin pääsemään vapaaksi heidän otteestaan. He olivat melko terävä-älyistä väkeä; ei ollut mitään, mitä he

eivät olisi tienneet ennakolta.

Lukuunottamatta äitiäni en ole tätä ennen kertonut tarinaani kenellekään. Hän sanoi, ettei minun tulisi koskaan sekaantua uudelleen noihin ihmisiin. Minulla ei ollut rohkeutta kertoa isälleni, sillä olin jo kertonut hänelle valosta, joka oli ilmestynyt farmin aitaukseen, eikä hän uskonut minua, vaan sanoi minun nähneen "olemattomia".

Myöhemmin päätin kirjoittaa herra Joao Martinsille luettuani marraskuussa O Cruzeiro-lehdestä erään hänen artikkelinsa, jossa hän pyysi lukijoita kertomaan hänelle kaikista tapauksista, joilla oli tekemistä lentävien lautasten kanssa. Jos minulla olisi ollut tarpeeksi rahaa, olisin tullut aikaisemmin. Mutta koska minulla ei ollut, minun oli pakko odottaa, kunnes hän sanni avustavansa minua matkakustannuksissa.

Olen käytettävissänne, hyvät herrat. Jos arvelette, että minun tulisi palata kotiin, minä menen kotiin huomenna. Mutta jos haluatte minun viipyvän pitempään, minä suostun siihen. Juuri siksihän minä tulin."

(Jatkuu seuraavassa numerossa.)

Tämän osan lähteet: Gordon Creighton, Even more Amazing . . . Flying Saucer Review 1966/5 - 6 1967/1.

Suomennos: Heikki Heimola.

★★★

VIMANA

#### PAIKALLISKERHOT:

##### Helsinki

Timo Pyhälä puh.650995  
os. Pietarink. 8 B 11

##### Jyväskylä

Erkki Erähonka puh. 941-33568  
os. Postilokero 171

##### Kemi

Kari Kuure  
os. Urheilukatu 11

##### Kotka

Pekka Teerikorpi  
os. Merikatu 4 B

##### Lahti

Pentti Karjalainen  
os. Lautamiehenkatu 17

##### Lappeenranta

"UF0 66"  
Tapani Kuningas puh. Uro 71  
os. Uro kk.

##### Mikkeli

Matti Kinnunen puh. 26033  
os. Sairila Visulahti

##### Nurmijärvi

Viljo Penttilä puh. 204034  
os. Nurmijärvi kk.

##### Pori

Jarl Lund puh. 939-15908  
os. Valtakatu 5 D

##### Seinäjoki

Runar Smedlund puh. 961-14719

##### Tampere

Paavo Saikkonen puh. 931-33776  
os. Lapintie 3 C 42

##### Vaasa

Keijo Muukka puh. 961- 211525  
os. Hyttystie 5 C 24



**VI  
MANA**



VIMANA 2/1971

Kinnula humanoid (Page 3)

On 4th April I went with a couple of other UFO-interested people to investigate the so-called Kinnula case which is probably the most surprising Finnish UFO- and humanoid-phenomenon in recent times. On the basis of the investigations I made the following general report:

On Friday, 5th February, 1971, the young men Petter Aliranta, (21, and Esko Juhani Sneck, 18), from Kinnula were working in the woods at Kangaskylä, Kinnula, near the frontier of Central Finland and province of Vaasa. It was nearly 3 o'clock in the afternoon when they were finishing the work, because the cloudy day was gradually growing dim toward evening. Aliranta had just switched off his motor saw when he noticed at level with tree-tops a peculiar metallic-coloured object descending straight downward. It looked like two saucers against each other, perhaps about five metres in diameter. In the bottom part of the aircraft there were four thin (5 - 10 cm) which were over two metre long feet. In a moment the object descended on a small forest clearing at about 15 metres from Aliranta and Sneck. However, the latter had not yet noticed it, being concentrated on pruning a log.

In the middle of the bottom part of the air craft was a round opening which was visible already in the descending phase. As soon as the feet of the craft stood steadily on the ground a strange looking being hovered down from the opening. It really hovered for about two meters landing on a crust of snow. It did not fall to the ground in the normal way. The being, then, began to approach Aliranta. Its movements were very stiff and the steps short. The being, resembling a space man or a robot, was less than a metre tall - perhaps 90 cm - tall. He wore a green coverall. His head was covered by a protective cap, in the middle part of which there was a kind of lense pointing toward the direction the "thing" was going. The hands were with rounded ends, no fingers could be seen. The "boots" he wore were also green, fitting tightly the coverall.

The humanoid seemed to move in a peculiar way on the crust of snow: it did not sink into the snow as one would have expected. As the being was all the time approaching Aliranta (though rather slowly), he started

in his anxiety the motor saw, and walked with it toward the odd being. Also Esko Sneck now noticed what was happening. The sound of the motor saw made him to look at what Aliranta was doing. "The little green man" and Aliranta were approaching each other - now the distance was less than 10 meters. Suddenly, the being turned around and started to walk back toward the saucer. This gave Aliranta more courage, so he hurried to catch the humanoid. Inside the saucer other beings were now visible: there also were three "windows" on the side of the craft (they were approx. a metre wide). In the right-hand window three human-looking beings could be seen moving. No details could, however, be seen. When Petter Aliranta was just about to catch the being at a distance of about 3 metres from the saucer, the humanoid rose in a peculiar way up to the air. Aliranta came in time to grasp with the right hand (it was bare) hold on the right-foot "boot" of the being. But, he had at once to release his hold as the foot burned as hot iron. Aliranta had burns on his thumb, index and palm, which were still clearly visible after still two months. At the same time Aliranta instinctively stepped back, so the being could undisturbed hover inside the craft. Immediately after the humanoid was inside the saucer, weak buzzing or humming was heard, and the craft rose slowly up to the air. Aliranta felt how the rising saucer caused a weak air flow, but no smoke or smell could be observed, nor a light phenomenon whatsoever. (During the incident the men saw no light in the craft). When the saucer rose upwards, the round bottom opening closed (but the "feet" were still seen) and in about 15 seconds the whole object vanished to the sky.

The eye-witnesses estimated that the visit of the queer craft lasted for several minutes, at least three minutes. Although the saucer had disappeared, the men could not speak a word, they just wondered. The limbs felt stiff, and it was difficult for them to move. It took nearly an hour before the men could get out of the forest. Before leaving they examined for a while the traces in the snow which were left as a token of this strange experience.

In the lower part of the four "feet" of the saucer there were what looked like round plates which on descent sank into the ground (there were 40 thick snow blanket on the spot). These plates left four round holes, 35 cm in diameter, forming a square with two metre long sides. Inside this square the snow had melted 5-10 cm from

the surface. Also humanoid's footprints could be clearly seen. They were small ( 15 cm ) and quite round. The space remained all the time the same ( also during the chase ): about 20 cm .

When the men a few hours after the incident came home and told of their experiences, nobody took them seriously. The folks at home thought that the "boys had inventend the whole story". True, Petter Aliranta had burns on his right hand, but these you can get anywhere. The story of a "little green man" was much too incredible. The next day Aliranta's hand was so sore that he could not hold an axe in the hand. Anyway, the men went to the forest as usual, because no other symptoms were felt. However, the working did not proceed quite normally as the men kept looking round more attentively as before. The fear caused by the incident gradually disappeared but two months later Aliranta still complained that he did not dare walk alone in the dark. They did not feel other aftereffects.

The investigations carried out did not reveal any such details that would have given cause to doubt the story of these young men. However, due to the negative attitude of the villagers ( particularly their home folks ) they did not want to speak to still other people of their experience. Therefore, by the time the word was spread of this case the traces of the decent were already covered under a half metre thick snow blanket.

On the same day 5 th of February, another UFO-case occurred at Kinnula . At 7.20 o'clock a forest worker, Pentti Piispanen saw a fire ball, about a metre in diameter, which hovered for two minutes above the tree tops. The sighting was made 15 kilometres away from the spot of descent at Kangaskylä. After Piispanen had come home he told of what he had seen to other people ( for instance to a newspaper ), but neither he, too, was not believed. Also other inhabitants at Kinnula saw unidentified flying objects and mysterious light phenomena during the winter 1971.

Tapani Kuningas

A CONTACT IN HELSINKI

( Page 11 )

The contactee N.N. in this report is a 47 year old man in Helsinki. The incident related below occurred on 17th October 1969 in the evening. N.N. had just come home, and was squeezing fruit juice at the wash-basin when something pulled him forward, first lightly, then vigorously, so that he had to take a few steps backward. At the same time he passed his hand over the chest and saw that a streak of light came from underneath his armpit and coiled around his chest. It measured about 6 x 2 cm. The streak was not transparent but clearly defined. On a black bottom bright golden yellow light spots were rippling lengthwise symmetrically and close to each other. The black bottom was visible only at very close look.

N.N. tried to wipe the ray away from his chest, but in vain. Neither could it be felt by the hand. N.N. turned around and saw at a distance of four meters and at a height of half a metre a bright, colourless light which could not be clearly defined, but grew dim on its edges at 10 cm width. The streak of light had its origin in the left lower corner of the dim part of this light.

N.N. heard friendly talk from the edge of the ceiling above the light: "We are from another solar system and we have something to tell you." N.N. passed by the light to open the window to see who was joking outside. Then, no light was visible. The voice said: "You open in vain, you do not see anything there!" N.N. thought this to be a joke too, went behind the table to sit down at 3 metres from the light.

- "Well, what`s then, just welcome here."

- "We have tried many times. You are finally alone." (N.N. was really alone for the first time for over a month). "We have arrived here on a big craft and it is at the moment behind the planet Mars. We cannot this time come nearer to Earth, for we know that the scientists of the Earth could observe it with their telescopes and it would create fear and panic in the men of Earth. At this moment we are in the Earth`s atmosphere. We have come here with a smaller device."

N.N. asked: "What is there on the planet Mars?"

"You will know it later", was the reply.

At this stage N.N. began to believe that this was not a joke, and asked: "Why do you contact just me?"

- "Because you belong to those men of Earth who are not afraid of us."

- "What makes you think so?"

- "Because we know you. We have followed you for a long time, although you do not know it yourself. Do not get surprised, for you are not the only one, by now we have got many acquaintances among the men of Earth."

- "Who, for example, do I know someone? For instance, who in Finland?"

"You will know later. We just ask that as soon as you have the opportunity, you spread information on us. Tell them of us this way: we exist and we wish good to the people and that they would neither make religions and legends nor fear campaigns on us, but stick to the facts regarding us. Do not force them to believe".

- "Is there not anything else that I could tell?"

- This time we will not tell you anything else, you will learn more next time."

- "I would like to see you in the same way as you know and see me: come to the courtyard."

- "It is not possible."

- "Come to that rock."

- "Not even that is possible."

- "There is a lot of space on the sports ground."

The voice did not reply and N.N. went behind the ice hall. Nobody came there for 10 minutes and N.N. thought: "Is it like this when one gets mad?" He walked very slowly back and after about an hour, when he came back, the same light lit on **the same spot** to ripple resembling the rippling of the air in sunshine. N.N. spent **the light in the ceiling** and sat down. At the same time the strike of light approached him slowly and coiled around his shoulders. The feeling was just as a draught on the shoulders which, however, did not draw.

N.N. began: "Finally, you did not come there."

- "We could not come, as there are so many dogs in Töölö."

- "What have the dogs of Töölö to do with where we meet?"

- "We investigated the situation there. It has something to do with it. The device with which we are moving can be made soundless and if needed also invisible, but it is emitting such a high-pitched voice that can be heard by animals, especially dogs, and we cannot eliminate this sound. Dogs become furious by hearing it. They can be dangerous and attack men."

"What is this thing?" N.N. asked and touched the streak of light by his hand, but did not feel anything. No reply was heard.

- "Let it then be whatever you like, at least it is a suitable massaging apparatus. Could you massage my back with it, My back has been ill lately."

The streak of light began to squeeze. It loosened, moved and squeezed again and continued this way through the whole back.

- "We will keep your back sane." After the massage the light got brighter.

- "Can't you reduce that light of yours, it hurts my eyes."

- "Does this suit you?" At the same time the streak of light began to squeeze hard.

- "Do not squeeze so hard, I'm suffocating." The grip returned as it was.

- How can we arrange that meeting?"

- "We have no time on this trip. We have to leave soon, as we have to stick to the timetable. We will come back after two years."

- "Why not until then? Why not sooner?"

- "The solar system where we come from and this are then in the most favourable reciprocal position. Come then to the desert to such a place where there are no people, nor domestic animals near you. We will come there."

- "How would you like it if I would smell of liquors or tobacco?"

- "It would not disturb us. It is no concern of ours, because it is a matter you can yourself deliberate."

- "Now tell us something." - A short pause.

- "We have to leave now, as we have agreed on a meeting in another place. Farewell."

Suddenly the streak of light did not exist any more and the light spent out as it had lit. Afterwards there was a slight smell of disinfectants on the spot.



 **VIMANA**

**3**  
1971

**VIMANA**

Neljä kertaa vuodessa  
ilmestyvä jäsenlehti

Julkaisija Interplanetistit ry -  
Interplanetisterna rf

Päätoimittaja Aili Nurmiaho  
Toimitussihteeri P. Teerikorpi

Kirjoitusten lainaaminen sal-  
littu lähde mainiten

Tietoja julkaisijayhdistyksestä:

Yhdistyksen tarkoituksena on  
tutkia ja välittää "lentäviä  
lautasia" koskevia tietoja.

Puheenjohtaja Tapani Kuningas

Vuotuinen jäsenmaksu 10 mk

Yhdistyksen postiosoite:  
postilokero 10101 Helsinki 10

Postisiirtotili 129 200



Luettelo paikalliskerhoista  
takakannen sisäsivulla

**VIMANA**

1971

**3**

## Oulun UFOpäivät

Oulun ufopäivät olivat jo kolmas kerta, kun tapasimme näissä asioissa, joissa jonkin vieraan, tuntemattoman tekijän osuus on yhtä lailla hiivanokare kuin särö, ufokysymys näyttää paisuvan (siinä hiiva), siitä kuitenkin on vaikea saada otetta, ajattelumme saa säröjä.

Oulun Ufotutkimusseura ry. on tehnyt maamme oloihin verrattuna uudisraivaajan tehtävän, sen tutkimukset ynnä julkaisut ovat yhä enenevässä määrin lyöneet leimansa Suomessa käytävään ufojen luonnetta selvittävään keskusteluun. Jo tämän pohjalta on vähintään ymmärrettävää, että tämän kertaiset ufopäivät saivat maaperänsä Oulusta. Päivien järjestäminen jo sinänsä epäilemättä vaati innokasta työskentelyä, ja tämä kaikki kävi ilmi siitä miellyttävästä ympäristöstä, minkä päivien järjestäjät olivat luoneet ajatellen nimenomaan etelämmästä tulijoita. Muistakaamme Syötettä, ensimmäistä etappia tai sitä keskustelua, mikä käytiin esitelminä tai muuna keskusteluna sisätiloissa, varsinaisella esitelmäpaikalla Opettajain valmistuslaitoksella.

Oulun päivien runko koostui ehkä kolmenlaisesta aineksesta: materiaalisista näytöistä, joista Ahti Karivierellä oli sana hallussaan, ufojen ympärillä käydystä korokekestelusta, missä mm. kontaktihenkilöt sanoivat sanottavansa, sekä Joel Rehnströmin mielenkiintoisesta ja kokoavasta yleisesityksestä.

Lämmin kädenpuristus päivien järjestäjille vielä kerran näin VIMANAN lehdillä, mitkä kahisevat taas ufoasiaa.

Raimo Heiskanen



## UFOJEN JÄLJILLÄ

Tapani Kuningas, Kirjayhtymä, Helsinki 1971, ss.263

"Ufoja Suomen taivaalla", tuo viime syksyn anti sai tänä syksynä ikään kuin jatkoa osakseen. "Ufojen jäljillä" antaa nyt lisäväriä ufoista käytävään ilmeikkääseen keskusteluun. Tapani Kuninkaan kokoava ynnä esittelevä lähestymistapa uppoutuu "Ufojen jäljillä" tarkastelemaan tuntemattomien lentävien esineitten ongelma-alueita maailmanlaajuisena ongelmana, ollethinkin kun on kysymys tämän ilmiöryhmän kokonaisvaltaisesta ymmärtämisestä. Mitä ufot ilmiönä itse asiassa käsittävät? Mitä uforaporttien intensiivinen tutkiminen voi tuoda tullessaan? Mitä uusia ulottuvuuksia maailmankuvaamme voi saada ufojen liepeillä, jne? Ihmisten mielissä vilisee mitä erilaisimpia kysymyksiä, sammuton tiedonjano hakee yhä kaukaisempia lähteitä ja virtoja, kunnes lopulta joku saattaa kysyä itseltään epävarmana kaiken tämän keskellä "entä sitten" tai "mitä tämä kaikki itse asiassa merkitsee" tai lopulta "onko todella niin, että mistä ei voi puhua, täytyy vaieta"?

"Ufojen jäljillä" teos on valokiilana näihin ufoilmiötä kartoittaviin kysymyksiin. Toisaalta kuitenkin Tapani Kuningas antaa tekstilleen pontta huomauttaessaan: "Sen (ufoilmiön käsitteenä) todellinen sisältö on jäänyt varsin hämäräksi: kukin käsittää sen omalla tavallaan. Nykyisin ufo - tuo uusi fantastinen oivalus - tuntuukin olevan jonkinlainen yleisnimi kaikelle tuntemattomalle ja salaperäiselle." Epäilemättä näin on asianlaita, mutta onko löydettävissä mitään katetta tai perustetta vallitsevalle ilmeisen sekavalle tilanteelle? Tietenkin on tulkinnanvaraista, sisältääkö "Ufojen jäljillä" selkeäsanaisesti mitään sellaista,

mikä auttaa meitä etsimään neulaa heinäsuovasta eli lopulta löytämään osviittoja uforaporttien selittämiseksi jo tunnetuiksi tai vielä t u n t e m a t t o - m i k s i ilmiöiksi (tai pikemminkin onko uforaportteissa havaittavissa sellaisia piirteitä, joita ei voida ymmärtää olettamatta jotakin -toistaiseksi - perin vierasta).

Joka tapauksessa asetetun ongelman kärkeä valottaa (nähdäkseni) mm. seuraava kirjan kohta (s.32): "Eräät ufotutkijat ovat päätyneet siihen ajatukseen, että nuo salaperäiset olennot, humanoidit, ilmentävät itseään aina silminnähtävien käsityskyvyn ja vallitsevan kulttuurin sallimissa rajoissa. Tämän mukaan ufoilmiöiden ulkonainen olemus on jossain määrin sidottu vallitsevaan inhimilliseen kulttuuriin: kun ihmiskunnan tekninen kehitys edistyy, myös ufot muuttavat muotoaan. Niinpä on luonnollista, että vuonna 1897 humanoidit kulkivat ilmalaivoissa, koska inhimillinen teknologia oli tuolloin juuri saavuttamassa ko. tason. Humanoidit esiintyivät tarkoituksellisesti siten, että . . . . ."

Kieltämättä paljonpuhuvaa tekstiä, vedenjakajan rakentamista kun on vedestä puute keskustelun kirvoittamiseksi. Tässä tulee mieleen myös v.Däniken, jonka sanoja puhallan tässä vapaasti omien siipieni höyheniin: "Vieraat astronautit eivät suinkaan muistuta meitä, vaan me muistutamme vieraita astronautteja, mikä ei ole lainkaan sama asia."

Teoksen lopussa otsikoitu osa "Mitä - Mistä - Miksi" Wilbert Smithin suulla valaa öljyä sytyttämäämme liekkiin, herättämäämme kysymykseen: "Eräs kaikkein tärkeimmistä asioista, joka minun täytyi käsittää oli, ettemme ole yksin. Ihmisrotu ihmisen muodossa ulottuu läpi maailmankaikkeuden ja on uskomattoman vanha. . . . Nykyinen kulttuuri täällä maapallolla on vain yksi monista, jotka ovat tulleet ja menneet. M u u - a l t a t u l l e e t i h m i s e t o v a t m o n i a k e r t o j a a s u t t a n e e t t ä - m ä n p l a n e e t a n j a n y k y i s e t

rotumme ovat näiden ihmisten veriveljiä . . . "

Tämä ahdas esitykseni on vain valottanut joitakin keskeisiä kohtia, mitkä - käsittäakseni - on vangeittava ajatuksen verkkoon, jotta saisi uforaporttien vyyhdestä edes joitakin solmuja avatuksi. En ikävä kyllä ole puuttunut mitenkään yksityisiin ufotapauksiin saati sitten suoranaisiin ilmiöryhmiin (millaisesta esim. Kuusamon tapauksissa oli ilmeisesti kysymys). Näet nojatuolifilosofi ei voi muuta kuin kiikkua, toiset esittävät tutkimustuloksia yms. ja nämä tulokset antavat keinulle vauhtia ja saavat tuon filosofin pään pyörälle niin monista uusista asioista. Vaikkei Tapani Kuninkaan teos pyrikään olemaan mikään systemaattisen tutkimuksen tuote, odotamme innokkaasti hedelmöittävää keskustelua "ufojen jäljistä" niin, että jotakin oppisimme, niin että usko ja tieto ei sammuttaisi toinen toistaan ja niin, että löytäisimme yhteisen m a j a k a n , mistä tarkastelisimme asioita sumussa päivällä, sumussa yöllä tai kirkkaassa auringonpaisteessa.

Raimo Heiskanen



#### TRI JAMES E. MCDONALD KUOLLUT

(FSR 3/1971; suom. P.T.)

Kesäkuun 21 päivänä saimme tyrmistykseksemme tiedon tri James E. McDonaldin kuolemasta. Uutinen saapui lukijaimme meille lähettämien sanomalehtileikkeiden välityksellä.

Tämän 51-vuotiaan Arizonan yliopiston professorin ruumis löydettiin sunnuntaina kesäkuun 13 päivänä

Arizonassa Tucsonin pohjoispuolella sijaitsevalta autiomaalta. Piman piirikunnan sheriffin apulaiset sanoivat, että hän oli ilmeisesti tehnyt itsemurhan; hän oli haavoittunut päähän, ja ruumiin viereltä löytyi kirjelappu ja .38-revolveri.

Tri McDonald työskenteli Arizonan yliopiston meteorologian laitoksella vanhempana fyysikkona erikoisalueenaan pilvien tutkimus. Häntä arvostettiin pilvien fysiikkaa sekä säätilan säätelyä koskeneiden tutkimustensa johdosta. Yhdysvalloissa hänet tunnettiin laajalti ufoja ja yliaänennopeudella kulkevaa kuljetuskonetta koskeneista kiistanalaisista mielipiteistään. Meidän alallamme tri McDonald herätti ensimmäisen keran huomiota julkaistessaan löytämänsä Robertsonin komitean vuodelta 1953 peräisin olleen alkuperäisen uforaportin neljännen "ufojen romuttamis"-suosituksen, joka oli jätetty pois julkistetusta "puhdistetusta" versiosta. Heinäkuussa 1968 hän esitelmöi Edustajainhuoneen tiede- ja astronautiikkakomitean läsnäollessa pidetyssä ufosymposiumissa ja joulukuussa 1969 hän puhui tiedejärjestön The American Association for the Advancement of Science ufoja käsitelleessä kokouksessa.

James McDonald ei koskaan pelännyt mielipiteidensä julkistamista; hän suhtautui hyvin kriittisesti moniin Project Blue Book'in huomattavia ufohavaintoja koskeneisiin johtopäätöksiin, ja suurelta osin oli hänen ansiotaan, että tuo surullisen kuuluisa Condonin komitean jäsenen Mr. Robert Low'n Coloradon yliopistolle lähettämä "petkusmuistio" joutui julkisuuteen.

Me olimme erityisen kiittollisia tri McDonaldille hänen arvokkaasta tutkimustyöstään, joka koski eräitä tärkeitä englantilaista tapausta - Lakenheath/Bentwaters'in tutka-näköhavainnot vuodelta 1957. Hänen raporttinsa tästä tapauksesta julkaistiin FSR:ssa vuoden 1970 maaliskuu/huhtikuun numerossa.

Tri McDonald oli vaikuttava "huutavan ääni kovessa", hänen ääntään tullaan syvästi kaipaamaan.

Charles Pwell

## USKOMUKSIA JA TEORIOITA

### "Uskomuksia ja teorioita

mielikuvitusta

ja unta

ja kuvitelmaa,

tuskaiset ihmissielut

yrittäessään etsiä

pientä äärettömyyttensä

kuvittelevat tavoittavansa

tähden taivaalta.

Teorioiden metsikössä

jokainen ihminen

kipuaa omaa puutansa.

Hän hallitsee omaa oksaansa

ja sätii satakieltä.

Häiriintymättöminä ja levollisina

tosiasioiden suorat viivat piirtyvät  
taivaanrannalle.

Mutta yö laskeutuu näyttämölle

ja ihmiset asettuvat levolle.

Tässä yössä he viipyvät,

tunnistamattomina omassa suhteellisessa  
universumissaan.

Taivaasta laskeutuva käsi

koskettaa heidän untansa

ja heidän ihmetyksensä on siinä."

(Jacques Vallée: Anatomy of a Phenomenon)

(Suomennos: Pekka Teerikorpi)

Ahti J. Karivieri:

## OVATKO LEHTIMIEHET RATKAISSEET UFO-ARVOITUKSEN?

Ufot ovat innoittaneet jatkuvasti sekä toimittajia että toimettomia kynäilijöitä. Useilla lehdillä on ollut ikävä taipumus kannustaa epäasiallisuuksiin kohdissa, joissa olisi aineksia mainiosti asialliseenkin artikkeliin.

UUSI MAAILMA-lehti julkaisi 2.9.1971 ilmestyneessä numerossaan Heikki Kekkonen ja Joni Skifstesvikin laatiman Ufo-artikkelin, joka yksioikoisuudessaan vaatii ruotimista. Asioita seuraamaton lukija voi tulla samaan johtopäätökseen kuin artikkelin laatijatkin, että Ufo-ongelma ratkeaisi yhden hypoteesin avulla. Näin yksinkertaista se ei kuitenkaan ole. Ufojen esineelliset muodot eivät häviä radonhöyryiksi eivätkä infra- ja UV-kuvauksen esiintuomat "olkihatut" muutu "atomiydintä kiertäväksi elektroni-  
renkaaksi", kuten lehtimiehen luonnontieteiden tuntemuksella on käsitetty. Täällä kitukasvuisella seudulla eivät atomit tule niin suuriksi, että näkyisivät tavallisessa valokuvassa.

Artikkelin laatijoille on kuitenkin annettava tunnustusta maaperän merkityksen korostamisesta. Itse olen ainakin parin radio- ja lehtihaastattelun yhteydessä painottanut, että Pudasjärven Ufo-tiheyteen täytyy löytyä syy maaperästä, magneettikentästä tai muusta vastaavasti vaikuttavasta tekijästä. Näitten syiden selvittämiseksi aloitettiin vuosi sitten ko-

keilut sopivan valokuvausmenetelmän sekä analogisten että digitaalisten tutkimusautomaattien kehittämiseksi. Jälkimmäiset odottavat vieläkin toteutustaan varojen puuttuessa, mutta valokuvauksella on jo saatu tuloksia. Katseita ja kameroita ei ole suunnattu yksin omaan taivaalle, kuten jo artikkelin yhteydessä julkaistu värikuvakin kertoo.

Tilastollisesti on osoitettu noin kahden kolmasosan Pudasjärven ilmiöistä kuuluvan hitaasti ja matalalla liikkuvaan valoilmiötyyppiin. Loput ovat vaihtelevia ja paremmin klassillisiin "lautasiin" kuuluvia, esim. juuri "olkihatut". Kehittämämme valokuvausmenetelmät ovat tuoneet näyttöjä sähkömagneettisen spektrin valoalueilta. UM:n artikkelin otsikkokuva osoittaa, kiitos erittäin onnistuneen painoasun, kuinka vaaran yläpuolella oleva Ufo muodostaa alapuolelleen kentän. Soikea Ufo näkyy hämärästi kuvan yläreunassa ja alareunassa olevat vaaleat kohdat ovat maanpinnassa syntyneitä säteilyä, kuten myös välillä oleva huntumainen osa. Aaltoliiketeorioihin ja valon käyttäytymiseen yleensä perustellen voidaan väittää, että Ufo on säteillyt jotakin lyhytaaltoisempaa valoa, joka ilmakerroksessa ja maan pinnassa on taittunut ja heijastuu osittain UV:nä takaisin ja on valottanut UV-filmin. Tämä on minun tulkintani esimerkkinä olevasta ilmiöstä, joka valokuvattiin kahdella eri kameralla filmeille 24.5.1971. UM:n artikkelin yhteydessä julkaistu toinen kuva on myös varsin kaukana kaasupallosta. Mikäli joku yrittää keksiä "olkihatuille" kaasumassaselitystä, hänen on kumottava kaikki nykyisin luotettaviksi havaitut kaasulait monista fysiikan oivalluksista puhumattakaan.

Pudasjärven alueen ansiokkaasti julkistanut johtaja Aimo Viento etsii ideoilleen suosiollista ilmapiiriä väittämällä kaikkia Ufo-ilmiöitä uraaniteorioilla selitettäväksi, lieneekö se sitten todella hänen oma vakaumuksensa. Me kuitenkin käänämme asian ympäri ja kysymme: Etsivätkö Ufot radioaktiivisia hajoamistuotteita? On huomattu, että ydinräjäytysten ravis-

teltua maankuorta Pudasjärvellä on aktiivinen Ufo-kausi.

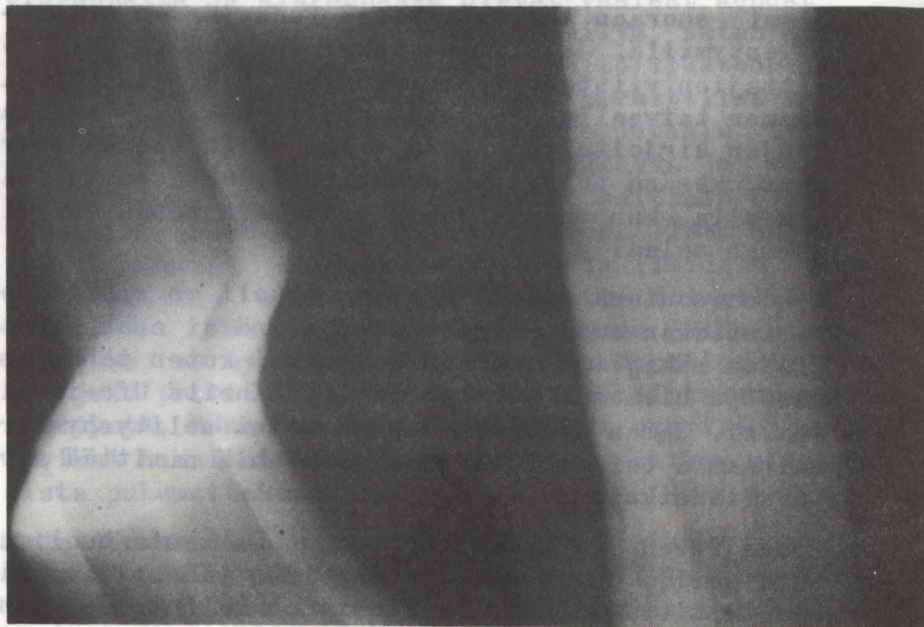
Johtaja Viennon menetelmä maasta nousevien aktiivisten kaasupilvien toteutukseksi on varma ja erinomainen. Kuitenkin se on niin herkkä, että se voi antaa näytön tavattoman syvällä olevista aineksista, mikä ei ole edullista uraanin hyväksikäytön kannalta. Itse olen kuvannut 30.10.1970 ensimmäiset vastaavat kaasuilmiöt musta-valkoiselle infrafilmeille. Kuvauksia on jatkettu mm. "vääräväri"-filmeillä. Kysymyksessä voi olla kaasua, mutta voi olla myös jonkinlainen säteily, vasta jatkotutkimukset ilmaisevat enemmän. Tiedetään, että ilmiö on olemassa, mutta ei tiedetä, mitä se on. Oletamme kuitenkin, että se on syynä "oikeitten" Ufojen runsauteen alueella. Tuskin voidaan vielä sanoa, että Saapungin ilmiö 1.3.1971 ja Imjärven tapaus, tammikuussa 1970 olisivat suoraan selitettävissä Pudasjärven uraaniesiintymillä. Jälkiviisaudeksi voi todeta UM:n toimittajien viitteen Tapani Kuninkaan kirjaa "Ufoja Suomen taivaalla" koskevassa maininnassa. Kuinka kirjan kirjoitusvaiheessa olisi voitu tietää seuraavana kesänä tulevista uraanitutkimuksista tuolla alueella, kun ne muutenkin yritetään tehdä mahdollisimman salaa.

Kokonaisuutena ottaen UM:n artikkeli on sikäli journalistiikan uusi piirre, että siinä ei enää sanota Ufojen näkijöitä suoraan hulluiksi kuten tähän asti. Uusi ja hienompi tapa on nimittää heitä Ufo-invaliideiksi. Saman logiikan mukaan voisi selityshysterian valtaamia toimittajia ja tiedemiehiä nimittää aivo-invaliideiksi.

Pudasjärven Ufo-kenttä on tuonut kaikesta huolimatta tutkijoille uusia keinoja ongelman lähestymiseksi. Osa tutkittavasta aineistosta on tullut maan läheiseksi, mutta osa on jäänyt irrallisena ilmatilaan. Tunnen eräitä tiedemiehiä, jotka etsivät systemaattisesti ratkaisuja esiin tulleille vanhoille ja uusille ilmiöille. Tunnen myös lausunnoistaan eräi-

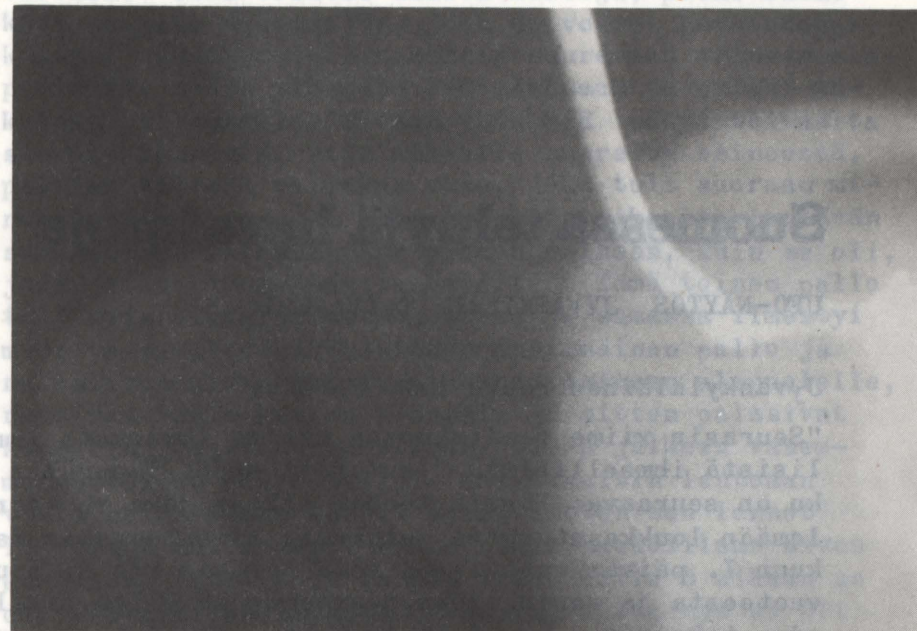
tä tieteenharjoittajia, jotka tietämyksen puuttuessa käyttävät virka-asemaansa ja titteleitään sanojensa tueksi. Tiedemiesten ja virkamieskunnan julkisuuteen antamat lausunnot ovat pahasti ristiriidassa heidän hiljaisuudessa järjestämiensä toimenpiteiden kanssa. Pudasjärven aluetta julkisuudessa enimmäin epäilleet ovat olleet ensimmäisinä pyrkimässä valtausvarauksin ja porauslaittein varmistamaan osuutensa oletetuista mineraaleista. Samat piirit ovat myös täysin unohtaneet, että alueella toimivat Ufo-tutkijat ovat antaneet viitteelliset perustiedot vapaasti käytettäväiksi ja suoraan mm. näille epäilijöille.

Toiminnan jatkuessa totuus paljastuu sekä Ufojen että uraanin osalta, toivon mukaan.



Kuva n:o 1, 5.11.1970

Lautasmaisen ufon aiheuttamat ohikulkujäljet.



Kuva n:o 2, 14.3.1971

Tällainen hattu aiheuttaa kuvassa n:o 1 näkyvät jäljet

#### HELSINGIN UFOKERHO

Kerho kokoontuu Balderin salissa

Aleksanterinkatu 12 tiistaisin

4 viikon välein aikaisemmasta il-

moituksesta poiketen seuraavasti:

19.10., 16.11., 14.12.

Tilaisuudet alkavat klo 19.00

## Suomessa tehtyjä havaintoja

### UFO-NÄYTÖS JYVÄSKYLÄN TAIVAALLA

Jyväskyläläinen rouva N.N. kertoo:

"Seurasin viime maaliskuussa kotini ikkunasta ihmeellisistä ihmeellisintä "lentonäytöstä". Tapauksen kulku on seuraava: Nousin tuohon aikaan joka yö verryttelämään loukkaantunutta jalkaani, niin tuonakin maaliskuun 7. päivän vastaisena yönä heräsin klo 2, nousin vuoteesta ja menin olohuoneeseemme kävellen siellä edes takaisin, kun melkein kohta silmiini osui ulkopäin tuleva valo. Tämän huoneen lännenpuoleinen seinä on koko pituudeltaan ikkunaa, siitä avautuva maisema on avara, metsän reuna on vasta noin kilometrin päässä. Menin aivan ikkunan ääreen ja etsin kohdetta josta silmiini tullut valo oli lähtöisin ja silloin näin vasemmalla, lounaassa, metsän reunan yläpuolella suurikokoisen, soikeahkon tulenvärisen "esineen", joka valaisi ympäristönsä, niin että näytti siltä kuin sen valo olisi tullut sen alapuolella olevien puiden oksien välistäkin. Katseltuani sitä noin 15 minuutin ajan näin kuinka vasemmalta tuli näkökenttään nopeaa tasaista vauhtia tulenvärisen, hieman potkupalloa pienempi esine. Se lensi suoraan tuon paikoillaan pysyvän soikean esineen alapuolelle, pysähtyi, sen väri muuttui kirkkaan punaiseksi, se nousi jonkin matkaa ylöspäin kohtaan, joka oli hieman hämärä verrattuna muuten kirkkaaseen suureen esineeseen. Se näytti pysähtyvän hetkeksi ja sitten se lähti takaisin samaan suuntaan, mistä oli tullutkin, ja nyt sen väri oli taas niinkuin alussa, siis tulenvärisen.

Tämä toistui useita kertoja, pieni esine kävi jossain vasemmalla, jota en voinut havaintopaidaltani nähdä ja tuli takaisin suuremman esineen alapuolelle, nousi ylöspäin sen alaosaan ja palasi takaisin vasemmalle. Sitten yhtäkkiä näkyi taivaalta suoraan lännestä, siis oikealle suuresta esineestä, pilvien välistä voimakas valo, joka tuli suoraan minua kohti ja samassa näin nyt myös oikealta lentävän samanlaisen tulenvärisen pienen esineen, kuin se oli, joka jatkoi lentojaan vasemmalta. Tämä toinen pallo tuli siis oikealta metsän takaa ja samassa ilmestyi myös vasemmalta näkökenttään ensimmäinen pallo ja ne tulivat aivan yhtäkkiä suuren esineen alapuolelle, nousivat vähän matkaa ylöspäin ja sitten palasivat kumpikin omalle suunnalleen. Tämän jälkeen vasemmanpuoleinen pallo jatkoi edestakaisin lentoaan vielä noin kahden tunnin ajan, sitten sen lennot loppuivat mutta suuri esine näkyi paikoillaan aivan kirkkaana vielä noin tunnin ajan. Kello 5 aikaan se oli vielä siinä samassa paikassa, mutta nyt se oli paljon himmeämpi, väriltään vaalea ja näytti olevan ikäänkuin kauempana.

Sattui niin, että tuona yönä perheeni muut jäsenet olivat pois kotoa, katselin siis aivan yksin tuota ihmeellistä lentonäytöstä. Aamulla soitin jyväskyläläisiin sanomalehtiin, mutta niistä sanottiin, että on tullut paljon ilmoituksia ufoista, joten ilmoitukseeni ei kiinnitetty sen enempää huomiota." (AN)

### UFO Merikarvialla.

Perjantaina 27.8.1971 klo 17.30 oli Heikki Koskinen Kokemäeltä kalastamassa kahden toverinsa kanssa Merikarvian Ouran saaristossa. Tällöin miehet havaitsivat noin 2 km päässä olevasta kallioluodosta nousevan ylös ison, mustan, pallonmuotoisen esineen. Nousemistaan esineen liike oli pyörivä, se vuoroin laski, vuoroin nousi, kunnes se saavutti 500 m korkeuden. Tämän jälkeen esine muuttui soikean muotoiseksi ja

sai hieman punertavan värisävyä. Sitten se nousi yhä yleemmäksi ja häipyi näkyvistä. Esine oli näkyvissä noin puolen minuutin ajan. Mainittakoon, että Heikki Koskinen on amatööri moottori- ja purjelentäjä ja tottunut tekemään ilmakehän havaintoja.

Anja Lund

#### UFO KIRKKONUMMELLA

Rouva R.H. Olarista oli 14.9.1971 klo 20.05 - 20.20 välisenä aikana miehensä ja kahden tyttärensä kanssa matkalla Evitskogista kotiinsa Olariin, kun he näkivät erittäin kirkkaan valkohehkuisen Ufon. Se oli noin kuun kokoinen, soikea ja litteähkö ja se lensi säännöllistä hyvin hidasta vauhtia juuri Seutulasta nousseen vuorolentokoneen alapuolella noin 400 - 500 metriä maanpinnan yläpuolella. Suunta oli etelästä länsi-lounaaseen. He pysäyttivät autonsa ja sammuttivat valot ja menivät ulos katselemaan näkyä. Heidän autonsa taakse oli pysähtynyt toinen henkilöauto, jossa oli ainakin kolme henkilöä. Myös he katselivat samaa näkyä. Ufo liikkui äänettömästi noin yhden kilometrin etäisyydellä heistä Karjaalle päin. Lentokone oli ehtinyt jo mennä ja sen ääni hävitä. Siinä hetkellä kun Ufo oli suoraan lentokoneen alapuolella sen suhde lentokoneeseen oli suuri. Noin kuuden minuutin katselun jälkeen he lähtivät jatkamaan matkaansa kehätielle. Vielä sieltä he näkivät saman Ufon, joka eteni lännestä nousseita pilviä päin. Havaintoaika oli kaikkiaan noin 15 minuuttia.

Samana iltana nähtiin Tapiolassa kiikarilla kello 23.15 outo lentäjä, joka ei ollut satelliitti, lentokone eikä lintu, ei tähdenlento eikä muukaan tunnistettava esine. Kiikarilla katsottuna se oli noin 10 kertaa suurempi kuin satelliitti, ei kirkas, paljain silmin sitä ei näkynyt. Lento oli nopeaa ja lentoaika noin 20 sekuntia sen lentäessä noin

puolet taivaankannesta. Muoto oli kolmiomainen ja suunta oli Tapiolasta Kirkkonummelle päin eli itä-kaakosta länsi-lounaaseen.

Tuija Salmi

#### UFO VEHMAALLA?

Olimme vaimoni kanssa nukkumassa Vehmassalmen rannassa olevan talomme toisessa kerroksessa. Oli yö 15 ja 16.7.1971 välisenä aikana. Nukuimme sikeästi, samoin 3 lastani, jotka nukkuivat toisessa huoneessa, jonka kohdalla on parveke. Heräsin itse yöllä noin 1 - 2 välillä kun aloin kuulla kimeää puhetta, lähinnä sellaista, joka muistutti pientä kinaa. Puhetta kuullosti vieraskieliseltä, joten en saanut siitä mitään kuvaa, ei se ainakaan mitään tunnettua puhetta ollut. Ajattelin ensin, että lapset puhuvat unissaan ja nukahdin uudestaan, kunnes taas heräsin uudelleen samaan ääneen. Menin lastenhuoneeseen katsomaan ja totesin, että puhe tuli parvekkeen takana olevan katon päältä tai siitä suunnasta. Palasin sänkyyni ja ajattelin asiaa kunnes nukahdin uudestaan enkä älynnyt mennä katsomaan, koska olin kuoleman väsynyt. Hetken kuluttua heräsin kolmannen kerran painostavaan ilmaan ja siihen, että vanhin 5 v. poikani alkoi voihkia ja oksentaa pitkin lattiaa ja sänkyä, ja tähän myös vaimoni heräsi ollen myös huonovoitinen. Avasimme ikkunan, koska sisällä oli painostava olo. Itse en saanut unta tuntiin tukalan olon tai ilman takia. Aamulla vaimoni oli pyörtymisen partaalla kun lähdin työhön. Soitin klo 10 kotiin ja kysyin, kuinka lapset ja vaimoni jaksoivat ja sain kuulla, että kaikki olivat täysin lamassa ylenantaen joka ikinen. Talossamme nukkui myös tuona yönä kolme vanhempaa ihmistä, mutta he nukkuivat toisella puolella rakennusta, eivätkä kuulleet mitään. Kerroin monille ihmisille kokemuksistani seuraavana aamuna ja monet heistä uskoivat, että taloni katolla tai parvekkeella oli ollut ufoja.

Pekka Siitoin

## Renkaiden arvoitus

### Ufon jälkiä

VIMANassa n:o 3/1969 kerroimme Vilppulan renkaista. Viime elokuussa saimme tutkittavaksemme uuden tapauksen Helsingin Puotilassa. Jälki oli pienempi mutta vahvempi kuin Vilppulassa:

- renkaista kuollut muu kasvillisuus kuin sienet, maassa voimakas mattomainen sienirihmasto
- uloimman renkaan reunoilla kasvoi rusehtavan ker-manvärisiä, suuria hetulasieniä (suurin mitattu halkaisija 43 cm)
- uloimman renkaan halkaisija 5.70 - 6.30 m ja leveys 60 cm
- seuraava rengas 10 cm sisempänä, leveys 30 cm, ei yhtä selvä kuin uloin
- sisin rengas 10 cm sisempänä, leveys 10 - 15 cm, hyvin epäselvästi havaittavissa
- renkaitten keskellä ja välissä huomattavasti rehevämpää ja tummempaa kasvillisuutta kuin ulkopuolella
- jäljen yläpuolella sähkölinja

Säteilymittauksia ei ole vielä suoritettu.

Elokuun 22. päivänä kävimme jälleen Vilppulassa:

Lisää kuusentaimia oli kuollut. Renkaassa kasvoi samanlaisia sieniä kuin Puotilan renkaassa, tosin hieman pienempiä. Renkaiden löytäjä kertoi, että löydön jälkeen joka kesä on syntynyt uusi rengas entisten ulkopuolelle.

### Uusi teoria

Sienien suuren koon vuoksi kerroin tapauksista sieniasiantuntija, professori Toivo Rautavaaralle, joka suoralta kädeltä kertoi, että renkaiden aiheuttaja lienee sieni nimeltä

### Jättiläismalikka (Clitocybe Gicante)

Sieni on harvinainen Suomessa (parikymmentä tiedossa) eikä ilmesty joka kesä. Vanha kansa kutsui sen aiheuttamaa jälkeä noidankehäksi ja Englannissa Fairyring'iksi (keijujen karkelopolku).

- Se kilpailee kosteudesta ja ravinnosta sekä mahdollisesti erittää jotain antibioottia ja näin tappaa pintakasvillisuuden (myös kuusentaimet, joiden juuret ovat lähellä maanpintaa).
- Se leviää säteittäisesti muodostaen pyöreän renkaan, jollei ole esteitä (kuten Vilppulassa oli kiviä - katiskamuoto).
- Lahotessaan sieni typpilannoittaa maan (mistä johtuu kasvien rehevyys ja tumma väri).
- Sienet keräävät mm. kaliumia, Luonnossa on yleisesti Ka-40, jota myös kerääntyy sieniin (tästä ehkä johtui Vilppulan renkaiden pienenpieni radioaktiivisuus)
- Sähkölinjan osuus Puotilassa lienee sattuma.

### Uusia kysymyksiä

Tämä ei todista, ettei mm. Vilppulassa laskeutunut ufo joka olisi vaikuttanut jäljen syntymiseen. Tämänhetkisen tiedon perusteella näyttää, että jälki on sienien aiheuttama, mutta en tiedä, mistä sieni tulee ja miksi se on niin harvinainen, vaikka se on vahva.

Kiitos tiedoista prof. Rautavaaralle. Muuten yhdestä jättiläismalikasta voi saada herkullisen sieniaterian, joten seuraavalle ufo-rengasmatkalle kori mukaan (ei tarvitse ryöpätä).

Timo Pyhälä

LENTÄVÄ LAUTANEN VALOKUVATTU SMOOLANNISSA

Haastattelu julkaisusta G.I.C.O.F.F. n:o 3/71  
Information  
suom. Ritva Karivieri



Copyright GICOFF (Göteborgs Informations  
Center för Oidenfierade Föremål)

Aika: torstai 6.5.1971 klo 09.55

Paikka: Stora Spänneberget, 5 km Skillingsarydistä  
koilliseen

Kuvaaja: 25-vuotias nosturinkuljettaja Lars Thörn

K: Missä olit kun näit kohteen?

V: Ajoin mopedilla kohti Stora Spännebergetiä ja  
minulla oli 4-vuotias poikani takanani. Yhtäkkiä  
näin jotain, joka kiilteli kukkuloiden yläpuolel-

la koillisen suunnassa. Pysähdyin ja nousin mope-  
dilta ja juoksin parikymmentä metriä ylös rinnet-  
tä nähdäkseni paremmin.

K: Mitä sinä näit?

V: Minä näin aluksen, joka laskeutui alaspäin lopul-  
ta pysähtyen. Tämän näin juostessani eteenpäin  
paremmin nähdäkseni.

K: Mikä esti näkyvyyttäsi?

V: Puut, kukkulat ja vuoriryhmä peittivät aluksen  
sen kulkiessa. Minä vain kuitenkin nähdä aluksen  
hyvin selvästi puiden ja bunkkerin välissä. Se  
seisoi hiljaa n. 50 - 60 sekunttia. Melkein sa-  
massa otin esiin kamerani ja otin kaksi kuvaa.

K: Miten otit kuvat?

V: Ensimmäisen kuvan otin seisaaltani ajattelemaatta-  
kaan asetella kameraa. Ennenkuin otin toisen ku-  
van asetin kameran ja menin alas polvilleni saa-  
dakseni niin hyvän kuvan kuin mahdollista.

K: Seisoiko kohde hiljaa sinä aikana kun kuvasit sitä?

V: Ei, sitä se ei tehnyt. Se seisoi ja keinui koko  
ajan.

K: Panitko merkille joitakin yksityiskohtia kohtees-  
sa?

V: Minä näin kupolin yläpuolella ja melko voimak-  
kaasti ulkonevan osan aluksen alla. Aivan kupol-  
in alla näin hiukan ääri viivoja jostakin, joka  
oli harmaa ja punainen väriltään. Kupolin alla,  
missä kiekko on, näin vihreän nauhan, joka kulki  
ympäri. Tämä nauha ei peittänyt koko kiekon reunaa,  
ainoastaan alemman puolen. Aluksen pohjassa näin  
punaisen väri vaihtelun. Koko aluksen ympärillä  
oli kuin sädekehä. Väri oli heikko roosa, melkein  
violetti.

K: Näitkö mitään pyörimistä?

V: En ole oikein varma, pyörikö se vai ei.

K: Huomasitko mitään ääntä?

V: Sen tein. Se oli viuhuva tai suhiseva ääni, joka tuli 10 - 15 sekunnin väliajoin.

K: Miten suuren arvioit kohteen olleen?

V: Sitä on hyvin vaikea sanoa. Voi vain arvailla. Suunnilleen kymmenen metriä läpimitaltaan.

K: Kuinka kaukana sinusta arvioit kohteen olleen?

V: Ensimmäisen laskelmani mukaan aluksen olisi pitänyt olla Boglös-järven yläpuolella, mutta kun ajattelin lähemmin, vähennän matkaa hiukan.

K: Kohteen korkeus?

V: Sitä en osaa sanoa, en uskalla edes arvailla. Tiedän vain, että se oli noin 10 - 15<sup>o</sup> horisontin yläpuolella.

K: Miten se katosi?

V: Se katosi etelän suuntaan. Nopeutta vertaisin havainnon loppuaikana J-35 Drakeniin.

Etäisyys bunkkeriin kuvaajasta oli 20 metriä.

Bunkkerin korkeus noin 3,5 metriä.

Etäisyys Boglös-järvelle valokuvaajasta 300 metriä.

Kamera on pieni Minolta 16 mm, ns.vakoilijakamera.

Valokuvalaboratorio A-Kopion, Göteborg, lopputulos filmin tutkimuksesta:

NEGATIIVI ON AITO

## ONKO AVARUUDESSA MUITA IHMISOLENTOJA

Voice of American radio-ohjelma: "Studio Yksi"

Sunnuntai 29.8.1971 klo 16.30 - 17.00

Tuottaja: Michael Hamilton

Toimittajat: Jack Whitsel, Larry West, Stuart Spencer

- Olen ihminen, maapallolainen, sidottuna omalle pienelle planeetalleni, joka on vain mitätön hiukkanen avaruuden äärettömyydessä.

- Jo kauan on ihminen miettinyt, onko hänen tällä planeetalla edustamansa elämän muoto ainutlaatuisista avaruudessa.

- 1600-luvulla osoitti fyysikko Isaac Newton elämän ja olemassaolon lakien olevan samat kaikkialla universumissa.

- Miksei siis myös elämää voisi olla muualla.

- Yhä useammat tiedemiehet ovatkin alkaneet uskoa näin olevan. He tutkivat nyt, kuinka monilla planeetoilla voisi olla elämää ja - kuinka monilla niistä voisi olla älyllistä elämää.

- Ihminen on alkanut tutkia avaruutta. Astronautit ja kosmonautit ovat kiertäneet maapalloa ja jopa käyneet toisella taivaankappaleella - Kuussa.

- Mikseivät siis myös toisten maailmojen asukkaat voisi matkustaa avaruudessa.

- Onko avaruudessa muita Ihmisolentoja?

- Jotkut ihmiset sanovatkin nähneensä heitä - tai heidän aluksiaan, joita kutsutaan lentäviksi lautasiksi ja UFOiksi.

Sitten haastateltiin Flying Saucer News'n (Lentolautasuutiset) päätoimittajaa, joka kertoi saavansa hyvin usein ilmoituksia näistä lentävistä esineistä. Hän kertoi esimerkkinä tapauksen, jossa hyvin monet henkilöt näkivät noin 15 jalan läpimittaisen UFO:n.

- Epäilemättä kysymyksessä on myös osaksi täysin luonnollisia ilmiöitä, mutta hyvin monet luotettavat henkilöt ovat nähneet tällaisia aluksia ja niiden ohjaajia.

Seuraavana oli haastateltavana NICAP:n johtaja Donald Keyhoe. Hän kertoi tapauksen 250 jalan läpimittaisesta UFOsta, joka ilmestyi erään kylpylärannikon yläpuolelle.

Kolmas haastateltava oli New York Timesin tiedetoimittaja, joka kertoi henkilökohtaisesti suhtautuvansa hyvin vakavasti UFOihin ja myön hän kertoi muuttaman UFO-tapauksen.

- Olen ihminen, maapallolainen. Olen aina halunnut kommunikoida toisten ihmisolentojen kanssa. Haluan myös pystyä kommunikoimaan toisten avaruuden sivilisaatioiden kanssa.
- Mikseivät siis myös muiden maailmojen asukkaat haluaisi kommunikoida meidän kanssamme?
- Näin onkin jo tapahtunut, sanovat radioastronomit. Avaruudesta on saapunut merkillisiä signaaleja niin kauan, kuin ihminen on pystynyt kuuntelemaan avaruusääniä radioteleskoopeillaan.
- Onko avaruudessa muita ihmisolentoja?
- Olen ihminen, maapallolainen ja haluan pystyä laajaan kommunikointitoimintaan.
- Onko avaruudessa muita ihmisolentoja?
- Nykyiset tutkimukset näyttävät näin olevan.
- Toivokaamme niin.

"Ohjelma antaa todellakin aihetta uskoa USA:n ilmapvoimien suhtautumisen UFO-asioihin muuttuneen" toteaa ohjelmaa kuunnellut Ilkka Seppänen Imatralta.

Kiril Terziev:

#### UFOT JA ILMASSA TAPAHTUVAT KEMIALLISET REAKTIOT

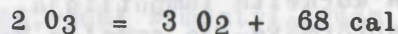
Jugoslavialainen Kiril Terziev on jälleen ystävällisesti välittänyt toimituksellemme aineistoa ufoja koskevista tutkimuksistaan. Hänen artikkelinsa "Kemialliset reaktiot" lähtökohtana on käsitys, että ufojen liike-energian lähteeseen liittyy voimakkaita ilmapirtauksia ja korkeita lämpötiloja, jolloin ilmamolekyylien yhteentörmäys- ja samalla kemiallisen reaktion todennäköisyys on tavallista suurempi. Tämän pohjalta hän tulkitsee esimerkiksi ufohavaintoihin silloin tällöin liittyneet hajuaistimukset. Kiril Terziev'in käsityksen puitteissa voitaneenkin, ainakin alustavasti, hajuaistimuksia luontevasti ymmärtää (miltei riippumatta asianomaisen asenteesta ufoja kohtaan yleensä), tosin näitä puitteita on luultavasti pakko laajentaa hänen artikkelissaan esittämistä pelkästään ilmamolekyyilleille ( $O_2$ ,  $N_2$ ) tapahtuvista reaktioista myös muun tyyppisiin reaktioihin. Olisikin hyvä, jos lukijapiirimme kemistit saisivat seuraavasta hiukan lyhennetystä Kiril Terziev'in artikkelista virikettä jatko-pohdiskeluihin:

Seuraavassa rajoitutaan vain ilmamolekyylien keskinäisiin reaktioihin. Ilma koostuu useista kaasumaisista alkuaineista ja yhdisteistä, joista pääosan muodostavat happi ( $O_2$ ) ja typpi ( $N_2$ ). Myöskin hiilidioksidi ( $CO_2$ ) ja vesihöyryä ( $H_2O$ ) esiintyy aina ilmassa, tosin vaihtelevin määrin. Lisäksi ilmassa on tomua ja tilapäisluonteisia yhdisteitä. Jalokaasuihin, ilmarenneosia nekin, ei meidän tässä yhteydessä tarvitse kiinnittää huomiota. Mainitsemme seuraavassa eräitä kemiallisia reaktioita, jotka ovat mahdollisia niiden olosuhteiden vallitessa, joita esiintyy ufojen liike-energian lähteen yhteydessä. (Terziev'in käyttämä ilmaus "propulsion system" on tässä pyöreästi käännetty "liike-energian lähteeksi".)

### Otsoni (O<sub>3</sub>)

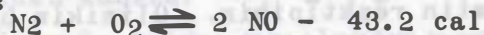
Kun happikaasussa tai ilmassa kehittyy sähköpurkaus, on havaittavissa luonteenomainen tuoksu. Tuoksu aiheutuu uudenlaisen kaasumaisen yhdisteen, otsonin, muodostumisesta. Otsonin molekyyli koostuu kolmesta happiatomista (O<sub>3</sub>), kun taas tavallisen hapen molekyyli koostuu kahdesta happiatomista (O<sub>2</sub>).

Tavallisissa lämpötiloissa otsoni on varsin stabiili (pysyvä), mutta lämpötilan noustessa se hajoaa jälleen happikaasuksi. Hajoamiseen liittyy lämpöenergian vapautumista:



### Typpioksididi (NO)

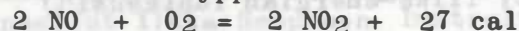
Tavallisten olosuhteiden vallitessa typpi ja happi eivät reagoi keskenään. Mutta hyvin korkeissa lämpötiloissa, esim. ilman sähköpurkauksen yhteydessä, typpi voi suoraan yhtyä happeen muodostaen typpioksidia. Senpä tähden ukkosilmojen aikana typpioksidia aina muodostuukin. Reaktio, jossa typpioksidia syntyy, on käänteinen, ja se vaatii sujuakseen suuren määrän lämpöenergiaa:



Matalissa lämpötiloissa reaktio käy miltei täydelleen alemman nuolen suuntaisesti, ts. typpioksidia muodostuu hyvin vähän. Lämpötilan noustessa ylempi nuoli tulee yhä enemmän kuvaan mukaan, tosin hyvin hitaasti niin että vieläpä 1000°C lämpötilassa kaasuseoksessa on vain noin 1 % typpioksidia. Lämpötilan laskiessa typpioksididi hajoaa jälleen typeksi ja hapeksi. Mutta mikäli kaasuseos jäähtyy nopeasti, ei syntynyt NO ehti hajota ja koska toisaalta alemmissa lämpötiloissa reaktio sujuu hyvin hitaasti, voi sama typpioksidimäärä, joka syntyi korkeassa lämpötilassa, edelleenkin esiintyä kaasuseoksessa.

### Typpidioksididi (NO<sub>2</sub>)

Typpioksididin luonteenomaisin piirre on sen kyky halukkaasti ja lämpöenergiaa vaatimatta yhtyä happeen muodostaen tummanväristä typpidioksidia:



Jos esimerkiksi avaa typpioksidisäiliön tulpan, niin sen kohdalla on tuota pikaa nähtävissä tumma typpidioksidipilvi.

Typpidioksididi on tumma, myrkyllinen kaasu, jolla on oma luonteenomainen tuoksunsa. Se tiivistyy helposti punertavaksi nesteeksi (kiehumispiste on 21.3°C), joka hiljaksen jäädytettäessä hehkuu, jäätyen vihdoin -10°C:ssa, jolloin se muodostaa värittömän kiteisen massan. Toisaalta typpidioksidia lämmitettäessä sen väri tulee voimakkaammaksi ja 140°C:n lämpötilassa se on miltei mustaa. Tätä korkeammassa lämpötilassa se hajoaa NO:ksi ja hapeksi. Matalissa lämpötiloissa typpidioksididi esiintyy pääasiassa molekyyli muodossa N<sub>2</sub>O<sub>4</sub>, korkeammassa (140°C) muodossa NO<sub>2</sub>.

Typpidioksididi on hyvin tehokas hapetin ja useat aineet voivatkin syttyä tuleen sen vaikutuksesta. Typpidioksididin hengittäminen on vaarallista.

Edellä mainitut kemialliset reaktiot edustavat vain sellaisten ilmamolekyylien mahdollisia muunnoksia, jotka ovat liike-energian lähteen avulla saaneet kiihtyvyyttä ja ovat yhteentörmäyksissä ionisoituneet ja siten tulleet kemiallisesti aktiivisiksi. Uskon, että on mahdollista, eikä vain periaatteessa, luetteloida ufojen liike-energian lähteisiin liittyvien alkuaineiden ja yhdisteiden keskinäisiä reaktioita sekä reaktioita, joita tapahtuu jo muodostuneiden yhdisteiden kesken (vrt. NO<sub>2</sub>).

Edellä mainittujen reaktioiden ulkonaisia tunnusmerkkejä ovat siis seuraavat ilmiöt: tuoksu, savun muodostus, värillisen nesteen muodostus, joka jäädytettäessä hehkuu, kiteisen massan muodostus. Samantapaiset seikat saattavat viitata myös muiden yhdisteiden syntyreaktioihin: tuoksu, eriväristen savujen muodostus, yleensä höyryn muodossa olevan nesteen muodostus, jolloin höyry saattaa olla värillistä ja hehkua, kiteiden muodostus jne.

On olemassa monia viitteitä siihen suuntaan, että

ufojen yhteydessä tosiaan esiintyy yllä kuvaillun kaltaisia kemiallisia reaktioita.

Esimerkitapauksia (numero tapauksen lopussa viittaa lähdekirjaan)

- Wellford, Etelä-Karolina, heinäkuu 1964. Hehkuva esine, joka muistutti nurinpäin olevaa hyrrää. Silminnäkijä tunsi formaldehydiltä muistuttavaa hajua.
- Blenheim, Uusi Seelanti, 13.7.1959. Lautasen muotoinen hehkuva esine. Ilmassa tuntui pippurilta muistuttava haju (2).
- Beaumont, Ranska, 5.10.1954. Lentävä laite, joka "menetti valoisuutensa" silminnäkijöitä lähestyessään. Nämä tunsivat "kuin nitrobentseenin" hajun (2).
- Tallulah Falls, Georgia. heinäkuun alku 1964. Kupin muotoinen esine, josta jäi jälkeen "jarrunesteeseen" tai "kasvoveteen" verrattava haju (2).
- Connesville, Indiana, 1.8.1966. Valaiseva esine, muodoltaan kuin kaksi vastakkaista, reunoistaan kiinnitettyä paistivaa. Silminnäkijä tunsi rikiltä tai rikin ja parkkihapon sekotukselta vaikuttavaa hajua (5).
- Cherry Creek, New York, 19.8.1956. Suuri soikea esine, joka oli kuin kaksi reunoistaan kiinnitettyä tarjotinta ja jonka alapuolella oli punaista valon hehkua tai höyryä. Sen lähdettyä maan pinnalta löytyi purppuran väristä ainetta. Pilvet, joihin esine hävisi, hehkuivat vihertävää valoa. Silminnäkijät huomasivat ilmassa oudon hajun (5).
- Diamantina, Brasilia, 20.8.1962. Kaksi suurta pallonmuotoista hehkuvaa esinettä, niistä erkani keltaista kitkerän hajuista savua (4).
- Tranca, Argentina, 21.10.1963. Viisi hehkuvaa, kuvullista kiekkomaista laitetta. Niiden läheisyydessä havaittiin ilmassa voimakas "rikin" katku. Kaksi kiekkoa jätti jälkeensä savunkaltaista sumua, joka

pysyi koossa useiden minuuttien ajan (4).

- Hobbs, Uusi Meksiko, 2.6.1964. Hyrrältä näyttänyt esine, josta lähti savua, mustaa nokea ja tulta, syöksyi alas taivaalta ja leijaili erään lapsen yllä. Lapsen kasvoissa ja kaulassa syntyi turvotusta. Hänen kasvoilleen, kaulalleen ja paidalleen joutui nokimaista ainetta (4).
- Fort Belvoir, USAn armeijan varuskunta, syyskuu 1957. Tumma renkaanomainen esine, joka "vaikutti kiinteältä" ei "savulta". Myöhemmin mustan kiekon ympärille kertyi savua. Valokuvattiin kuusi kertaa (7).
- Bordesley Green, Birmingham, Englanti, 18.6.1969. Isoa kumirengasta muistuttanut savurengas, savu mustaa, öljymäistä. Sillä oli jonkinlainen sisusosa, jonka ympärillä tapahtui palamista. Aika ajoin se oli miltei täydellinen ympyrä, mutta ajalehtiessään taivaalla se hajaantui hiukan tuulen vaikutuksesta. Kaksi valokuvaa (F.S.R. vol.15 N:o 5, 1969)
- Santa Ana, Kalifornia, 3.8.1965. Lautasenmuotoinen ufo, valokuvattiin neljä kertaa. Kun ufon vauhti ja korkeus lisääntyivät, siitä jäi jälkeen savumainen höyrypilvi, väriltään tumman sininen ja muodoltaan ympyräinen aivankuin se olisi ollut peräisin esineen ulkoreunalta. Tämä rinkelimuotoinen höyryrengas pysyi näkyvissä yli puolen minuutin ajan. Myöhemmin silminnäkijä valokuvasi höyryrenkaan (7).
- Ponta Poren, Brasilia, 21.12.1957. Kaksi suurta hehkuvaa saturnuksenmuotoista ufoa. Laskeutumispaikalla, jonka yläpuolella esineet leijuivat, silminnäkijät havaitsivat outoa ilmassa leijailevaa valaisevaa utua, jonka kevyt tuulenvire hiljalleen hajotti (4).

"Enkelin tukka"

Joskus on ilmoitettu nähdyn ufoista erkanevan ainetta, jota kutsutaan "enkelin tukaksi". Sitä kuvaillaan kuitumaiseksi aineeksi, jota laskeutuu maahan suurin määrin, mutta joka on pysymätöntä ja hajoaa kadoten pian putoamisen jälkeen. Sitä on myös kuvailtu hänäkin seittiä

muistuttaviksi säikeiksi, jotka ovat leijailleet maan pinnalle ja jääneet riippumaan puhelinlankojen ja puiden oksien varaan. Näiden "serpentiinien", joiden on ilmoitettu kattaneen jopa 0.25 neliömailin (n.0.6 km<sup>2</sup>) alueita, on myös kerrottu häviävän niitä kosketettaessa, palavan sytyttämisen jälkeen sellofaanin tavoin ja hajoavan ja katoavan tutkimuksen kestäessä (7). Selitystä enkelin tukalle ei vielä tunneta. On kuitenkin arveltu, että se "olisi muodostunut epästabiilissa tilassa olevista ionisoituneista hiukkasista. On ehdotettu, että enkelin tukka -tapaukset, jotka usein liittyvät ufohavaintoihin, johtuvat yksinkertaisesti hyvin nuorten hämähäkkien suurista joukkomuutoista; tätä hypoteesia ei ole etenkin biologien keskuudessa erikoisemmin kannatettu". (1)

- Oloron, Ranska, 17.10.1952. Vaalea, "ei valaiseva" kapea 45° kulmassa leijaillut sylinteri ja kolmisenkymmentä muuta värillistä pallonmuotoista esinettä kulkivat samaan suuntaan. Jokainen näistä oudoista esineistä jätti jälkeensä runsaan vanan, joka hajosi pudotessaan hitaasti maahan. Useiden tuntien ajan puissa, puhelinlangoilla ja talojen katoilla oli tätä ainetta (2).

- Gaillac, Ranska, 27.10.1952. "Pystyssä ollut sylinteri" tai "pilvisikari" leijui kaupungin yläpuolella. Taivaalta putosi vaaleata ainetta, joka levittäytyi puihin ja talojen katoille, hajosi nopeasti (1).

#### Liike-energian lähteen ulkopuoliset reaktiot

Tietyissä tilanteissa ufon liike-energian lähde säteilee avaruuteen ultraviolettialueella.

Ultraviolettisäteilyllä on monia vaikutuksia esim. rusketusilmiö, palovammat, mutta tässä yhteydessä tarkastelemme vain lyhyesti ultraviolettisäteilyn kemiallisia vaikutuksia. On tunnettua, että ultraviolettisäteet mahdollistavat joitakin kemiallisia reaktioita, jotka normaaliolosuhteissa eivät voi tapahtua. Esimerkiksi, ja tämä on meidän kannaltamme erityisen kiinnostavaa, ultraviolettisäteilyn vaikutuksesta happikaasun molekyylit hajoavat atomeiksi, joista muodostuu otsonia.

Niinpä otsonia voi muodostua myöskin liike-energian lähteen ulkopuolella.

Ultraviolettisäteily saattaa aiheuttaa muutoksia maali-aineessa.

- Ski, Norja 1956. Hohtava kiekko, jossa oli "siivet" ja "jonkinlainen ohjaushytti". Se säteili kirkasta vaaleanvihertävää valoa. Silminnäkijöistä tuntui kuin he olisivat olleet liian kauan ultraviolettisäteilyn valossa. Auton maalin väri muuttui, seuraavana päivänä se muuttui entiselleen (11).

#### Lähdekirjallisuus:

1. Jacques Vallée, Anatomy of a Phenomenon, Neville Spearman, London, 1966
2. Jacques and Janine Vallée, Challenge to Science, Neville Spearman, London, 1967
4. Coral E. Lorenzen, Flying Saucers/the Startling Evidences of the Invasion from outer Space/, Signet Books, New York, 1966
5. Jim and Coral Lorenzen, UFOs Over the Americas, Signet Books, New York, 1968
7. Scientific Study of Unidentified Flying Objects/ Condon Raport, Bantam Books, New York, 1969
11. Brinsley Le Poer Trench, The Sky People, Neville Spearman, London, 1968

(lyhennellen suom. Pekka Teerikorpi)

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

A F S C A : n J Ä S E N E T

Kaikki tilaukset ym kirjeenvaihto tapahtuu nykyisin suoraan päämajaan osoitteella:

AFSCA/Mr. Gabriel Green

2004 North Hoover Street

Los Angeles, 90027 Calif.

USA

Erkki Erähonka, Paukkulantie 31 as.37

50170 Mikkeli 17

## KAIKKEIN HÄMMÄSTYTTÄVIN TAPAUUS

(Jatkoa edellisestä VIMANAn numerosta 2/1971)

Tutkijoiden huomioita

Tohtori Fontesin selostus alkaa näin:

"Herra Antonio Villas Boas antoi omakohtaisesti edellä kerrotun todistuksen vastaanottohuoneessani. Noin neljän tunnin ajan kuuntelimme hänen kertomustaan ja kuulustelimme häntä yksityiskohtaisesti. Pyrimme selvittämään tiettyjä yksityiskohtia yrittämällä saada hänet kiinni ristiriitaisuuksista ja yrittämällä kiinnittää hänen huomionsa eräisiin selittämättömiin kohtiin kertomuksessa nähdäksemme, saisiko tämä hänet sekaistua vai turvautuiko hän mielikuvitukseensa.

Alusta saakka oli ilmeistä, ettei hän ollut luonnevikainen. Hän oli tyyni, puhui luontevasti, hänellä ei ollut hermostuneita kasvojenkouristuksia eikä tunnetasapainottomuutta; kaikki hänen reaktionsa asetettuihin kysymyksiin olivat täysin säännönmukaisia. Hän ei änkyttänyt kertaakaan eikä menettänyt kertomuksen hallintaa. Hänen epärointinsa vastasi täsmällisesti sitä, mitä saattoi odottaa yksilöltä, joka oudossa tilanteessa ei osaa selittää tiettyjä tosiseikkoja. Sellaisina hetkinä, vaikka tiesikin, että hänen joitain kysymyksiä kohtaan ilmaisemansa epäilykset voisivat johtaa siihen, ettemme uskoisi häntä, hän vastasi aivan yksinkertaisesti: "En tiedä sitä". tai "En voi selittää sitä".

Kertomuksesta voidaan antaa erilaisia esimerkkejä hänelle itselleen täysin selittämättömistä piirteistä, kuten

- a) valonsäde, joka valaisi maatalan aitauksen, mutta jonka lähtöpaikkaa hän ei tiennyt,
- b) mikä aiheutti traktorin moottorin pysähtymisen ja valojen sammumisen,
- c) miksi aluksen yläosassa oli lakkaamatta kääntyvä, pyörivä "vati",
- d) miksi he ottivat hänen vertaan,
- e) ovi, joka sulkeutui ja tuli osaksi seinää,
- f) oudot äänet, jotka tulivat hänen kertomuksensa henkilöiden kurkuista,
- g) hänessä esiintyneet oireet seikkailua seuraavia päivinä (kuvattu jäljempänä) jne.

Ja sitten toinen asia: eräässä kirjeessään Joao Martinsille hän oli selittänyt, ettei voinut panna kirjeeseen tiettyjä yksityiskohtia, koska hän häpesi niitä. Tämä oli osa "nainen" ja "seksuaaliset suhteet". Hän ei antanut oma-alotteisesti mitään kuvausta näistä yksityiskohdista. Kun kuulustelimme häntä siitä, hän oli häpeissään ja hämillään ja vain suurella hellittämättömyydellä onnistuimme kiristämään häneltä edellä mainitut yksityiskohdat. Häntä myös ujostutti myöntää, että hänen päällään ollut paita revittiin - vastaus kysymykseeni, olivatko he repineet hänen vaatteitaan.

Nämä tunneperäiset reaktiot sopivat hyvin sellaiseen sielullisesti normaaliin yksilöön, jolla on hänen kasvatuksensa ja taustansa.

Emme huomanneet hänessä minkäänlaista taipuvaisuutta taikauskoon tai mystiikkaan. Hän ei ajatellut koneen miehistön olleen enkeleitä, superihmisiä tai pahoja henkiä. Hän piti heitä meidän kaltaisina ihmisinä, mutta toisilta alueilta - joltakin toiselta planeetalta - tulleina. Hän selitti

uskovansa tähän, koska miehistön jäsen, joka saat-  
toi hänet ulos aluksesta, osoitti itseään ja sit-  
ten maata ja sen jälkeen jotakin paikkaa taivaal-  
la - ele, jolla hänen mielestään saattoi olla  
vain tuo merkitys. Ja edelleen, tosiasia, että  
miehistön jäsenillä oli koko ajan puvut suljettui-  
na ja kypärät päässä, osoittaa hänen mielestään,  
että heidän hengittämänsä ilma ei ole samanlaista  
kuin meidän. Olettaen tämän selityksen ilmaukse-  
si siitä, että hän piti naista - ainoa, joka oli  
ilman kypärää ja pukua - eri rotuisena kuin muita  
(mahdollisesti maallista alkuperää olevana, toi-  
sen planeetan olosuhteisiin synnytettyinä ja mukau-  
tettuna), esitin tämän kysymyksen hänelle.

Hän kieltäytyi ehdottomasti hyväksymästä tätä mah-  
dollisuutta väittäen, että hän oli kypärään ja  
pukuun pukeutuneena fyysisesti aivan samanlainen  
kuin toisetkin pituutta lukuunottamatta. Edelleen,  
nainen äänteli puhuessaan samalla tavalla kuin toi-  
setkin, tämä oli myös ollut mukana häntä vangitta-  
essa, eikä millään hetkellä näyttänyt olevan mui-  
den määräysvallan alaisena, vaan hän oli yhtä va-  
paa kuin kuka tahansa heistä.

Kysyin sitten, eikö kypärä olisi saattanut olla  
jonkinlainen naamio, koska nainen kykeni hengittä-  
mään meidän ilmaamme. Hän vastasi, ettei ajatel-  
lut niin, sillä hän uskoi naisen kyenneen kestä-  
mään ilmakehäämme pienen "tapaamishuoneen" sei-  
nissä olevista lyhyistä putkista tulleen savun  
ansiosta. Juuri tämä savu sai hänet voimaan pa-  
hoin. Tämä tosiseikka sekä huomio, että "savua"  
ei ollut missään muissa huoneissa (joissa hän ei  
nähty ainoankaan miehistön jäsenen ottavan pois  
kypäräänsä) saivat hänet päättämään, että savu  
oli jotakin naisen hengittämiseksi välttämätöntä  
kaasua ja sitä tarvittiin huoneeseen juuri siksi,  
että hän saattoi esiintyä ilman kypärää.

Kuten tästä esimerkistä voidaan nähdä, Senhor Antonio  
Villas Boas on hyvin älykäs. Hänen ajattelunsa on

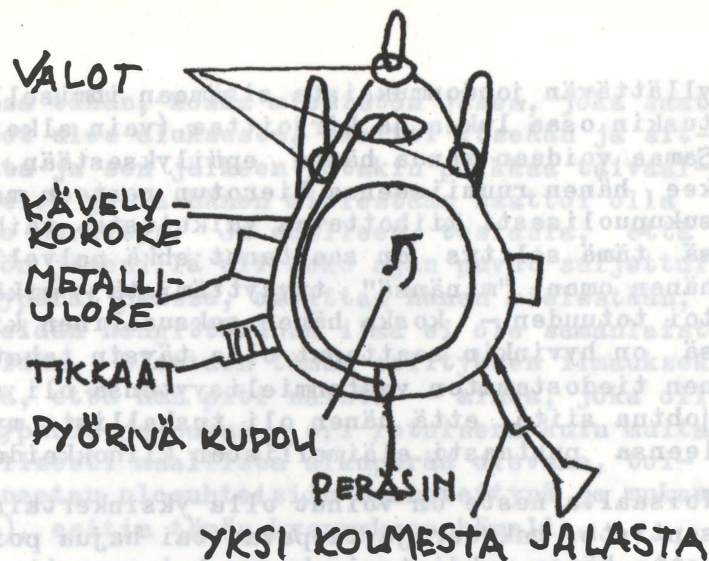
yllättävän johdonmukaista sisämaan ihmiselle, joka  
tuskin osaa lukea ja kirjoittaa (vain alkeiskoulutus).  
Samaa voidaan sanoa hänen epäilyksestään, joka kos-  
kee hänen ruumiiseensa hierotun nesteen mahdollista  
sukupuolisesti kiihottavaa vaikutusta, vaikkakin täs-  
sä tämä selitys on saattanut ehkä palvella enemmän  
hänen oman "minänsä" tyydyttämistä - mikäli hän ker-  
toi totuuden - koska hänen seksuaalinen kiihtymisen-  
sä on hyvinkin saattanut olla täysin tahatonta. Hä-  
nen tiedostamaton vastenmielisyytensä oli saattanut  
johtua siitä, että hänen oli tuskallista myöntää ol-  
leensa puhtaasti eläimellisten kiihokkeiden vallassa.

Toisaalta neste on voinut olla yksinkertaisesti anti-  
septista, bakteereja tappavaa tai hajua poistavaa ai-  
netta hänen puhdistamiseksi tai vapauttamiseksi  
bakteereista, jotka olisivat saattaneet olla vahin-  
gollisia hänen naisseuralaiselleen.

Kysyimme, oliko hänen mielestään jokin hänen toimin-  
noistaan tehty vangitsijoiden henkisen ylivallan tai  
telepaattisen vaikutuksen alaisena. Hän vastasi kiel-  
tävästi. Hän sanoi olleensa tekojensa ja ajatusten-  
sa herra koko seikkailunsa ajan. Millään hetkellä  
hän ei tuntenut itseään ulkoapäin tulevan ajatuksen  
tai vaikutuksen alaiseksi. "Kaiken, minkä he onnistui-  
vat saamaan minulta, he saivat nyrkillä" oli hänen  
kommenttinsa. Hän kielsi vastaanottaneensa minkään-  
laista telepaattista ajatusta tai sanomaa keneltäkään  
heistä. "Jos he ajattelivat pystyvänsä sellaisiin asi-  
oihin", hän päätteli "silloin minun on täytynyt aiheut-  
taa heille melkoinen pettymys".

Hänen muistinsa täytyy myös olla ilmiömäinen; esim.  
yksityiskohtainen kuvaus, jonka hän antoi meille ou-  
dosta koneesta vastaa täydellisesti veistettyä puis-  
ta mallia, jonka hän lähetti Joao Martinsille marras-  
kuussa. Huomattakoon sitäpaitsi, että alus on koko-  
naan erilainen kuin tähän asti kuvatut lentävät lau-  
taset (ikään kuin hän olisi päättänyt olla omaperäi-  
nen jopa tässäkin).

senza palasivat aina edellisen yön tapahtumiin.



Tämän kuukausia aikaisemmin tehdyn puisen mallin ja hänen tänään meille antamansa suullisen kuvauksen (sekä piirroksen) välinen yhtäpitävyys osoittavat, että tällä miehellä täytyy olla erinomainen näkömuisti.

Toisessa kokeessa näytimme hänelle erilaisia vaaleiden brasilialaisten naisten valokuvia nähdäksemme, löytäisikö hän kenestäkään heistä yhdennäköisyyttä, joko piirteissä tai tukassa, koneen miehistön vaaleaan naispuoliseen jäseneen verrattuna. Tulos oli kielteinen. Loppujen lopuksi näytimme hänelle O Cruzeirosa (vuonna 1954) julkaistua kuvaa, Adamskin Venusnaisesta maalattua jäljennöstä, joka oli tehty Adamskin omien ohjeiden mukaan. Villas Boas ei havainnut mitään yhtäläisyyttä huomauttaen, että hänen kohtaamansa henkilön kasvot olivat kapeammat ja kolmion muotoiset alapuolelta, että naisen silmät olivat suuremmat ja vinommat ja että hänen tukkansa oli paljon lyhyempi (ulottui vain niskan puoliväliin) ja järjestetty eritavalla. Hän ei myöskään löytänyt mitään samankaltaisuutta pukeutumisessa.

Koneen piirros ja mitat.

"Villas Boas teki itse tämän piirroksen vastaanottohuoneistossani auttaakseen meitä ymmärtämään kalustetun aluksen yksityiskohdat todistuksessaan. Tätä piirrosta täytyy tulkita Villas Boasin antaman kuvauksen perusteella, joka on melko yksityiskohtainen.

Seuraavana päivänä (lokakuun 17.) Villas Boas palasi paikalle, mihin outo alus oli laskeutunut ja mittasi maasta kolmen jäljen väliset etäisyydet, mitkä vastasivat kolmijalkaa, jonka varassa kone seiso. Nämä mittaukset antavat likimääräisen kuvan aluksen todellisista mittasuhteista: pituus 10,66 metriä, takosan leveys 7,11 metriä.

Tohtori Fontesin lääketieteellisiä tutkimuksia.

"Henkilö: Antonio Villas Boas, ikä 23 vuotta, valkoinen, naimaton, maanviljelijä, asuu Sao Francisco de Salesissa Minas Geraisen valtiossa.

Sairaskertomus: Hänen todistuksensa mukaan on merkitty muistiin hänen lähteneensä koneesta klo 5,30 lokakuun 16. päivänä 1957. Hän tunsu itsensä melko heikoksi, oli syönyt viimeksi edellisenä iltana klo 21 ja oksentanut aika paljon koneessa ollessaan. Hän saapui kotiin uupuneena ja nukkui melkein koko päivän. Hän heräsi klo 16.30, tunsu olonsa hyväksi ja söi tavanomaisen päivällisen. Mutta seuraavana samoin kuin sitä seuraavana yönä hän ei kyennyt nukkumaan. Hän oli hermostunut ja hyvin kiihottunut; hänen onnistui nukahtaa useita kertoja, mutta alkoi heti uneksia edellisen yön tapahtumista aivan kuin se olisi sattunut uudelleen, Sitten hän heräsi sähdykseen, huutoon ja tunsu outojen kaappaajien jälleen kerran ottavan hänet vangikseen.

Koettuaan tämän useita kertoja hän luopui nukkumisyrittäksistä ja koetti kuluttaa yön opiskelemalla. Mutta hän ei voinut tehdä sitäkään, koska ei pystynyt ollenkaan keskittymään lukemaansa; hänen ajatuksensa palasivat aina edellisen yön tapahtumiin.

Aamunkoitteessa hän oli levoton, käveli edestakaisin ja poltti savukkeen toisensa jälkeen. Hän oli väsynyt ja hänen kehoaan särki joka puolelta. Sitten hän joi kupin kahvia syömättä mitään, kuten hänen tapansa oli. Heti tämän jälkeen hän tunsi kuitenkin pahoinvointia, mikä kesti koko päivän. Hän sai myös hyvin ankaran päänsäryn, ohimoiden jyskytystä, mikä myös kesti koko päivän. Hän huomasi menettäneensä kokonaan ruokahalunsa ja pariin päivään hän ei voinut syödä mitään.

Hän vietti myös seuraavan yön kykenemättä nukkumaan samassa tilassa kuin edellisenkin. Tämän toisen yön aikana hän alkoi tuntea kiusallista, polttavaa aistimusta silmissään, mutta päänsärky oli poissa eikä palannut.

Seuraavana päivänä hän tunsi edelleen kuvotusta ja oli täysin ruokahaluton. Hän ei kuitenkaan oksentanut yhtään kertaa, ehkä siksi, ettei pakottanut itseään syömään. Polttava tunne silmissä lisääntyi ja lisäksi ne alkoivat vuotaa jatkuvasti. Kuitenkaan hän ei huomannut siihen liittyvän verentungosta eikä mitakaan merkkejä silmien ärtymyksestä. Hän ei huomannut heikkenemistä näkökyvyssään.

Kolmantena yönä uni palasi ja hän nukkui säännöllisesti. Mutta aina tähän asti, likimain kuukauden ajan, hän on ollut kohtuuttoman unelias. Päivisinkin hän torkahteli jatkuvasti ja saattoi vaipua uneen milloin ja missä tahansa, jopa puhuessaan muille ihmisille. Hänen tarvitsi olla vain hetki hiljaa ja hän nukahti. Koko ajan, uneliaisuuden kestäessä, jatkui myös polttava kipu hänen silmissään, samoin myös liika vedenvuoto. Pahoinvointi kuitenkin katosi kolmantena päivänä, jolloin hänen ruokahalunsaakin palasi, ja hän alkoi syödä säännöllisesti. Hän huomasi, että auringonvalo pahensi silmien oireita, joten hänen oli pakko välttää voimakasta valoa.

Työskennellessään kahdeksantena päivänä hän sai kyy-närvarteensa pienen vertavuotavan ruhjevamman. Seu-

raavana päivänä hän huomasi vamman muuttuneen märkiväksi, tarttuvaksi ja hyvin syyhyäväksi haavaksi. Kun tämä parani, sen ympärille jäi punasinertävä läiskä. Samanlaisia haavoja ilmaantui hänen kyy-närvänsä ja sääriinsä 4 - 10 päivää myöhemmin. Ne tulivat kuitenkin itsestään, ilman edellä sattunutta tapaturmaa ja ne kaikki alkoivat pienestä kyhmystä, jossa oli reikä keskellä; ne olivat hyvin syyhyäviä ja kestivät kymmenestä kahteenkymmeneen päivään. Hän mainitsee niiden kaikkien jääneen kuiyuessaan kauttaaltaan punasinertäviksi. Arvet ovat vieläkin nähtävissä. Missään vaiheessa hän ei huomannut ihotumaa tai polttoa ja samoin hän kieltää nähneensä verenvuotoa ihossaan (punasinisissä läiskissä) tai ruhjevammoja pienemmissä haavoissa (vertavuotavissa läiskissä), jos sellaisia oli ollut, ne olivat jääneet häneltä huomaamatta. Hän mainitsee kuitenkin että viidentenätoista päivänä hänen kasvoihinsa ilmestyi nenän molemmille puolille jotakuinkin symmetrisesti kaksi kellertävää läiskää. Ne olivat jonkinlaisia puolivärittämiä, hieman verestäviä läiskä, jotka katosivat itsestään noin kymmenen tai kahdenkymmenen päivän kuluttua.

Tällä hetkellä hänellä on yhä vielä kaksi pientä parantumatonta haavaa käsivarressaan, viime kuukausina jatkuvasti aika ajoin tulleiden muiden erilaisten arprien lisäksi. Mitkään muut kuvatut oireet eivät ole uusiutuneet tähän mennessä. Hän voi hyvin tällä hetkellä ja pitää itseään terveenä.

Hän kieltää, että hänellä olisi ollut kuumetta, ripulia, verenvuotoa tai keltatautia sairautensa äkillisessä vaiheessa tai myöhemminkään. Toisaalta hän ei huomannut kehossaan karvanlähtöä eikä liiallista hiusten irtoamista lokakuun jälkeen. Uneliaisuuden kestäessä hän ei havainnut olennaista työkyvyn vähenemistä. Hän ei myöskään havainnut sukupuoliviettinsä tai potenssinsa vähentyneen eikä näkönsä tarkkuuden muuttuneen. Hän ei sairastanut anemiasa eikä hänellä ollut märkiviä haavaumia suussa.

## Varhaisempia sairauksia

Hän mainitsee ainoastaan lapsuusajan ihottumasairauksia (tuhkarokko, vesirokko), joihin ei ole liittynyt jälkitauteja. Ei pitkäaikaisia sukupuolitauteja. On kärsinyt muutama vuosi sitten pitkäaikaisesta paksusuolen tulehduksesta, mikä ei vaivaa tällä hetkellä.

## Fyysinen tutkimus

Henkilö on miespuolinen, valkoinen. Hänellä on pehmeä musta tukka, tummat silmät, ei ilmeisesti sairasta mitään äkillistä tai parantumaton tautia. Ruumiinrakenne: pitkäraajainen, hintelä. Kasvot: epätavalliset. Keskipitkä (164 cm kengät jalassa), laiha mutta vahva, hyvin kehittynyt lihaksisto. Hyvin ravittu, ei merkkejä vitamiinipuutteesta. Ei fyysisiä epämuodostumia tai säännöttömyyksiä fyysisessä kehityksessä. Kehon karvapeite tavanomainen. Silmien limakalvot heikosti haalistuneet. Hampaat hyvin säilyneet. Pintahermosolut tuskin huomattavat.

## Ihotautitutkimus

Seuraavat muutokset ovat huomattavissa:

1. Havaittiin kaksi pientä, liian kromipitoista läiskää, yksi leuan kummallakin puolella, pienikokoisia ja pyöreähköjä muodoltaan, toisen halkaisija vastasi brasilialaista 10 sentin kolikkoa, toinen oli hieman suurempi ja epäsäännöllisempi muodoltaan. Näiden alueiden iho näyttää pehmeämmältä ja ohuemmalta, ikäänkuin äskettäin uusiutuneelta tai jollain tavoin näivettyneeltä. Mistään seikasta ei pysty arvioimaan näiden kahden merkin luonnetta tai ikää; voidaan vain sanoa, että ne ovat jonkin pinnallisen vamman arpia, joihin on liittynyt ihonalainen verenvuoto ja jotka ovat olleet olemassa vähintään kuukauden ja korkeintaan 12 kuukautta. Nämä merkit eivät näytä pysyviltä ja katoavat todennäköisesti muutamien kuukauden kuluessa. Muita samanlaisia merkkejä tai läiskiä ei havaittu.

2. Useita arpia vasta (korkeintaan muutamia kuukau-

sia sitten) tapahtuneista ihovaurioista käsien selkumyksissä, kyynärvarsissa ja sääriissä. Kaikki ovat samannäköisiä ja vaikuttavat pieniltä arpeutuneilta paiseilta tai haavoilta, joiden ympärillä on tulehtunut alue, mikä osoittaa, että ne ovat suhteellisen vereksiä. Lisäksi on kaksi arpea, jotka eivät ole parantuneet, yksi kummassakin käsivarressa. Ne näyttävät pieniltä, punertavilta kyhmyiltä, ovat ympäröivää ihoa kovempia ja pistävät esiin siitä, aristavat painettaessa. Niissä on pieni aukko keskellä, mistä purkautuu kellertävää, veriheraista nestettä. Näiden haavojen ympärillä on iho muuttunut ja ärsyyntynyt, mikä osoittaa, että vammat ovat syyhyäviä, sillä ihossa on potilaan itsensä aiheuttamia raapimisjälkiä. Kaikkein mielenkiintoisin näkökohta näissä ihovaurioissa ja arvissa on sinipunaisen, liian kromipitoisen alueen esiintyminen niiden kaikkien ympärillä - piirre, joka on meille täysin tuntematon. Emme tiedä, onko näillä alueilla mitään erityistä merkitystä. Tietomme ihotautiopissa ovat riittämättömät, voidaksemme tulkita ne oikein, sillä tämä ei ole erikoisalaamme. Sen tähden rajoitumme kuvailemaan muutoksia, mitkä on myös valokuvattu.

## Hermoston tutkiminen

Hyvä suunnistautuminen ajassa ja tilassa. Tunteet ja mielenliikutukset säännönmukaisissa rajoissa. Tahaton ärsytetty tarkkaavaisuus tavanomaista. Havaintokyvyn, ajatusyhtymien ja ajatuksenjuoksun testaukset osoittavat normaalia henkistä rakennetta. Aikamuisti hyvässä kunnossa. Erinomainen näkömuisti, hänen on helppo toistaa piirroksin sanoin kuvailemansa yksityiskohdat. Ei merkkiä tai epäsuoraa osoitusta sielullisten kykyjen häiriintymisestä.

Huomautus: Näitä tuloksia, vaikka ne ovatkin täsmällisiä, on tarpeen täydentää - jos mahdollista - asiantuntijan suorittamalla psykiatrisella erikoistutkimuksella. Liikkeiden, refleksien ja pinnallisen herkkyyden

tutkiminen: ei paljastanut mitään epätavallista. Muiden elimien ja järjestelmien tutkiminen: ei mitään epätavallista.

Allekirjoitus: Olavo Fontes  
lääketieteen tohtori  
Rio de Janeiro  
22. helmikuuta 1958."

Tämän osan lähde: Charles Bowen: The Humanoids

Suomennos: Heikki Heimola

★★★

## **Tapani Kuninkaan uusi kirja**

# **UFOjen jäljillä**

### PAIKALLISKERHOT:

#### Helsinki

Timo Pyhälä puh. 650995  
os. Pietarinkatu 8 B 11

#### Jyväskylä

Jouko Vaara puh. 941-213405  
os. Käyräkatu 5 B 14

#### Kemi

Kari Kuure  
os. Postilokero 13  
94100 Kemi

#### Kotka

Martti Mykkänen  
os. Katajatie

#### Lahti

Pentti Karjalainen  
os. Lautamiehenkatu 17

#### Lappeenranta

"UFO 66"  
Tapani Kuningas puh. Uro 71  
os. Uro kk.

#### Mikkeli

Matti Kinnunen puh. 26033  
os. Sairila Visulahti

#### Nurmijärvi

Viljo Penttilä puh. 204 034  
os. Nurmijärvi kk.

#### Pori

Jarl Lund puh. 939-15908  
os. Valtakatu 5 D

#### Seinäjoki

Runar Smedlund puh. 961-14719

#### Tampere

Riitta Halme  
os. Kuoppamäentie 19 B 10  
Nekala Tampere

#### Vaasa

Keijo Muukka puh. 961-211525  
os. Hyttystie 5 C 24



  
**VIMANA**



Karivieri:

Have journalists solved the UFO-problem?

In the magazine Uusi Maailma (Sept. 2, 1971) there was an UFO-article by Heikki Kekkonen and Joni Skiftesvik. The reader who does not have much knowledge of these things can come to the same conclusion as the writers of this article: that the UFO-problem could be solved with only one hypothesis. But the matter is not that easy. The UFO forms do not transform into vapor and the "straw hat" shown by the infra- and UV-films do not turn into an electronic ring circling around the atomic nucleus. But the writers of the article are right in stressing the importance of the ground. I have myself stressed that the reason for the great number of UFO phenomena in Pudasjärvi must be in the ground, in the magnetic field or some other factor having the same influence. A suitable photographic method has been invented. The camera is not any longer directed only towards the sky. 2/3 of the Pudasjärvi phenomena are part of a light phenomena which move slowly and close to the ground. The rest are of various nature and rather belong to the classical "flying saucers" for instance the "straw hats". The photographic method developed for this purpose shows the light areas of the electromagnetic spectre. The picture in the UM shows how an UFO above the hill forms a field below. Probably some shorter light wave has emerged from the UFO and in the air stratum and on the ground this has been refracted.

Aimo Viento has stated that all the UFO-phenomena in Pudasjärvi can be explained by uranium theories. But we turn the question upside down and ask: Do UFO's seek radioactive diffusion products?

Viento has a sensitive method for establishing active gas emerging from the ground. It can be gas but also some kind of radiation. Further investigations can clarify the matter. As a whole the UM article brings something new. There the UFO-viewers are not called mad but UFO-invalids. Using the same logic the people who are seized by explanation hysteria can be called brain-invalids.

The Pudasjärvi UFO-field has given the investigators new methods for approaching the problem.

### Sights in Finland

A woman from Jyväskylä tells the following:

On March 7 at 2 AM I rose from bed as usually to limber my hurt leg. In our drawing room the whole wall to the west is a window, the view from it is wide, the wood does not start until about a kilometer away. A light struck my eyes and from the window I saw on the right side, in the southwest above the wood a huge, oval fire-colored "object" which brightened up the whole surrounding - it seemed that its light came also from between the branches in the wood. After having watched it for about 15 minutes I saw how a fire-colored object, a little smaller than a football was approaching quickly and with an even pace. It flew close under the still standing oval object, then it stopped and its color changed to bright red. A little later it moved still closer to the oval object then it flew back in the same direction from which it had come, and now its color was as before. The same movements were repeated several times, the small object flew to the right, came back under the bigger object, rose higher and returned to the right (I could not see where). A little later I saw a great light, and then an object moving from the left resembling the object from the right. The two now both met under the bigger object and then returned in their own directions. After this the object from the right was continuing its movements for about 2 hours. The big object remained visible for one hour more. At 5 o'clock it was still in the same place but now color had faded a lot and it seemed to be farther away.

In the morning I called a newspaper in Jyväskylä about this but they showed no interest saying that they had received many calls concerning UFO-sights.

### UFO in Vehmaa?

This took place on the night between July 15-16, 1971. Pekka Siitoin tells the following: I slept with my wife in one room while my three children were sleeping in the other room, outside was a balcony. I woke about 1-2 AM and heard voices talking hard, it seemed that some small quarrel was going on. The voices talked some foreign language which did

not resemble any language I know. I thought that the children were talking in their sleep so I continued my sleep. After a while I woke up again hearing the same voices. I went into the children's room and noticed that the voices came from the roof behind the balcony. I was very tired so I went back to sleep without finding out more. Then I woke a third time finding that the air was stuff and that my 5 year-old son was vomitting. Also my wife woke feeling sick. In the morning all of my family was feeling sick. When I told my experience to people, many of them felt sure that there had been UFOS on my roof or balcony.

#### Circles in Puotila, Helsinki

The following facts could be established:

- all other vegetation had died in the circle except the mushrooms
- on the borders of the outermost circle grew big brownish mushrooms (diameter: 43 cm)
- diameter of outermost circle: 5.70-6.30 m, width: 60 cm
- the following circle was 10 cm inward, width 30 cm, not as clear as the outermost
- the innermost circle 10 cm inward, width 10-15 cm, very unclear
- in the middle of the circles and between them the vegetation was much more fertile and darker than outside them
- there is an electric line over the trace

So far radiation investigations have not been made.

Circles found earlier also in Vilppula. Every summer there has been a new circle outside the old.

#### A new theory

I told this case to Toivo Rautavaara - an expert on mushrooms. He said that the cause of these circled probably was mushrooms called Clitocybe

Gicante. It is rare in Finland and does not appear annually. The trace which it leaves behind is called Fairyring. This mushroom:

- fights for nutrition and moisture and probably some antibiotic emerges from it because it kills surface vegetation.
- it forms a round circle if there is no hindrance
- it gives the ground nitrogen (this is the reason for the lush vegetation and the dark color
- the mushrooms collect e.g. potassium
- the electric line in Puotila is probably sheer chance

#### New questions

The foregoing does not exclude the fact that an UFO might have been part of the reason for the trace in Vilppula. At present it seems that the mushroom is the reason but I cannot figure out where the mushroom come from and why it is so rare, though it is strong. (Timo Pyhälä)